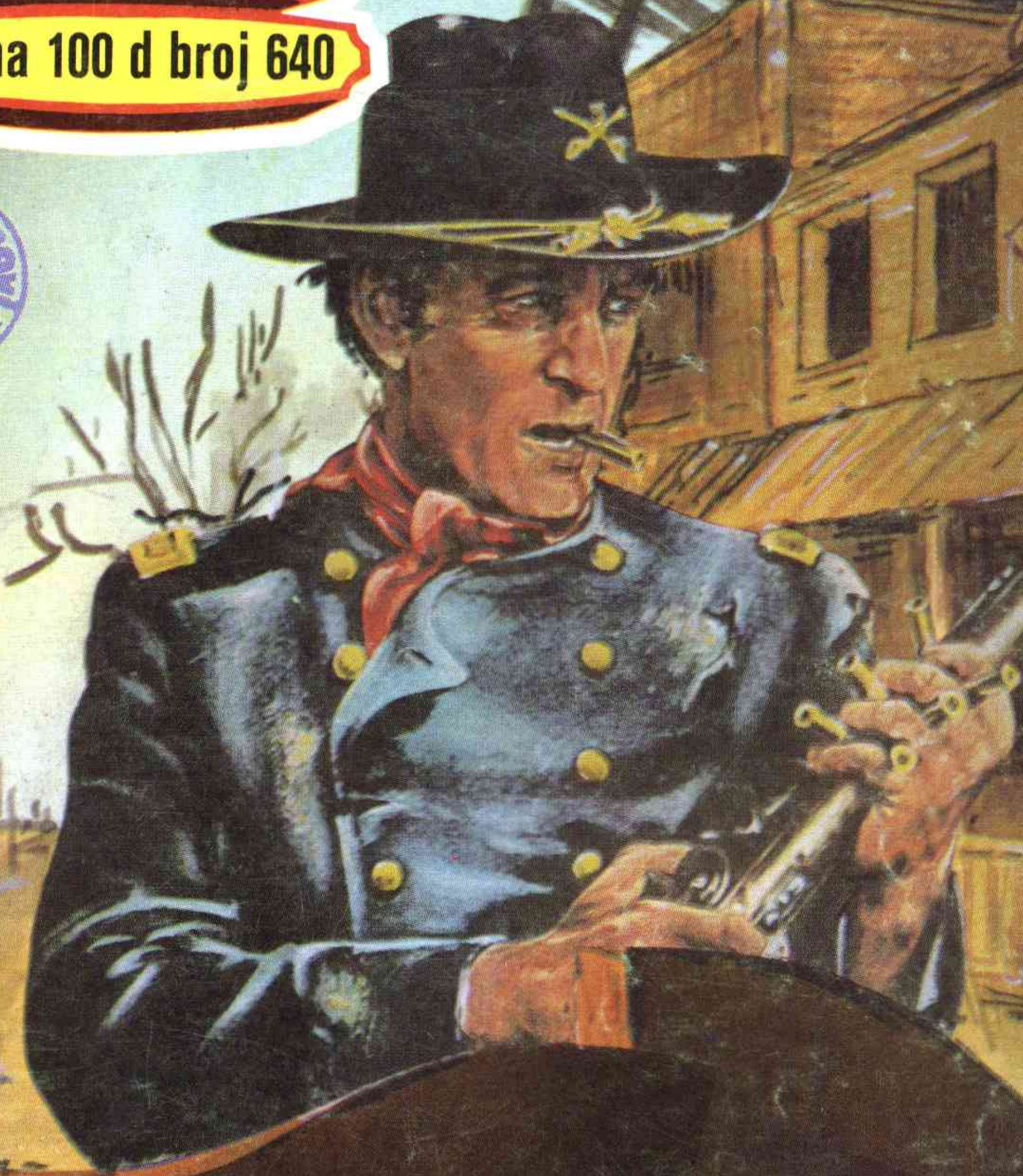

WESTERN ROMAN

LASO

cijena 100 d broj 640

MRTVI GRAD

Luke Sinclair:

MRTVI GRAD

Glavni i odgovorni urednik,
MILIVOJ PAŠIČEK

Izdavač: SOUR »Vjesnik« (predsjednik Poslovnog odbora Vjekoslav Koprivnjak) – RO Novinsko-izdavačka djelatnost, n. sol. o. (direktor **Milan Bekić**) – OOUR Informativno-revijalna izdanja, n. sub. o. (direktor **Sead Saračević**).

Tisak: RO Štamparska djelatnost SOUR »Vjesnik«, n. sol. o. OOUR Novinska rotacija n. sub. o. OOUR TM n. sub. o. i OOUR Tisak revijalnih izdanja, n. sub. o.

Predsjedavajući Savjeta redakcije »Romani i stripovi«: prof. dr Adolf Dragičević

Uređivački kolegij: Ivica Bartolić (graf. ur.), Marcel Čukli (»Laso«), Berislav Grabušnik (graf. ur.), Marija Jurela (biblioteke »Super strip« i »Trag«), Pavle Lugarić (zamjenik gl. i odg. ur.), Milivoj Pašiček, Ana Župan (ljubavni i erotski romani).

Redakcija: Sonja Dunduš (daktilograf), Zdenka Jočić-Beck (redaktor), Igor Mandić (novinar), Branka Ožegić (teh. sur.), Ana Poldo-Hrastović (novinar).

Tajništvo: Sanja Popović (tajnik), Biserka Pupavac (poslovni tajnik).

Adresa redakcija, izdavača i tiskare: 41000 Zagreb, Avenija bratstva i jedinstva 4, tel. (041) 515-555 i 519-555. Telex 21 121 YU VSK.

LASO 640

LUKE SINCLAIR: MRTVI GRAD

Naslov originala: DIE TOTENSTADT IN NIEMANDSLAND

Recenzija: Neda Omčikus

Prijevod: Andy Jelčić

Copyright: Bastei — Verlag posredstvom Geisenheyner & Crone, Stuttgart

LASO 640 izlazi 17. 1. 1986.

Dan Logan je neumorno pratio svježi trag. Visok, mršav čovjek, bio je u potjeri za ubojicom svoga brata i zakleo se da neće stati sve dok ga ne uhvati. Nije pomišljao na to da se vrati ni onda kad se našao usred indijanskog teritorija i kad su mu iznenada Apaši, željni skalpa, bili za petama. Dan Logan nije skretao s puta kojim je krenuo. Za njega više nije bilo povratka. U jednom napuštenom gradu naišao je na svoga smrtnog neprijatelja. Ovdje se morala odlučiti njihova sudbina.

I

Već od grada Globea Dan Logan je slijedio trag, no odjednom je sve veoma nalikovalo na klopku. Nije bilo prvi put da nekoga progoni, pa je znao većinu trikova kojima se bjegunac oslobađa progonitelja.

Momak je odabrao dobro mjesto, morao je priznati. Da bi zaobišao stijene što su se protezale od Dripping Spring planina do obale Gile, morao je prijeći rijeku. Pri tome bi postao odlična meta, pa su za njega po-

stojale samo dvije mogućnosti: vratiti se ili dalje jahati po tragu. Dan Logan se odlučio za ovo drugo. Morao je riskirati, jer kada bi se vratio i omogućio Halu Farrowu da stekne prednost, morao bi ga sve dalje pratiti u zemlju Apaša. Bilo je svakako manje opasno ovdje riskirati metak.

Pred njim se nalazio labirint stijena i kamenih gromada, između kojih se prostiralo nisko raslinje. Približio se na stotinjak metara, a vjetar je prema njemu nosio vrući zrak što se uzdizao između stijena.

Izenenada je konj nešto nanjušio. Naćulio je uši, zafrktao nosnicama i uzdigao glavu. U tom je času glavu konja pogodio udarac, a vjetar je donio prasak puške.

Logan se mašio za vinčesterku i izvukao noge iz stremena. Konj se srušio na koljena i dok je Logan klizio sa sedla, odjeknula su još dva pucnja. Jedan je metak pogodio tijelo konja, a drugi prozvižda iznad njega.

Logan je ostao ležati iza svoga mrtvog konja i nije se micao,

pažljivo gledajući oblačiće baruta što su lebdjeli treperavim zrakom. Pijesak se lijepio za njegovo znojno lice. Nekoliko minuta se ništa nije događalo, a tada je opazio dva jahača kako izranjaju između stijena i nestaju iza pješčanog brežuljka. Koliko je mogao vidjeti, bila su dvojica muškaraca. Zar je slijedio pogrešan trag?

Znao je da Farrow putuje s nekom ženom i vrećicom zlatnog praha.

Oba jahača otišla su i ne provjerivši djelotvornost svojih hitaca. Kad je malo bolje razmislio, zaključio je da su i logično postupili. Čovjek bez konja u pustinji bio je izgubljen, više nije mogao naikoga slijediti. Ako bude imao sreće, za nekoliko dana stići će natrag u Globe ukoliko ne dođu Apaši.

Ustao je psujući i šeširom otresao prašinu s odjeće. Neko vrijeme je bespomoćno promatrao mrtvoga konja, stisnuvši suhe usnice. Mislio je na čovjeka koji je ubio njegova brata Raya.

Ray Logan je došao u Prescott s vrećicom zlatnog praha. Dan Logan je stisnuo uske usnice kad se sjetio koliko je gorkog znoja stajalo zlato što ga je sad posjedovao Hal Farrow. Dan i Ray su htjeli u Prescottu osnovati prevoznčko poduzeće. Ray je dojahao prvi i kupio kuću za obojicu, no uvidio je da će za poduzeće biti potrebno više novaca. Zacijelo ga je Farrow nagovarao i Ray ga je primio kao njihova partnera.

Logan nikad nije vidio Hala Farrowa. Znao je da će ga vidjeti samo jedanput i nikad više, jer on će Farrowa ubiti! Trenutno je od toga bio dalje nego

ikad. Uzeo je čaturicu s vodom, skinuo pokrivač i nastavio put pješice. Morao se dokopati brda u kojima se može sakriti. Nakon toga se ne bi smio po danu pojavljivati u ravnici. Ako Apaši ustanove da je bez konja, više ne bi imao izgleda.

Smotani pokrivač stavio je na rame i odrešito pješao. Pucnji su se mogli čuti nadaleko i ukoliko su Indijanci blizu, uskoro će se pojaviti.

Pošto je prevalio trećinu udaljenosti od stijena, ogledao se i ugledao potvrdu svoje bojazni. Od rijeke Gile približavao se oblak prašine, nekoliko kilometara daleko, ali to za konje nije bila osobita udaljenost, a on je išao pješice. Produžio je korak i pogledao prema brdima. Uočio je neku stijenu, malo izbočenu u odnosu na plavičastom sumaglicom okružena brda. Izgledala je poput panja i imala je po sebi mnogobrojne rupe. Kad bi se uspio do nje uspeti, mogao bi se braniti do večeri, a možda i duže. Ogledao se prema oblaku prašine. Već je bio bliže.

Logan je trčao usjeklinom u tlu. Ako ga Apaši sustignu, doći će do kratke i ogorčene borbe, ali on neće preživjeti. Brda su već bila nadohvat ruke. Monolitna stijena prema kojoj se usmjerio bila je još bliže, no, za čovjeka naviknuta na sjedenje u sedlu, kojem su Indijanci za petama, taj je put bio prilično dugačak ako ga je želio prevaliti pješke.

Dan Logan se zadihao od brzog trčanja i ostao bez daha. Košulja ispod ogrtača bila je mokra i lijepila mu se za tijelo. Ogledao se opet poput progonjene životinje. Već ih je mogao

vidjeti. Bilo ih je petnaestak i uskoro su ga morali zapaziti ili naići na njegov trag.

Procjenjivao je udaljenost do stijene. S južne strane se možda mogao popeti. Skrenuo je malo ulijevo, zaobišao maleno korito i obrisao znoj s očiju. Okrenuo se. Apaši su ga opazili jer su skrenuli s puta i jahali ravno prema njemu. Logan je podigao vinčesterku i opalio. Jedan od Apaša se trgnuo i pao s konja. Dan Logan je hitao dalje, stigao do uske stijene i počeo se penjati po njoj. Odozdo su odjeknuli pucnji, ali su konji Indijanaca bili previše nemirni da bi se, sjedeći na njima, moglo sigurno gađati. Meci su se zabijali u stijenu, a neki se odbijali i zlokobno zviždući proletjeli pored Logana.

On je uvukao glavu, ali nije stao. Stijena je postajala strmija i mjestimično zabrinjavajuće uska, ali je vodila dalje uvis. Na visini od tridesetak metara Logan je stigao do malog udubljenja u koje bi stala tri čovjeka. U najudaljenijem kutu udubljenja široka raspuklina vodila je dalje u duboko usječenu stijenu.

Dan Logan se uspravio i sjeo leđima oslonjen o stijenu. Puška mu je ležala na koljenima. Odavde se mogao braniti od cijelog plemena.

Vrijeme je prolazilo, a ništa se nije događalo. Sunce je pomalo utonulo za stijenu iza njegovih leđa, i nastala je blagotvorna sjena. Mislio je na ono što mu je rekao Big Tigos. Bilo je glupo ne poslušati njegovo upozorenje.

Sjena stijene se produžila. Buseni trave, što su žućkasto tlo isprešarali tamnim točkama, či-

nili su se u sutonu gotovo crnima. Oblaci na obzorju obojili su se crveno, a zatim zlatno. Logan je pogledao niz stijenu. Ništa nije vidio ni čuo. Samo je vjetar zavijao u raspuklinama i usjecima. Iznenada se ukočio. Ipak se začuo neki zvuk, tiho struganje kovine o kamen, činilo se. Zacijelo iza njega, no tamo nije moglo biti nikoga. Okrenuo se naglo — procijep u stijeni! U okretu je potegao pušku i repetirao je. Ugledao je nešto tamo i ispalio metak iz cijevi u trenutku kad se Apaš htio baciti na njega. Ratnik je pao odbacčen prema stijeni. Drugi iza njega je pucao. Logan je osjetio kako mu je metak prošao tik uz vrat i začuo njegov zvižduk. Zatim je zapucao i treći put. Poslije toga zavládala je mrtva tišina. Činilo se da je on potpuno sam s dvojicom mrtvih Indijanaca. Nekoliko trenutaka je nepomično stajao zagledan u tamni procijep u stijeni, sve dok strah nije popustio, ostavljajući praznu slabost. Morao je paziti na taj usjek.

Neopreznost ga je gotovo stajala života. Morao je, dakle, postojati i drugi put dovde. To je njegov položaj činilo težim. Opsovao je i prekoračio jednog mrtvaca. Usjek se širio prema gore i činilo se da se proteže kroz cijelu stijenu. Izdaleka se nije mogao vidjeti.

Žalio je što Big Tigos nije bio s njim. O Tigosu se priča da poznaje svaki metar ovog terena. No, Big Tigos je znao i predosjetiti kad se treba izgubiti.

Usjek je završavao u malom, ljevkastom kotlu, koji je na dnu bio pokriven gustm raslinjem. Bilo je već premračno da bi se

istraživalo dalje. Razočaran i veoma uznemiren Dan se vratio u udubljenje. Ove si noći nikako nije smio priuštiti spavanje.

II

Boje na nebu su se pretvorile u blijedosivu traku svjetla, što se na zapadu protezala obzorjem. Možda će ove noći Logan još jedanput dobiti posjet.

Povukao se u udubljenje i zaštićen tamom čučao na tlu. Pod rukom je držao pušku, a cijev je, s prstom na okidaču, uperio prema svjetlijem otvoru na ulazu.

Kapci su mu postajali sve teži. Povremeno bi otpio gutljaj vode da otjera san. Time će njegova zaliha vode uskoro biti iscrpljena. Ako ga iznenade u snu i ubiju, voda mu neće biti potrebna.

Nije znao koliko vremena je proveo tako sjedeći, ali odjednom je uplašeno podigao glavu. Zadrijemao je. Ustao je tiho psujući. U udubljenju u stijeni nije mogao stajati uspravno pa je krenuo napolje. Zrak je bio čist i svjež, a zvijezde iznad njegova izuzetno velike i kao nadohvat ruke. Protegnuo se i zastao, osluškujući i držeći glavu ukošo. Nije bio sasvim siguran da li je zaista nešto čuo. Časak je tako stajao, a zatim se ledima oslonio o kamen i zavirio u procijep, ali njegov pogled nije mogao prodrjeti u tamu. Minute su prolazile. Logan se nije micao s mjesta. Tada je zaista začuo neki zvuk i podigao cijev puške nekoliko centimetara uvis. No sad je prepoznao glas.

— Dane! Hej, Dan Logan! Ne pucaj! — Glas je zaista čuo i do-

bro poznavao. — Odgovori ako si još tamo! Ja sam...

— Prepoznao sam te — progundao je Logan i odjedanput osjetio neizrecivo olakšanje. Čuo je tihe korake i vidio tamnu priliku kako mu se približava.

Big Tigos bio je srednje visine i vrlo mršav, ramena mu nisu bila osobito uska, no bila su ugлата. Unatoč koščatoj građi, bio je žilav i kretao se nevjerojatno gipko.

Dan je sve to znao, iako ga nije mogao vidjeti, a osim toga, Biga Tigosa je neprestalno pratio miris znoja i dima od otvorene vatre.

— Mislim da si lijepo upao u sos — rekao je Big Tigos stojeći pored njega.

Logan je spustio pušku i pokušao razaznati Tigosovo lice, no nije uspio.

— Prije nego što obojica oteg-nemo papke, reci kako si stigao ovamo.

Big Tigos se smijao tankim, visokim glasom.

— Misliš da bih jahao kroz pustinju kao lud samo zato da ovdje s tobom poginem? Nestajemo odavde. Pakuj stvari!

Logan je htio još nešto reći, ali je ipak šuteći iz udubljenja donio pokrivač i čaturicu. Već je čuo mnoge neobične stvari o Bigu Tigosu, a i sam je s njim doživio stvari koje su zvučile nevjerojatno. No, sad mu je taj čovjek postao gotovo neugodan. Mrzio je sve što je imalo crvenu kožu, a Apaši su strahovito željeli njegov skalp. Usprkos tomu, popeo se ovamo tako prirodno kao da Indijanci uopće ne postoje. I on je zacijelo poznavao drugi put gore. Kad

se vratio Tigosu, Dan ga je upitao:

— Kako si znao da sam ovdje?

Tigos je nekoliko trenutaka šutio, a zatim odgovorio:

— Vodili su me Apaši i tvoj trag. Pokazao je prema mračnoj pustinji. — Bio sam tamo dolje kad su odjeknuli pucnjevi, a ovo mjesto poznam već dugo. I sam sam jedanput odavde pobjegao i tada su otkrili drugi put. — Uhvatio je Logana za ruku i povukao ga za sobom. — Dodi prije nego što opaze da sam ovdje gore.

Logan ga je šutke slijedio kroz procijep i pri tom se potpuno oslonio na čovjeka koji ga je vodio. Stigli su do kotlaste udubine i Logan se za Bigom Tigosom provlačio kroz grmlje. Kroz usku, cjevastu rupu, kojom su se mogli provući samo puzajući, stigli su do uskoga okomitog otvora i onuda se spustili. Završavao je na kamenitoj zaravni, obraštenoj rijetkim grmovima agave.

Kad su prispjeli onamo, izašao je mjesec i obasjao stijene sablasnim blijedim svjetlom. Kraj otvora ležalo je nešto tamno. Dan Logan se sagnuo i iznenadio se kad ja na leđa prevrnuo leš Indijanaca.

Pogledao je Big Tigosa, koji je zastao nekoliko koraka ispred njega.

— Ne bi me pustio gore — bio je Tigosov jedini komentar.

Dan Logan se uspravio i šuteći ga slijedio. Prešli su kamenitu zaravan i nestali između stijena. Morali su prijeći još oko kilometra da stignu do Tigosa konja, što je čekao u kamenitoj udolini. Na njenom rubu Ti-

gos je zastao i oprezno pogledao dolje, zatim se okrenuo Loganu.

— Treba nam još jedan konj — rekao je kratko.

Logan je kimnuo.

— I meni se tako čini, no ovdje ih imaju samo Apaši. Možda bi se htjeli mijenjati za jedan skalp. Hoćeš li da pokušam?

— Ne nemoj. Ja bolje znam pregovarati s njima.

Dan Logan je pomislio na mrtvog Indijanca iza zaravni i kimnuo. — Sigurno znaš, ali ostavi sad te gluposti i nestani. Dalje ću znati sam.

— Misliš? — Big Tigos je uskočio u udolinu, a Logan ga je slijedio. Tigos je odvezao konja i rekao: — Zaključio sam da će te negdje uhvatiti. Oduvijek si bio tvrdoglavi magarac. Kad smo se rastali u Globeu, točno sam znao da ćeš jahati za tim prokletim Farrowom, pa sam te slijedio, ali ne zbog tebe, već zato što Apašima ne dam tvoj skalp.

— Lijepo — odvratio je Logan mirno — a zbog čega mi to pričaš ovdje, usred noći?

— Da ti objasnim da nam je potreban konj, jer inače će naši prijatelji dobiti dva skalpa umjesto jednog. — Gurnuo je Loganu uzde u ruku. — Uzmi moga konja i nestani. Ja ću sebi pribaviti indijanskog konja. Hoćeš li se kladiti da ću ga dobiti?

— Sigurno, Big, ali imaš samo jedan skalp, i što ćeš onda kad ti opet jednom bude potreban konj?

Big Tigos se piskutava nasmi-
jao.

— Kako smo nas dvojica ipak slični! Pokušat ću, bez obzira na sve. Vidimo se u Globeu.

Popeo se uz rub udoline, a Lo-

gan je prebacio uzde preko glave konja.

— No, dobro — rekao je — dakle u Globeu.

Uspeo se u sedlo i mahnio rukom udaljujući se. Znao je da Big Tigos neće jahati u Globe. Obožavao je Apaše vući za nos, udaljujući ih uz to od Loganova traga, a u Gili će zamesti i svoj vlastiti. Logan se nasmiješio pri pomisli da će se ondje sresti. Jahao je prema jugoistoku.

Prije nego što je stigao do rijeke, iza sebe je začuo pucnjeve, a nakon toga je opet sve utihnulo. Osluškivao je. Nalet vjetra je u pustinji donio bijesne urlike. Dan je potjerao konja i za nekoliko minuta stigao do rijeke. Ujahao je u vodu i krenuo uzvodno. Površina vode se ljeskala na mjesečini, a kosa obala izgledala je crna i velika.

Logan je jahao vrlo polagano. Jedva je prošlo četvrt sata kad je začuo topot mnogobrojnih jahača. Ili je možda Tigos odveo sve konje?

Logan je potjerao svoga konja u sjenu obale, ostao u sedlu i napeto čekao. Brzo su se približavali. Jedan je jahač uz pljusak ujahao u vodu, koja je ovdje bila veoma plitka. Logan je prepoznao Big Tigosa na šarenom indijanskom konju. Progonioci su jurili za njim.

Logan se uspravio i zavirio preko ruba stijene koja je ovdje bila dio obale. Vidio je kako se tamne sjene indijanskih jahača približavaju i podigao pušku preko ruba.

Prvi metak je promašio, drugi je pretvorio konja i jahača u juće klupko. Big Tigos je usred rijeke zbunjeno zaustavio konja okrenuo se i ispalio jedan me-

tak, pa pogledao prema Loganu koji je opet zapucao.

Apaši su uzvratili vatrom. Kraj Tigosa su štrcnuli vodoskoci.

— Brzo prijeko! — viknuo je i divlje potjerao svoga konja.

Logan je ispalio još jedan metak, a zatim okrenuo konja. Nemilosrdno ga je podbo i potjerao kroz svjetlucavu rijeku. Big Tigos je upravo nestao u niskom raslinju na drugoj obali i odmah otvorio vatru. Logan se kratko ogledao i vidio kako plamen iz cijevi svjetluca u noći. Spasonosna obala činila mu se udajenom stotinu kilometara. Tjerao je konja do kraja njegovih snaga. Napokon je stigao do obale i tako ga povukao u stranu da je pokleknuo stražnjom nogom. Sitan, suhi pijesak prštao je pored životinje, koja se bacila na bok, i zasuo Logana poput kiše. Zadržao je konja polegnutog i pogledao preko rijeke.

Plamičci su bljesnuli i odražavali se u crnoj vodi. Malo u desno pucao je Big Tigos. I Loganovo oružje je opet prasnulo. S druge strane se začulo nekoliko prodornih krikova, pucnjava je prestala i Apaši su se povukli.

Logan je sjeo, obrisao čelo i čekao da stigne Big Tigos.

— Čuo sam da se Indijanci noću nerado bore — rekao je.

Tigos je za sobom vukao konja.

— Zaista se nisu rado borili, ali trebao si vidjeti kako su bili bijesni.

Logan se pridigao i pustio konja da ustane.

— Bolje je da nestanemo prije nego što se razdani.

Uzjahali su i Tigos je pogledao Logana.

— Je li ovo možda put za Globe? — upitao je.

— Naravno — kimnuo je Logan. — Inače se ne bismo sreli. — Potjerao je konja i Tigosu nije preostalo ništa drugo nego da ga slijedi.

Bio je još mrak kad su stigli do Ash Creeka. Vode gotovo uopće nije bilo, ali ipak dovoljno za njihovu namjeru.

Ash Creek je tri kilometra zapadnije utjecao u rijeku Gilu. Ujahali su uzvodno u oskudni potočić. okrenuli konje i potjerali ih prema Gili. Ovaj trik će neko vrijeme odvratiti Apaše s njihovog traga.

Kad se razdanilo, još su jahali rijekom. Dan Logan je umorno kunjao u u sedlu. Smeđi ždrijebac na kojem je sjedio bio je izdržljiva životinja, ali ni on nije mogao koračati vječno. Big Tigos je imao tamne podočnjake, ali inače je na njemu bilo malo tragova noćnih napora. Tek sad je Logan opazio ranu na Tigosovoj nadlaktici. Krv se sasušila.

— Trebali bismo se malo odmoriti — rekao je.

Big Tigos ga je pogledao.

— Tamo u vrbiku.

Stotinjak metara pred njima pustinske vrbe su okruživale rijeku. Tamo su se mogli sakriti. Potjerali su konje u raslinje. Indijanski konj se opirao. Vjerovatno se nije mogao naviknuti na miris svoga novog jahača.

— Čak i s njihovim ragama čovjek ima problema — ljutio se Tigos, privezao životinju i iscrpljen sjeo na tlo.

— U mojoj prtljazi ima nešto hrane, donesi je ovamo.

Logan je otkopčao kožnatu

torbu sa sedla i dao je Big Tigosu, koji je izvadio i razdijelio hranu. Prije jela je Logan htio pogledati ranu, ali Tigos je odbio.

— Samo ogrebotina. Zarast će samo od sebe.

Logan je sjeo i bez teka žvakao žilavo, suho meso.

Iznenada su začuli pucnjeve s druge strane rijeke. Bila je to neprekidna, užurbana vatra na kilometar od njih. Prestali su žvakati i pogledali se.

Uslijedilo je još nekoliko pojedinačnih pucnjeva, a zatim opet, tišina.

Nakon nekoliko minuta opet su odjeknuli pucnjevi.

— Tamo ima nekoga — rekao je Logan.

Big Tigos je još neko vrijeme šutio, a zatim nezainteresirano odvratio:

— Možda je to apaška podvala.

Dan Logan je uzeo svoju čuturicu.

— Donijet ću vode.

Ustao je. Big Tigos ga nije ni pokušavao zaustaviti, pa je pognut otrčao prema nedalekoj obali.

Osluškiavao je, ali ništa nije čuo. Metalnu čuturicu je uronio u vodu i čekao da se, tiho klokoćući, napuni vodom. Iznenada se na drugoj strani granje razmaknulo i neki je muškarac iscrpljen uteturao u vodu, koja mu je sezala do koljena. Loganova ruka je pošla prema revolveru, ali je zastao kad je opazio da je to bijelac. Za sobom je za uzde vukao konja i slobodnom rukom pokušavao zgrabiti vode, no uplašio se kad je spazio Logana. Za samo dijelić sekunde njegovim iscrpljenim licem

preleti usiljeni smiješak i on se opet uspravi. Iza njega je iz grmlja izašao još jedan čovjek. Zastao je, a njegove tamne ob-rve nepovjerljivo su se skupile. Na prvi pogled je izgledao kao Apaš, no bio je obučen kao bijelac. Nije bio osobito visok, ali je bio snažan, imao je crnu, čupavu kosu i plosnato indijansko lice izbočenih jagodičnih kostiju. Ako i nije bio Apaš, bio je mješanac.

Drugi je bio vitak, visok i pomalo blijed.

— Zovem se Slim Dana — rekao je ljubazno. — Smijemo li prijeći? — pokazao je mješanca. — Ovo je Nakai, najbolji čitač tragova.

Njegova ljubaznost Loganu se učinila izvještačenom, no ipak je kimnuo.

— Ja sam Dan Logan — rekao je kad su njih dvojica stigla gotovo do njega. — Problemi s Apašima?

Njegov je glas zvučio izrazito suzdržano. Tipovi mu se nisu dopadali. Slim Dana je izgledao kao profesionalni kockar. Njegovo crno odijelo bilo je prašnjavo i istrošeno. Revolver je nosio izazovno nisko, a ruke su mu bile mršave i profinjene, kao da su naviknute samo na karte i oružje.

Dana je potvrdno kimnuo.

— Gotovo smo pali u klopku, ali Nakai ih je prevario.

Logan nije ništa odgovorio. Odmjeravao je konje dvojice došljaka, poludivlje, ali prilično izmučene pastuhe. Danin je nosio prepunjene bisage.

— Valjda niste ovdje sami, prijatelju Logane? — upitao je Dana.

— Nisam, ali mislim da dvije

puške znače veću sigurnost.

Krenuo je naprijed, a ostala dvojica su ga slijedila. Kad su stigli do Big Tigosa, Nakai je odmah navalio na ostatke jela što su ležali na tlu.

Big Tigos nije ni ustajao. Nije govorio ništa, ali njegove tamne oči su izazovno sijevale ispod polusklopljenih kapaka.

— Putujete li poslovno? — upitao je Dan Logan.

Slim Dana je žvakao još nekoliko sekundi prije nego što je odgovorio:

— Krenuli smo iz tvrđave Fort Starke s dvojim kolima, ali Apaši su nas uhvatili.

Dan Logan je pogledao Big Tigosa i u njegovim očima opazio nepovjerenje.

— Kamo uopće idete? — raspitivao se.

Dana je skinuo šešir i odložio ga kraj sebe. Imao je gustu, plavu kosu.

— U Prescott, i nadam se da ćemo uspjeti. Zasad su nas Apaši potisnuli prema jugu.

Big Tigos je promrmljao nešto nerazgovijetno.

— Lakomisleno od njih što su vas pustili iz Fort Starkea. Tamo znaju da se Geronimo šulja naokolo. U načelu vojska u takvim slučajevima zabranjuje pothvate poput vašeg.

— Ja sam civil. Ne dopuštam da mi se išta zabranjuje.

Nakai dotad nije progovorio ni riječi, no njegove crne oči su zburado svjetlucale. Big Tigos ga je odmjeravao kao da ga je tek sada opazio.

— Što ovaj crvenokožac uopće traži ovdje? — upitao je mirno, no u njegovu glasu se jasno osjećao preziran prizvuk. Izgledalo je kao da će Nakaiju zalo-

gaj zastati u grlu. Gušio se i stavio ruku na tamni dršak revolvera na boku. Izgledao je napeto, vrebajući poput jaguara. Logan je odmah shvatio da je mješanac opasan.

Dana ja dalje žvakao kao da nije ništa čuo. Zatim je usput rekao:

— On je malo vatren i ne voli takve izjave. Na vašem mjestu bio bih pažljiv.

U Tigosovim očima se odražavala poruga.

— Što ja mogu ako on ima crvenu kožu.

Nakai je opsovao i skočio na noge.

— Zaveži! — povikao je uzbuđeno — Već sam mnoge ubio! Jedan više ili manje, svejedno je!

Big Tigos se još nije pomakao. Htio je nešto odvratiti, ali ga je Logan pretekao:

— Nećemo se svađati! Napokon, svi smo u istom sosu.

— Zatim se okrenuo Dani: — Recite svom prijatelju neka makne ruku s revolvera. Takve stvari mi se ne sviđaju.

Dana je polagano okrenup glavu i pogledao ga. Imao je svijetle, neprijateljske oči, i usta tanka poput crte. Izgledao je kao da se podrugljivo cereka, iako gotovo nikad nije zaista razvukao usta.

— Izvolite mu to sami reći — zagundao je. — Rekao sam da se lako razljuti.

— No, dobro, sve je u redu — rekao je Logan. — Ne mora biti toliko osjetljiv.

Nakaijevo držanje je pomalo postajalo manje napeto i on je opet sjeo. Odjeća mu je bila masna i izgledala kao da je mjesecima nije skidao sa sebe.

Priuštili su si još pola sata odmora, a zatim krenuli. Slim Dana se zapanjio kad je vidio Tigosova neosedlanog konja, ali ništa nije rekao. Jahali su dalje rijekom do mjesta gdje se s juga u nju ulijevala rijeka San Pedro. Big Tigos je, jašući prvi, skrenuo u rukavac rijeke, koja je gotovo presušila.

— Jaše prema jugu — zagundao je Naiki.

Dana je zastao, ogledao se i oštro potjerao konja do konja Big Tigosa.

— Hej, kuda vi to jašete?! — povikao je — Mi idemo u Prescott.

Big Tigos je uporno gledao pred sebe.

— Idite onda u Prescott. Mi jašemo na jug.

— Jeste li pohudjeli? Idete u indijanski teritorij! — uzviknuo je Dana gnjevno.

Tigos je zaustavio konja.

— Ako mislite da ćete se bez nas bolje snaći, Dana, onda jašite kuda hoćete — rekao je grubo. — Mi jašemo na jug zato što Apaši neće pretpostavljati da smo izabrali taj smjer. Oni misle da idemo dalje rijekom Gilom. Kad uvide svoju grešku, bit ćemo već odavno u Black Mountainu.

— Black Mountain? — ponovio je Dana. — Što je to?

Big Tigos je objašnjavajući potjerao konja dalje:

— Neki Farell je prije više godina osnovao ondje trgovačko zastupstvo i nazvao ga Black Mountain House. Danas je od toga postalo poveće naselje.

— I koliko je to daleko? — htio je znati Logan.

Big Tigos je neko vrijeme šutio i razmišljao. Zatim je rekao:

— Prema mojoj procjeni, morali bismo sutra stići tamo.

Voda je postajala tako plitka da više nije skrivala tragove kopita. Preostale su još samo lokve koje je spajala tanka vodena nit. Izišli su iz korita i jahali širokim, suhim zemljištem, prekrivenim spaljenom travom i niskim grmićima. Apaša nije bilo nadaleko. Samo se daleko na sjeveru jednom pokazao oblak prašine, koji se odmah razišao. Ovdje nije bilo mjesta gdje bi se mogli uspješno braniti ako ih Apaši otkriju. Tek daleko na jugozapadnom obzoru vidjela se tamna silueta planinskog lanca, a na zapadu je daleko i osamljeno stršao Crozier Peak.

Nekoliko sati prije zalaska sunca iznenada je pred njim uzletjelo nekoliko lešinara. Zauzdavši konje, zaustavili su se iznenađeni. I dok je Nakaijevo lice ostalo potpuno bezizražajno, Dana je stisnuo uske usnice i ukočeno gledao dva osakaćena leša što su pred njima ležala u pijesku. Tu dvojicu su uhvatili Apaši kad su se prošle noći ovdje ulogorili. Nisu bili sposobni da se brane.

Logan je pomislio na Farrowa, ali je tu misao odbacio, znajući da je uz njega bila jedna žena. Vjerojatno su to bili oni koji su ustrijelili njegova konja.

Obuzeti gađenjem, držali su se na pristojnoj udaljenosti. Samo je Nakai sjahao i prišao leševima. Čak se sagnuo i pretražio njihovu odjeću. Logan ga je gadljivo promatrao. Kad se vratio, Nakai je u ruci držao četiri kovanice s dvoglavim orlom.

— Svaki je imao po dva u džepu.

Dan Logan je zamišljeno pro-

matrao zlatnike u Nakaijevoj ruci. Zbog toga su ga željeli ubiti. Netko ih je potplatio! Taj netko je mogao biti samo Farrow. Možda je njega i ženu koja je bila s njim već odavno stigla ista sudbina. Iznenada je shvatio da je od Globea pratio lažni trag, koji su ova dvojica namjerno tako jasno ostavljali iza sebe samo da ga namame u klopku. Vrlo jednostavan, a ipak lukav plan. Logan je točno znao da su Farrow i djevojka otišli iz Globea prema jugu. Ako su još živi, morali bi biti negdje u ovom kraju.

U sumrak su iznenada naišli na njihov trag. Barem je Logan pretpostavljao da je to njihov trag, trag dvaju potkovanih konja prema brdima. Prema smjeru to je morao biti Farrow. Vjerojatno su se negdje ovdje morali sresti s plaćenim ubojicama. Slim Dana je pokazao izuzetno zanimanje za trag, iako se činilo da je star nekoliko dana. Odmah je prestao kritizirati smjer kojim su krenuli.

— Postaje mračno — rekao je.

— Moramo pokušati prejahati još komad puta, ako je moguće. Ne bih želio izgubiti trag — odvratio je Logan.

— Činilo se kao da je u Daninim očima zaiskrio jedva vidljiv smiješak.

— Vaši prijatelji?

— To se tiče samo mene — odvratio je Logan grubo.

— U redu. — Dana je slegnuo ramenima. — Kamo bi oni uopće mogli jahati ako ne prema tom prokletom naselju?

— Ako uopće znaju za njega — napomenuo je Logan napola za sebe.

No odmah je uvidio da su nje-

gove sumnje neosnovane. Zbog čega bi oni inače išli ovuda? Do Black Mountaina se svašta moglo dogoditi. U okolici je bilo previše Apaša.

III

Uz samu obalu rijeke Santa Cruz kapetan Arthur je zaustavio konja, podigao se u stremenima i ogledao se. Njegovih šesnaest konjanika u dugom je lancu jahalo uz rijeku. Arthur je mahnuo rukom.

— Naredniče Flint!

Narednik je prišao i zaustavio konja kraj kapetanova.

— Ne može se ništa učiniti, izgubili smo im trag.

Arthurovo bljedoliko lice oštrih crta nije odavalo što je u tom trenutku mislio. Na njemu se mogla pročitati samo ona crta čvrste odlučnosti koju je narednik već dobro poznao. Činilo mu se da kapetan ima takav izraz lica otkako je dobio zadatak da uhvati Ansea Racketta i njegovu bandu, pošto su oni opljačkali vojna opskrbna kola. Neposredno prije toga Rackett je napao i opljačkao vojni transport oružja. Puške nikad više nisu vidjeli i pretpostavljalo se da su završile kod Indijanaca.

Bezvoljnim je pokretom kapetan Arthur zataknuo žute, podvrnute rukavice, za pojas i pogledao Flinta.

— Već dva mjeseca to ide tako — progundao je. — Zahtijevao sam tragača, ali to se smatralo suvišnim.

Deset godina stariji narednik se nakašljao.

— Ako smijem nešto reći...

— Znam što hoćete reći. Poznato nam je da Rackettovi lju-

di nemaju više zaliha i da je jedini obližnji grad Tucson.

Flint je kimnuo.

— Da, gospodine. Ako bude-mo imali sreće, tamo ćemo ih uhvatiti. Tragove su mogli sakriti jedino u rijeci, a ta rijeka nas vodi u Tucson.

Kapetan Arthur je polagano kimnuo.

— Pokušat ćemo. — Htio je potjerati konja.

— Gospodine...

Kapetan Arthur je zastao.

— Anse Rackett voli salune, a u Tucsonu znam jedan koji sigurno neće propustiti.

Salun o kojem je Flint govorio nalazio se u dugoj, poslovnoj ulici. Već izdaleka su se vidjeli mnogi prašni konji privezani za ogradu.

— To su njihovi konji, gospodine.

— Jeste li sigurni, Flint?

— Jest. Neke dobro poznajem.

Kapetan Arthur je zaustavio konja.

— Sjaši! — naredio je. — Flint, ostavite dva vojnika uz konje. Ostali neka pođu sa mnom!

Sedlena koža je škripala. Stremen i uzde su udarali jedni o druge, lagano zveckajući.

Anse Rackett i neki od njegovih ljudi u tom su se trenutku pojavili na trijemu saluna. Ugledavši vojnike, zastali su. Anse Rackett je odbacio cigaretu na drvene daske i žar se razletio u sitne iskrice, a zatim povikao nešto preko ramena. Kapetan Arthur je brzo krenuo i trčeći izvukao vojni revolver iz korica. Četrnaest vojnika ga je slijedilo. Od saluna su bili udaljeni još oko stotinjak metara.

U međuvremenu su Racketto-

vi ljudi skočili u sedla. Bilo ih je deset, ali još nisu svi bili na ulici. Kapetan Arthur je opalio. Pucanj je odjeknuo ulicom i prvi konji su pojurili. Banditi su pucajući bježali iz saluna. Žene su vrištale i bježale u kuće. Anse Rackett i petorica njegovih su već odjahali. Ostali su upravo uzjahali konje koji su u gužvi frkćući toptali. Začas je ulica bila prazna.

Arthur je skočio u stranu, na pločnik.

— Pali! — povikao je.

Rafal pucnjeva odjeknuo je među redovima kuća. Konji su njištali, ljudi vikali. Barutni dim se nadvio nad ulicu, a topot kopita je ispunjavao kratke stanke između pojedinačnih pucnjeva. Tada je opet zavládala tišina.

Kad se dim razišao, na ulici su ležala dva mrtva čovjeka i mrtav konj. Tri Arthurova vojnika su bila lakše ranjena.

— Naredniče, konje!

Kad su konjanici uzjahali, ulica se već ispunila znatiželjnicima, ali Arthur nije obraćao pažnju na njih. Bio je tako blizu cilju, preblizu da bi se sad dao zadržavati. Kasali su ulicom i slijedili oblak prašine koji im je pokazivao smjer kojim su banditi bježali.

Nakon sedam-osam kilometara kapetan Arthur je naredio da se stane. Bili su beznadno zaostali. Konji su im bili previše iscrpljeni da bi mogli i dalje izdržati taj tempo.

Arthur je naredio da sjašu i odmore dva sata. Vojnici su bili razočarani, ali nisu se bunili. Vjerojatno još nisu opazili u kojem smjeru idu. Trenutno su bi-

li previše iscrpljeni da bi se zbog toga zabrinuli.

IV

Navečer su se Dan Logan i njegovi pratioci ulogorili u podnožju Tortilla Mountains. Neposredno prije nego što se smračilo, vidjeli su malu skupinu Apaša, no oni su se držali vrlo daleko.

U zoru su nastavili put, ne pazeci više na trag koji su željeli slijediti. Htjeli su samo što brže napredovati. Već od jučer nisu imali hrane. Glad i strah, što su im sjedili za vratom, učinili su ih razdraženima i nervoznima. Tome su se još pridružili naponi i nesnosna žega. Blijedo nebo je opet najavljivalo vruć dan bez oblaka.

U podne se od naselja nije vidjelo ništa. Ili su zalutali, ili je ono bilo dalje no što su mislili. Big Tigos je tvrdio da su na pravom putu. Apaši su ih neumorno slijedili. Oblak prašine, što su ga dizali stalno je bio na istoj udaljenosti. Uskoro se na jugozapadu pokazao vrh Black Mountainsa. Morali su još danas stići do naselja što se nalazilo u podnožju planine. Nakon nekoliko sati, iza treperava vela vrućine, mogli su razaznati ono što su tražili: ulica i nabacana skupina daščara i brvnara. Ništa se nije micalo na vrelo suncu. Nije se mogao razabrati nikakav pokret.

Polako, obješenih glava, jahali su dalje na iscrpljenim konjima. Konji neće izdržati ni kilometar dalje od te ulice.

Poput poražene vojske stigli su do kuća. Slim Dana je skliznuo sa sedla. Stigao je samo do drvenog trijema neke kuće na

uglu do koje su vodile tri stepenice. Zatim se bacio na daske, ispružio na leđa i raširenih ruku ostao ležati u sjeni nadstrešnice. Don Logan je pocrvenjelih očiju piljio duž prašne ulice. I on je čeznuo za sjenom pod onim krovom, no nije znao hoće li mu koljena izdržati težinu tijela.

— Nije baš živahno — uspio je Big Tigos kraj njega reći teška jezika.

Zatim je potjerao konja do trijema i srušio se na neobrađene daske. Nakai je sjedio na stubama. I Logan je skliznuo sa sedla. Glatka koža je zaškripala u tišini. Držao se za jabuku sedla i posrćući krenuo prema trijemu pa sjeo. U glavi mu se vrtjelo. Bio je previše iscrpljen a da bi mislio.

Iznenada su mu misli opet proradile. Nije znao koliko je dugo ležao kad mu je sinula neobična misao. Uspravio se u sjedeći položaj i buljio niz ulicu. Nigdje nije bilo znakova života. Samo je vrućina treperila između redova kuća. Drugi su još ležali kraj njega, samo ja Nakai nekamo otišao. Vidio ga je kako podalje trči preko ulice i nestaje između kuća. Odjednom je Loganu postalo jasno u kakvoj se situaciji nalaze. Gurnuo je Tigosu pored sebe i pogledao prema konjima. Obješanih glava stajali su u sjeni kuća. Big Tigos se stenjajući uspravio.

— Što se događa?

— Koliko dugo već ovdje ležimo, Big?

Tigos je slegnuo ramenima.

— Ne znam.

— Zar nisi opazio da naš dolazak nikoga ne zabrinjava? Da li si uopće vidio kojeg čovjeka?

Bit Tigos je skočio na noge i opsovao.

— Napušteni grad! — procijedio je.

Njegove riječi su osvijestile Danu, koji se začuđeno obazreo oko sebe. Zatim je i on shvatio i pridigao se. Pogledao je niz ulicu, pa se okrenuo Big Tigosu i Loganu.

— Sad smo na sigurnom, zar ne? — upitao je zajedljivo. — Čini mi se da je vaše lijepo naselje napušteno. Ali vi ste svakako htjeli doći ovamo. Možda mi još možete reći što da sad radimo.

— Da — rekao je Logan otre-
sito — začepite usta.

Dana ga je otrovno pogledao, ali je šutio.

— Gdje je Nakai? — pitao je Tigos.

Logan je pokretom glave naznačio smjer.

— Njuška okolo. I mi bismo trebali učiniti isto. Možda još ima hrane.

Na drugoj strani se nalazila prodavaonica mješovite robe. Prešli su ulicu, a Dana je psujući koračao za njima. Prodavaonica je bila otvorena, a police na zidovima pune svakovrsne robe. I namirnica je bilo dovoljno.

— Ovdje nećemo zapasti u nevolju — rekao je Big Tigos kopajući pa velikoj vreći graha. Dana ga je gledao ne odobravajući.

— Apaši će nam prevući skalpove preko ušiju prije nego što pojedemo i četvrtinu ovoga graha.

— Zavežite, Dana! — otresao se Logan bijesno. Zatim se mirnije obratio Big Tigosu: — Rado bih znao gdje su svi ti ljudi.

Tigos je slegnuo ramenima.

— Ako mi je koža na glavi još cijela, vjerojatno su na putu za Fort Starke ili Tucson. Ovo naselje je premalo da bi se branilo od Geronimovih ratnika.

Izišli su opet na ulicu.

— Ovdje je bilo borbe. Pogledajte kuće. Tragovi zapaljenih strijela i metaka.

Pretražili su sve kuće, ne otkrivši ni traga života. Poštanska stanica bila je malo podalje od kuća. I ona je bila prazna. Konja nije bilo. Naselje je zacijelo bilo napušteno u najvećoj žurbi, jer ljudi su ponijeli samo najnužnije. U baru je na tezgi još stajala poluprazna čaša viskija. Ondje su se privremeno ulogorili.

Kad je Dan Logan izišao u dvorište iza bara, opazio je bunar obrubljen napola istrunulim drvetom. Prišao je bliže i iznenada zastao. Na rubu niskog zidića bilo je nekoliko mokrih mrlji, koje su mogle potjecati od prolivene vode. I na tlu je prašina mjestimice bila mokra, kao da je netko zagrabbio vode i pri tom malo prolijao. Vlažna mjesta nisu nikako mogla biti starija od pola sata, a koliko je znao, on je prvi otkrio bunar. Da li su Apaši bili ovdje?

Zamišljeno se vratio u bar. Tamo je bilo donekle svježije. Dana je stajao za tezgom i pio viski. Big Tigos je sjedio za jednim od stolova i brisao prašinu s puške.

— Morali bismo ovamo donijeti namirnica barem za tjedan dana — smatrao je Logan. — Kad crvenokošci dođu, moći ćemo se braniti neko vrijeme. No trčati preko ulice bilo bi preopasno.

— Nije loša ideja — složi se

Tigos. — Sve što nam je potrebno možemo naći tamo prijeko. U jednoj šupi sam vidio najmanje deset bačvi petroleja. Baš me zanima što su htjeli s tolikom količinom.

Nakai je ušao iz dvorišta i Logan ga je ispitivački pogledao. I mješanac je morao vidjeti vlažna mjesta, ali njegovo široko lice nije odavalo ništa.

U jednoj od pokrajnih soba skupili su sve zalihe što su ih mogli naći u prodavaonici mješovite robe. Bilo je i municije. Konje su smjestili u suši do koje se moglo doći iz dvorišta. Big Tigos je pokazao planinu Black Mountain.

— Tamo gore su!

Logan je pogledao onamo i opazio oblake dima kako se u neravnomjernim razmacima uzdižu s neke stjenovite izbočine.

— Odande se zacijelo vidi cijelo naselje — rekao je. — Vjerojatno promatraju sve što radimo.

Kad su se vratili u bar, nije bilo nikoga.

— Gdje su Dana i Nakai? — zapitao je Logan.

Big Tigos je slagnuo ramenima.

— Drago mi je što ih ne vidim. Uopće mi se ne sviđaju. Prije toga su nešto šuškali, kao da nešto tajе.

Dan Logan je natočio viski i ispio ga. Pekao je strahovito.

— Kad su oni već ovdje — rekao je — draže mi je da vidim što rade.

Izišao je i krenuo niz ulicu. Sunce je već bilo nisko i sijalo mu je ravno u lice. Jedva je nešto vidio. Neće proći mnogo vremena i sjena Black Mountai-

na će natkriti grad. Logan je stao i pripalio tanku, svinutu cigaru. Upravo je htio proći kraj neke velike staje, čija su vrata bila širom otvorena. Iznenada je iznutra začuo šum. Zastao je i zavirio u polumrak. Potrajalo je nekoliko trenutaka dok nije opazio Danu i Nakaija, koji su unutra njuškali.

— Trebali bismo se držati zajedno. — savjetovao je. — Čovjek nikad nije siguran od iznenadnog napada Apaša.

Dana je izišao na ulicu.

— Nismo vaši zatočenici, Logane — zagundao je.

Logan je mirno otpuhivao dim.

— Ne budite djetinjasti, Dana. Osim toga, ne znam što možete naći. Već smo jednom pročešljali mjesto.

— Možda ne dovoljno temeljito — rekao je Nakai, koji je također izišao.

— Mislite li da su se Apaši negdje sakrili?

Nakai je slegnuo ramenima.

— Bilo nam je dosadno samo sjediti, pa smo mislili da bi bilo dobro ako malo pogledamo naokolo.

Logan je pokušao pročitati nešto na Nakaijevu ironičnom licu, ali njegove male, zlobne zmijske oči skrivale su ono što je mislio.

Došla je večer i svjetlo se ugasilo uz posljednji treptaj na obzorju. Black Mountain se tamno i prijetći uvukao u žarko crvenilo. Iza masivnog vrha svjetla su treperila i polako se gasila. Apaši se nisu vidjeli, ali mogli su se čuti prigušeni, ritmički udarci njihovih bubnjeva. Neugodno su odjekivali u grob-

noj tišini što je vladala u gradiću.

Dan Logan je stajao u dvorištu i gledao prema tamnoj masi Black Mountaina. Posljednji odsjaji svjetla su se poigravali na njegovu mršavom licu, na kojem se čitala uznemirenost. Kad se pojavio Big Tigos, i naslonio se na dovratnik, rekao je:

— Ne slutim dobro kad ovo čujem.

— To može potrajati jednu noć ili danima, a doći će kad-tad, kad njihov vrač bude smatrao pogodnim.

— Čini mi se da ih je malo.

Big Tigos je nekoliko puta zamišljeno kimnuo.

— To se brzo može promijeniti — dodao je zamišljeno. — Sutra ih može biti tri ili četiri puta više.

Logan je raspoređivao vrijeme straže, a zatim su pošli na počinak. On je posljednji bio na straži. Prije njega je ne redu bio Slim Dana. Kad se Logan probudio, već je svitalo. Dana ga je odavno morao probuditi. Ustao je i malo nesigurno prošao gotovo mračnom sobom. Miris što ga je osjećao, pobudio je u njemu neke sumnje.

Pronašao je Danu za stolom pored tezge. Glava i gornji dio tijela ležali su na stolu, a duboko disanje odavalo je čvrst san. Logan je opazio polupraznu bocu na stolu. Grubo je zgrabio Danu za rame i prodrmao ga, no on je spavao duboko i čvrsto, okružen oblakom pare viskija.

Loganova usta su se razvukla u usku, ravnu crt, a oči su mu zlobno zasvjetlucale. Zgrabio je drveno vedro, odjurio do bunara, napunio vedro vodom, vratio se i jednostavno ga prolio pa

stolu na kojem je Dana spavao. Ovaj je sopćući ustao udarivši o tezgu.

— Kakva je to glupost! — povikao je bijesno.

Oba spavača su odmah ustala, a Big Tigos je jednim pokretom stao na noge. Dan Logan je šuteći udario Danu u lice. Teturajući unatrag, Dana je opsovao, pokušavajući se uhvatiti za tezgu. Srušio je pri tom čašu. Nije bio vičan borbi šakama, a glava mu je još bila mutna. Rukom je posegnuo za revolverom na boku, no Logan mu je brzo prišao i još jednom ga udario. Dana je bijesno urliknuo. Udarac nogom izbio mu je revolver iz ruke. U gnjevu se bacio na Logana i naletio ravno na snažan udarac šakom. Od jačine zaleta klecavih je koljena pao Loganu u ruke. On ga je uhvatio za prsluk i bacio pod stol, gdje je Dana ostao ležati.

— Što se dogodilo? — htio je znati Big Tigos.

— Napio se i zaspao na straži.

Big Tigos je promrmlijao nešto nerazumljivo. Podigao je Slimov revolver i zataknuo ga za pojas.

— Kad ustane, bit će prilično bijesan. Radije ću zadržati njegovo oružje dok se ne smiri.

Logan je trljao šaku.

— Što se mene tiče, možeš mu ga vratiti. — U njegovu glasu se osjećala čelična čvrstoća. Okrenuo se i otišao u prostoriju gdje su držali zalihe. Na vratima je zastao. Sam je jučer pomagao da se stvari slože, no sad je nedostajalo nekoliko limenki, a nedostajalo je graha i brašna iz velike vreće. Nešto je bilo prosuto i po podu. Pogledao je pre-

ma prozoru, na kojem više nije bilo stakla.

Kad se okrenuo, na vratima je stajao Nakai. Lice mu nije govorilo ništa. Šutio je. Logan se provukao pored njega i vratio u bar.

— Netko bi morao pripremiti nešto za jelo — rekao je.

Iza njega je Dana stenjući ustao. Logan se okrenuo. Činilo mu se da bi Danin pogled mogao zamrznuti viski u čaši.

— To nećete ponovo pokušati, Logane — rekao je glasom punim mržnje, trljajući natečenu bradu. — Gdje je moj revolver?

— Dobit ćete ga kad se opametite — objasnio mu je Tigos.

— Vрати mu pucaljku, Big — rekao je Logan mirno. — Ako se još jednom napijete za vrijeme straže, Dana, nećete ustati tako brzo. Apaši rado napadaju u zoru. Budite sretni što to nisu učinili danas.

Slim Dana nije više rekao ni riječi. Uzeo je revolver i spremio ga u korice. No njegove svijetle, bezbojne oči, odavale su da ovu zgodu neće tako brzo zaboraviti.

U toku dana nije se dogodilo ništa značajno, osim što se nekoliko dimnih signala uzdiglo s planine. Navečer je vrućina popustila. Negdje u pustinji je zavijao kojot.

Dan Logan je razmišljao o nestanku hrane. Krađa se podudarala s tragovima vode oko bunara. Ovdje je osim njih bio još netko. No zbog čega se od njih skrivao? Bilo je mnogo pitanja na koja nije znao odgovoriti. Odlučio je da pronade odgovore. Sjetio se izvora iza kuće. Tko god se ovdje zadržava, potrebna mu je voda. Koliko mu je bi-

lo poznato, osim ovog izvora vode nije bilo nigdje drugdje. Farrell je ovdje osnovao svoju stanicu i poslije je pretvorio u salun. Prodavaonica mješovite robe na drugoj strani ulice također je bila njegova, kao što je to pokazivao i natpis iznad vrata.

Sljedeće noći Logan je prvi držao stražu. Sjeo je na prag vrata što su vodila u dvorište. Odavde je mogao neopažen držati na oku bunar, jer ga je skrivala sjena krova.

Pustinja je bila mirna. Samo je neprekidno bubnjanje dopiralo s planine. Tamo negdje Indijanci su izvodili svoje ritualne plesove, oštreci zube za borbu protiv nekoliko bljedolikih koji su sjedili u klopci. Možda bi bilo bolje da odjašu dalje. Njihovi konji i oni sami su se odmorili. No kako daleko će stići a da ih Apaši ne otkriju? Prostor je bio prevelik da bi mogli pobjeći u jednoj noći. Logan je mogao beskrajno dugo razmišljati a da ne nađe načina da se izvuku iz ovog pakla. Odjednom su mu kapci otežali. Mirno sjedenje ga je uspavalo. Morao je biti miran ako je želio nešto postići.

Moglo je proći oko pola sata, a još je sve bilo tiho. Sve, osim bubnjanja Apaša. Osjećaj za vrijeme se ugasio...

V

Odjednom je podigao glavu. Prokletstvo, zaspao je. Ali nešto ga je probudilo. Kraj napola srušena zidića opazio je sjenu. Nestala je prije nego što ju je dobro vidio. Da li se prevario? Ne, kroz noć se začuo šušanj.

Tiho je ustao. Bilo je besmisleno trčati za sjenom. Polako je prišao bunaru i sagnuo se ne bi

li pri slaboj mjesecini nešto razaznao.

Na nekoliko mjesta na glinennoj opeci vidjele su se tamne mrlje. Opipao ih je: bile su mokre.

Oklijevajući se uspravio i pogledao prema mjestu kamo je sjena nestala. Zatim se okrenuo i ukočio. Nakai je stajao pored vrata bara, ali Logan nije mogao razaznati njegovo lice.

— Netko je ovdje — rekao je mješanac. — Kad-tad mora doći po vodu, jer mora piti. To ste mislili, zar ne? — Nakratko je zašutio. — Ali prespavali ste.

Logan nije znao otkad ga je mješanac promatrao.

— Jeste li ga vidjeli? — upitao je ljutito.

Nakai je iz sjene izašao na mjesecinu. Loganu se činilo da mu u očima vidi podrugljiv odsjaj.

— Došao sam prekasno. Na vašu sreću nije bio Apaš.

Laže, mislio je Logan, no zašto je pokušao zatajiti koga je vidio? Glasno je upitao:

— Kako znate?

— Apaši imaju vodu u planini.

Okrenuo se i nestao kroz crni otvor vrata. Dan je pogledao prema zvijezdama. Bilo je vrijeme da probudi Danu.

Ujutro je Logan ustao vrlo rano. Loše je spavao. Razmišljanje mu nije davalo mira. Pojeo je malo suhog mesa i dvopeka i popio viski. Slim Dana je zijeovao u svom uglu. Pretrpane bisage ležale su pored njega.

Logan je opazio da je neprestano pazio na bisage, osim ako je blizu njih bio Nakai.

— Gdje je Nakai? — upitao je.

— Ne javlja mi se na raport

— odvratio je Dana mrzovoljno. Logan je popio ostatak viskija, načinio grimasu i izišao u dvorište. Big Tigos se prao u bunaru.

— Jesi li vidio Nakaija?

— Otišao je prijeko. — Tigos je glavom pokazao prema ruševnom zidiću. Logan je kimnuo. Tako nešto je i pretpostavljao. Pošao je onamo i prošao kroz rupu u zidu. Neuredan putić doveo ga je blizu staje, gdje je Danu i Nakaija prekinuo u njihovu njuškanju. Tamo je vidio Nakaija. Mješanac je tražio po podu. Vjerojatno tragove. Znači, ipak je prošle noći vidio priliku i znao u kojem je smjeru nepoznati pošao.

— Nakai!

Mješanac se brzo okrenuo. Njegove tamne, zmijske oči ljutito su sijevale.

— Što hoćete, Logane?

Dan Logan si nije mogao potpuno objasniti Nakaijev gnjev zbog svog dolaska.

— Lagali ste, Nakai. Točno ste vidjeli tko je noću došao po vodu.

Nakai je iskesio žute zube.

— Dakako da sam je vidio, a i vi, vjerojatno, inače ne biste bili ovdje. Ipak sam vas preduhitrio. Dakle, nestanite i nemojte mi stalno biti na putu!

Logan je prišao bliže.

— Koga ste vidjeli?

— Idite do vraga, Logane! — prosiktao je Nakai divlje i zauzeo borbeni položaj. Logan je stajao blizu njega. Sunce ga je peklo u leđa. Pretpostavljao je što Nakai namjerava. Nepoznati je zacijelo bila žena.

— Ti si bijedno pseto, Nakai — rekao je tiho.

Nakai je skočio na njega po-

put mačke. Logan je računao na napad. Kratko je uzmaknuo, a njegova je šaka poletjela naprijed. Udarac nije potpuno pogodio, već je skliznuo po Nakaijevu obrazu. Mješanac se poput štakora pritjeranog u tjesnac, uhvatio za njega i pokušao ga oboriti na tlo. Logan ga kratko udari u tijelo i Nakai ga je pustio. Sljedeći put udario ga je ravno u glavu i bacio ga u prašinu. Ali smjesta se opet podigao na noge i iznenadni udarac pogodio je Logana u želudac, drugi u prsa i on je zateturao natraške. Spotaknuo se o drvenu ljestvu i pao. Nakai je istrgnuo letvu ispod Loganovih nogu. Logan je vidio da slijedi udarac i otkotrljao se u stranu. Trulo drvo rasprsnulo se tik kraj njegova uha. Pijesak mu je prskao u lice. Prišao je Nakaijevim nogama i skočio kad se mješanac srušio na tle. Vidio je kako u Nakaijevim rukama sjaji nož. Htio se baciti na njega, ali ga je predusreo pucanj. Brzo je pogledao u stranu i vidio Big Tigosa golog do pojasa i revolver koji se dimio. Iza njega ukazao se Dana.

— Još jedan pogrešan pokret i susrest ćeš se sa svojom braćom na vječitim lovištima, prokleti crvenokošče — dahtao je Tigos.

Vidjelo se na njemu da bi to radije učinio nego samo prijetio. I Nakai je to znao. Trudio se da se savlada, ali nije mu se umiralo, kao ni bilo kome drugom. Ustao je i šutke zataknuo nož.

— Što znači ta besmislica? — upita Slim ljutito. — Zahtijevam da se sabereš Nakai. Barem tako dugo dok nam koža ne bude

na sigurnom. — Obratio se Loganu. — A vama savjetujem da se ne pravite tako važni. Ovaj put ste imali sreću. Nakai je već ubio više ljudi nego što zna brojiti.

— To ne mora značiti da ih je bilo mnogo — odvrati Logan ravnodušno.

Njegova zadihanost tek se polako smirivala. Nakaijeve oči pune mržnje promatrale su ga istovremeno ga opominjale. Ubuduće je morao biti oprezan: bude li mješancu okretao leđa. Zasad nije bilo opasnosti, jer je Big Tigos još držao revolver uperen u njega.

— Pokušaj još jednom potegnuti neko oružje na nekoga od nas dvojice, ustrijelit ću te kao šugava psa — rekao je hladno.

— Prokletstvo, ne zovite ga uvijek crvenokošcem kad želite da vas ostavi u miru! — razbijesnio se Dana. — Vi ga uvijek razdražujete.

Big Tigos je netremice gledao Nakaija. Vrebao je na njega kao vuk na svoj plijen, a mržnja je blistala u njegovim očima kao je rekao:

— Možda to i hoću, Dana. Možda će mi stvarati zadovoljstvo budem li pucao u njega.

Logan ga je zabrinuto pogledao. Njegova mržnja prema Apašima mogla je ovoga razumnog i iskusnog muškarca navesti da počini glupost.

— On tu ništa ne može — rekao je Logan smirujući. — On zacijelo uopće ne zna za onaj pokolj. Živio je među bijelcima, moraš na to misliti.

Big Tigos nikad nije govorio o tome da je njegova obitelj bila ubijena prilikom jednog napada Apaša. Ni o tome da ga je

otada mržnja tjera da luta i da ga je učinila lukavim i opasnim borcem. Ali Logan je to ipak znao. Znao je i to da je Tigos studirao način života Apaša kao nauku, samo da bi ih ubijao.

Big Tigos je htio nešto odgovoriti, ali je uspio samo otvoriti usta i ukočio se. Užasnut, oštar krik dopro je do njih i naglo zamuknuo. U tome kriku bilo je toliko straha da se on upravo mogao osjetiti.

Četdvorica muškaraca stajala su nekoliko sekundi kao ukočeni.

— Žena! — zasiktao je Dana.

Ovoj se činjenici Logan više nije čudio. Pojurio je zajedno s ostalima. Krik je zacijelo dopro iz one staje. Jurnuli su unutra i stali. Uske ljestve, kojih prije nije bilo ovdje, vodile su gore na tavan prema spremištu stočne hrane.

Big Tigos se prvi popeo s revolverom u ruci. Slijedili su ga Logan i Slim Dana. Nakai je ostao stajati na vratima ne sudjelujući.

Brzim pogledom Logan je procijenio položaj. Vidio je ženu krvavih ruku i mrtvaca koji je ležao pored stoga sijena. Žena je imala crnu kosu i velike široko raskolačene oči. One su gotovo luđački svjetlucale. Lice joj je bilo prljavo i mrtvački blijedo.

Zurila je u mrtvaca i činilo se da ne vidi muškarce koji su nasrnuli unutra. Tek kad je Big Tigos dodirnuo njezino rame oslonila se na njega, a duboko jecanje olabavilo j njezino zgrčeno tijelo. Drhtala je cijelim tijelom i izgledala je napola luda od straha. Vjerojatno je imala

za sobom stravične sate. Ovoga časa sigurno ne bi iz nje mogli izći ni riječi.

— Odvedi je — reče Logan. Zapazio je da ju je Dana čudno gledao.

Big Tigos joj je pomogao da siđe s ljestava i odveo ju je. Logan je gledao za njima. Ona je, dakle, donijela vodu.

Okrenuo se Dani, koji je mrtvaca, u čija je prsa bio zabijen nož, okretao nogom na leđa. Logan je mogao zamisliti tko je taj muškarac, nije osjećao u sebi nikakve samilosti, ali ni nikakve zadovoljštine.

— Poznajete li ga? — upitao je.

Dana kimne.

Jednom sam ga vidio u Prescottu. Zove se Farrow.

Dan Logan pogleda mrtvaca i tek sada ugleda veliki prljavi zavoj na njegovoj natkoljenici. Čovjek nije ležao tamo gdje se nalazio njegov ležaj, već barem tri koraka dalje.

— Bio je ranjen — smatrao je Logan.

Slim Dana kimne i reče:

— Vjerojatno je htjela pobjeći, a nije ga htjela živa pustiti u ruke Apašima. Sa sobom ga nije mogla povesti.

— Moramo ga sahraniti. — Logan je sišao s ljestava i mislio na zlatni prah što ga je Farrow morao imati uza se. Možda ga je ubila i zato da bi samo za sebe dobila zlato što je negdje bilo skriveno.

Kad su ušli u bar, djevojka je sjedila za jednim od drvenih stolova i gledala u pod. Prestala je plakati i činilo se da se malo smirila.

— Čovjek je bio ranjen — rekao je Logan Big Tigosu, koji je

punio čašu viskijem i stavljao je pred nju.

— Znam — odgovorio je Tigos. — Ona kaže da je već dani-
ma imao groznicu i da ju je u
bunilu jedanput zamalo zada-
vio. Jednom ju je smatrao Apa-
šem i napao.

— A tada ste ga ubili? — upi-
tao je Logan djevojku.

Nije ga pogledala, samo je kimnula. Nakon kratke stanke iznenada je podigla glavu kao da je tek sad shvatila o čemu se govori i pogledala ga.

— Nisam ga htjela ubiti, da-
kako da nisam, ali... tako sam
se bojala. On bi mene ubio.

— Zašto niste pobjegli, pa on
je bio ranjen? — upitao je Dana
mirno.

Činilo se da je njega tek sad opazila i lagano se trgnula. Kao da se strah opet vraćao u njezine oči. Gledala ih je redom i zatresla glavom.

— Ne znam, zaista ne znam. Možda me on zadržao. Ja... — Iznova je briznula u plač.

Big Tigos gurne viski pred nju.

— Popijte to, gospodo. Ovo će vas smiriti. — A zatim se obratio ostalima: — Treba da je sad ostavimo samu, imala je teških časova. Ranjenik, strah od Apaša, sve je to bilo previše za nju. A nikoga nije bilo da joj pomogne.

Izišli su na suncem obasjano dvorište. Nakaija nije bilo nigdje.

— Farrow je mrtav — rekao je Big Tigos. — Jesi li sad zadovoljan?

Logan je pokazao palcem preko ramena.

— Možda mu je ona pri tom pomogla ili ga potaknula. Far-

rowa više ne mogu pitati.

— Ti nisi sudac da o tome odlučuješ — odvrati Tigos.

— Znam, ali poslije ću je predati vlastima.

— Vjerojatno će biti suvišno razmišljati o tome — reče Dana lakonski. — Vi zaboravljate naše crvene promatrače, prijatelju Logane.

Dan Logan nije odgovorio. Izvadio je cigaru iz džepa i pripalio je. Kad ju je popužio, pojavio se Nakai.

— Govorila je istinu — objavio je. — Čovjek je bio u bunilu. Pogledao sam mu oči i ranu na nozi. Bila je upaljena. — Ukočeno je gledao kroz otvorena vrata i na njemu se vidjelo što misli.

— Makni prste od nje, Nakai — opomenuo ga je Logan.

Nakai je zlobno gundao:

— Ona ne pripada ni vama ni bilo kome drugome.

Big Tigos je uzeo veliki vrč što ga je našao u Štaglju i napunio ga vodom.

— Dodi, pomози mi! — pozvao je Dana Logana. Zajedno su ga odnijeli unutra. — Sigurno biste se htjeli oprati, gospodo — rekao je Tigos. — Možete to mirno učiniti. Ja ću se pobrinuti da nitko ne uđe.

Zahvalno ga je pogledala i kimnula.

— Zovem se Kathy Leclair.

Tigos je od njezina pogleda bio pomalo zbunjen.

— Ja sam Big Tigos. — Pokazao je Logana. — A ovo je moj prijatelj...

— Dan — upao mu je Logan u riječ. — Jednostavno Dan.

Izašli su, a Big Tigos je zatvorio vrata i stao pred njih.

Potrajalo je prilično dugo dok

Kathy Leclair nije bila gotova. Otvorila je vrata i nesigurno pogledala muškarce. Imala je tako crne oči kakve Logan još nikad nije vidio. A tek sad kad se oprala i počela opazio je da je zapravo bila vrlo lijepa. Ta ga je činjenica ispunila nelagodnošću. Moglo bi biti novih neugodnosti, koje im nisu bile potrebne.

— Gotova sam — rekla je Kathy.

Glas joj je zvučio tiho i blago. Očistila je svoju plavo-sivu haljinu i izgadila je. Samo je rub bio malo poderan. Njezina crna kosa slobodno je padala gotovo do ramena.

— Niste se za nas morali tako lijepo dotjerati — rekao je Logan oporo. — Vi ste ovdje ionako jedina.

Kathy ga je zbunjeno pogledala i činilo se da nije shvatila što je time mislio.

— Tko je ranio Hala Farrova? Apaši?

Nije pitala odakle Logan zna ovo ime, samo je kimnula.

— Bilo je blizu Crozier Peaka. — Plaho je pogledavala Danu i činilo se da ga se boji. Logan je otišao u bar i na drugoj strani pogledao na ulicu. Dana ga je slijedio i stao kraj tezge.

— Opet šalju dimne signale — rekao je.

Logan nije odgovorio. Kathy je sjela za stol i upitala:

— Što ćete učiniti ako nas Apaši napadnu?

Logan se okrenuo prema njoj. Smatrao je ovo pitanje veoma glupim.

— Gdje su vaši konji?

— Nemamo ih više. Ovdašnji ljudi uzeli su ih sa sobom. Bila je takva zbrka da se nitko ni na

koga nije obazirao. A bilo je ionako svejedno. Možda bi nas konji odali.

Logan pogleda Danu koji je još stajao kraj tezge i zlobno se smijuljio. Čini se da je uživao u Kathynu strahu koji se sjećanjima opet probudio.

— Zbog čega niste otišli zajedno s ljudima iz Black Mountaina? — pitao je.

Katny je kradom pogledala Danu, i zatim odgovorila:

— Hal više nije mogao dalje, a ja ga nisam htjela ostaviti samog.

Logan sjedne na stolac. Ova je žena bila saučesnica ubojice i imala je skrupula da ga ostavi ovdje, čak da joj je o tome ovisio život. Drskost kojom je lagala počela ga je ljutiti.

— Mi smo se nadali da Apaši neće opaziti da smo ovdje i da će se povući — nastavila je. — Ali zatim su došli i nada je propala. Isprva smo mislili da će oni uskoro odjahati dalje, ali...

— Zašutjela je i napravila bespomoćnu kretnju.

— Odmah mi naviru suze — rugao se Dana.

Logan udari dlanom o stol.

— Prokletstvo, gospodo, ne volimo kad nam netko laže. Vi ste zacijelo imali razloga zbog kojeg odlazite iz Prescottta i točno ste znali kako je to jahanje opasno. Pred kim ste bježali vi i Farrow?

Kathy je opet pogledala Slima Danu. Htjela je nešto reći, ali činilo se da se ustručava zbog Danine prisutnosti. Logan je stekao dojam da se njih dvoje poznaju. Zatim se Kathy ukrutila i prkosno podigla glavu.

— Ne vjerujem da sam vam dužna polagati račune, gospo-

dine Dan.

Dana je gurnuo dlanove iza revolverskog pojasa kad je Logan upitao:

— Vi ste u Prescotttu zacijelo poznavali nekog Raya Logana? Kathy kimne.

— Da, bio je partner Hala Farrowa. Hal je češće govorio o njemu. Zbog čega pitate?

Dana joj se bestidno smijuljio.

— One noći kad ste vi i Farrow nestali — objasnio je Logan — taj je čovjek bio opljačkan i ubijen. Možda vam je zbog toga bilo toliko stalo da odete odande?

U njezinim očima vidio je ozbiljno zaprepaštenje, ali nije stigla ništa reći, jer je Big Tigos s vrata rekao:

— Treba da prestaneš s tim, Dan.

— No, lijepo!

Logan je ustao. Udaljio se od tezge i uputio se prema staji gdje je ležao mrtvac. Pretražio je sijeno i donju prostoriju. Točno je pogledao svaki kut, ali nije mogao otkriti ni traga zlatnog praha. Ako je Farrow još imao zlato, Kathy bi morala znati gdje je sad. Prokletstvo, nije bio dovoljno pametan što je s tom crnom vješticom. Ona je bila žena kojoj muškarac može nasjesti. Imala je iskrene, bespomoćne oči, a ipak je bila saučesnica ubojice, a možda je čak i nagovorila Farrowa. Unatoč svemu, znao je da bi je zaštitio kad bi joj prijetila opasnost. Ona je žena, a on muškarac.

Tiho je kleo kad se vraćao u salun.

Kathy je stajala kraj bunara, a Dana joj je nešto govorio. Logan nije mogao razumjeti što je rekao, ali Kathy je bila srdita.

Htjela je otići, ali Dana ju je čvrsto držao za ruku.

Logan se približio i čuo kako je Kathy ljutito rekla:

— Ostavi me napokon na miru!

Logan je stao.

— Ja bih je poslušao, Dana — rekao je glasno.

Dana se okrenuo i nasmijelio.

— Dobro, dobro!

Logan je pogledao prema Black Mountainu. Više se nisu vidjeli dimni signali. Možda će Apaši doći.

VI

Anse Rackett je zaustavio svoga oznojenog konja i okrenuo svoje krupno tijelo u sedlu. Gledao je niz put kojim su došli. Imali su bolje konje, jer oblak prašine koji je od Tucsona bio iza njih, više se nije vidio. Ali znao je Rackett da kapetan Arthur neće odustati. Mjesecima ga je progonio, pa će i ovaj put ostati na njegovu tragu. Anse Rackett nije mu htio olakšati posao. Svoje je momke čvrsto zgrabio. Prošle su noći spavali samo nekoliko sati, a zatim su jahali dalje. Sad se to isplatilo. Arthur i njegovi vojnici nisu mogli izdržati tempo.

Rackett je pogledao u stranu. David Lane potjerao je svoga konja uz njegova.

— Ti se dobro snalaziš u ovom kraju, Lane. Zar ovo ispred nas nije Black Mountain?

David Lane kimne. Bio je to snažan, krivonog muškarac, čija je crnom bradom obrasla koža davala njegovu licu mračan izraz.

— Da — odgovorio je. — A tamo se nalazi naselje.

Anse Rackett napuhao je svoj široki prsni koš zrakom, a zatim ga glasno ispustio. Mahnuo je ostalima i potjerao konja. Zrak je bio vruć i suh i grizao je dušnik.

— Dimni signali — rečao je Pete Olin i psovao. Anse Rackett je podigao glavu i pogledao prema Black Mountainu, kojem su se malo približili.

— Koga to smeta? — gundao je. — U naselju smo sigurniji nego ovdje vani u pustinji.

— Ali samo tako dugo dok se ne pojavi onaj Arthur — ograđio se David Lane.

Anse Rackett ne reče ništa. Zaustavio je konja tek kad su s jednog brežuljka mogli vidjeti gradić.

— Evo ga — rekao je. Smijesak se pojavio na njegovu oznojenu licu, ali uskoro se na licu pojavio izraz iznenađenja.

— Dolje je prilično mirno — mrmljao je. — Zar su Apaši možda sve poubijali?

Lane zatrese glavom. Nosnice njegova uskoga, oštrog nosa su se raširile.

— Onda bi bili sve spalili. Prokleta smeće, izgleda kao grad duhova.

— Misliš li da su svi otišli? — Pete Olin podbode konja. — Da su se povukli u Tucson, morali bismo ih sresti.

— Gluposti — gundao je Anse Rackett. Stisnutih očiju promatrao je naselje. — Nismo jahali uobičajenim putom. Ali tamo dolje nešto se miče. Netko trči ulicom.

— Dakle, ipak su ljudi još ondje — reče Pete Olin s olakšanjem. Čini se da su ih iznervirali dimni signali.

— Ne — rekao je Lane — u

poštanskoj stanici ne miče se ništa, a i inače dolje nema nikakva života. Možda je samo netko prolazio i ondje potražio utočište.

Anse Rackett kimne.

— Promatrat ćemo naselje dok ne saznamo koliko ih ima. Imam ideju. Možda ćemo se ovdje jednom zauvijek riješiti toga prokletog Arthura.

Sjahali su i odveli konje malo natrag, tamo gdje ih više nisu mogli vidjeti iz Black Mountaina. Rackett i njegovi ljudi zauzeli su takav položaj s kojeg su mogli vidjeti naselje.

VII

Dan Logan ih je vidio kako dolaze. Stajao je na verandi i gledao u pustinju. Odlanulo mu je kad je utvrdio da su bijelci. Osmorica ljudi, to je moglo za njih značiti spas. Ali istovremeno je bio potreban oprez. Ljudi koji su sad putovali kroz zemlju Apaša imali su razloga za to. Većinom je pred takvim ljudima bio potreban oprez. Sad je požalio što je Kathy bila preko u prodavaonici mješovite robe. Htjela je pogledati ne bi li našla nešto što bi mogla obući. Prekasno je bilo da je dovede natrag, jer su osmorica jahača već stizala niz cestu.

Iz opreza je Logan držao ruku na revolveru kad su sjahali pred salunom i privezali konje. Jedan od njih škiljio je preko prema dućanu kamo je Kathy nestala prije otprilike pet minuta.

Anse Rackett je rekao:

— Vidjeli smo kuće i pomislili kako ćemo se zajedno lakše braniti protiv crvenih vragova, koji se skrivaju tamo gore u hri-

dinama. Ali čini mi se da ovdje nema mnogo ljudi.

Dan Logan je imao osjećaj da ovaj čovjek točno zna kakva je situacija. U njegovu pogledu bilo je nečega vrebajućeg.

— Grad je ostao napušten upravo kad smo mi stigli — objasnio je Logan.

Anse Rackett je podigao obrve.

— Onda situacija nije baš povoljna za nas.

Logan sliježe ramenima. Gledao je prašnjave ljude. Jedan od njih imao je zavezanu ruku.

Toga časa došla je Kathy iz dućana. Zacijelo je ljude već odande vidjela, jer nije pokazivala nikakve znakove iznenađenja. Nosila je nešto pod rukom i prešla ulicu. Pri tom je prošla pored Davida Lanea. On ju je iznenada zgrabio straga, jednom je rukom pritisnuo na sebe, a desnom je uperio revolver u njezinu glavu.

Dan Logan je već napola izvukao svoj revolver, ali suočen s Laneovom nedvosmislenom kretnjom spustio je oružje.

Anse Rackett se nasmijuljio i uperio svoje oružje u Logana.

— Dovoljno je da nas samo jedanput krivo pogledaš i ona je mrtva — opomenuo je. — A sad baci ovamo svoju pucaljku, ali lijepo oprezno, jer takve stvarčice veoma lako opale.

Logan nije imao izbora. Izvukao je revolver sa dva prsta i bacio ga na ulicu. Kathy je prestala udarati oko sebe i gledala je prema njemu velikim, prestrašenim očima. Logan si nije mogao objasniti postupke ovih stranaca.

— Ne razumijem što želite ti me postići? — pitao je dok je

grozničavo razmišljao.

— Ne razbijaj si glavu — rekao je Rackett. — Još ćeš vidjeti. A sad pozovi ostale napolje!

U međuvremenu su i ostali muškarci uperili svoje oružje u Logana. On je učinio što je Anse Rackett od njega zahtijevao, ali pojavili su se samo Dana i Nakai. Odmah su shvatili situaciju i podigli ruke.

— Mi s ovim ovdje nemamo ništa zajedničko — rekao je Dana i pokazao Logana. — Mi smo na vašoj strani.

— Zaveži! — opomenuo ga je Rackett.

Zatim je prišao Loganu dok su Dana i Nakai bili razoružani.

— Jesu li to svi? — upitao je. Logan kimne.

Anse Rackett ga je udario revolverom u lice. Logan je pao i ošamućen brisao krv. Kipio je od bijesa, ali pri pogledu na Kathy i na mračna lica sabrao se.

— Da ti odmah bude jasno da se ja ne dam prevariti — reżao je Rackett. — Ako momak smjesta ne iziđe, umrijet ćeš ti, mili moj.

Big Tigos se pojavio bez ponovljena poziva. I on je dobio udarac i još nekoliko udaraca nogom. Progutao je to. Ali u njegovim tamnim očima blistalo je zloslutno svjetlo.

— Hajde, unutra! — zapovijedio je Rackett, pa se okrenuo svojim ljudima. — Odvedite konje, ali tako da se više ne vide.

Potrajalo je kratko, a na ulici više nije bilo ničega što bi ukazivalo na postojanje bilo kakva života u naselju. Oružje četvorice zarobljenika bilo je bačeno u kut prostorije, gdje su ležale i ostale njihove stvari. Ali dvojica

muškaraca stalno su pazila da Loganu i ostalima ne budu na dohvatu.

Rackett je priuštio svojim ljudima kratak obrok iz zaliha i nekoliko čaša viskija.

Zatim je rasporedio svoje ljude.

— Kendalle, ti ćeš se popeti na krov susjedne kuće. Lane, ti ćeš zaposjesti krov na ovoj strani, ali malo dalje istočno. Gledajte da li dolazi Arthur i smjesta mi javite. Svaka dva sata dobivat ćete zamjenu.

Obojica su nestala. Rackett je sjeo za stol i stavio revolver na drvenu ploču. Logan se ogledavao po prostoriji, ali ništa nije mogao učiniti. Previše očiju bilo je upereno u njega i u ostale zarobljenike.

Anse Rackett je domahnuo Kathy.

— Donesi mi viski!

Kathy mu šutke postavi bocu i čašu. Kad je htjela otići, Rackett ju je čvrsto uhvatio za ruku.

— Tvoja je stvar hoće li ti biti bolje nego ovima ovdje. — Glavom je pokazao na zatvorenike. Bez riječi Kathy je istrгла ruku i pošla. Ali Pete Olin ju je dohvatio. Kathy ga je pljusnula, ali on se samo nasmijao, grubo ju je povukao k sebi, zgrabio za kosu i savio u leđima.

Kathy je vrisnula.

Sve su oči bile uperene u Kathy i Olinu. Dan Logan iskoristio je priliku i poput munje skočio na noge. Olin je pokušao poljubiti Kathy, ali nije stigao. Loganova šaka pogodila ga je u glavu i on je tresnuo o pod. Htio je

izvući revolver, ali je on bio u Loganovoj ruci i uperen u Racketta.

— Nitko da ne puca! — grmio je Rackett. — Arthur bi već mogao biti blizu!

Logan se htio polagano povući prema zidu, ali se spotakao preko nečega što je ležalo na podu. Zatim je udarac nogom pogodio njegovu ruku, a revolver se skotrljao na pod. Njegova paljka je bila izgubljena.

Prije nego što je pravo stao na noge, zgrabile su ga čvrste šake i povukle mu ruke na leđa. Anse Rackett se polako podigao i prišao. Oči su mu hladno blistale kad je stao pred Logana.

— Uobražavaš da si hrabar — rekao je — ali ja ću ti pokazati kakva si krpetina.

Njegova je šaka neočekivano udarila Logana u lice.

— Tako, sad ga pustite — rekao je ljudima koji su držali Logana. — Ako želi umrijeti, tu mu želju možemo ispuniti.

Pustili su ga. U ustima je osjećao slatkasti okus krvi, usnice su mu natekle. Ali se nije micao. Znao je, bude li sad samo pomaknuo ruku, ubit će ga. A on nije namjeravao umrijeti zbog nečega što nikome ne bi moglo koristiti.

Od drugog udarca zateturao je prema zidu. U glavi mu je bruhalo, ali misli su mu bile bistre. Morao se svladati koliko najviše može da i ovaj udarac mirno primi. Šuteći je stajao među razbojnicima i znao je da više neće moći dugo izdržati.

— Pogledajte kakva je on kukavica! — rugao se Rackett i opet ga udario. Samo zid iza Loganovih leđa spriječio ga je da se ne sruši. Na licu Ansea Rac-

ketta iznenada se pojavio izražaj divljeg bijesa. Kao opsjednut udarao je Logana sve dok se ovaj nije polako skljkao na pod.

Nedugo zatim Logan je opet ustao, ali se ošamućen njihao. U duši je bio posve miran i znao je da će preživjeti, jer je prevladao ono najopasnije: svoju srdžbu.

— Učiniš li još jednom nešto što mi se ne dopada — čuo je Racketta kako govori — ubit ću te!

Cijev Rackettovâ revolvera čvrsto ga je udarila u glavu i on se ponovo srušio. Više nije osjetio kako su ga odveli u kut k ostalima i pustili da tamo leži.

Anse Rackett obratio se Peteu Olinu.

— Ti ćeš ostati po strani! Najprije posao, a poslije zabava.

Kad se Dan Logan osvijestio, osjetio je nešto hladno na svom čelu. Otvorio je oči. Kathy je donijela vode i stavila mu mokru maramu na glavu. Obrisala mu je lice i očistila ranu iznad sljepoočice. Tamna kosa pala joj je naprijed i uokvirila njezino usko lice.

— Ne smijete više učiniti tako nešto — rekla je. — Inače će vas ubiti.

Glas joj je ugodno zvučio i to ga je ljutilo. Ona ni u čemu nije odgovarala predodžbi kakvu je stvorio o pratilji jednog ubojice. To ga je uznemirilo već na početku njihova susreta.

— Vjerojatno će to ionako učiniti — odvratio je.

U njezinim očima nije vidio straha. Pokušao se malko uspraviti, ali ona ga je zadržala blagim pritiskom.

— Ostanite ležati — savjeto-

vala je.

Odgurnuo je njezine ruke, sjeo i skinuo maramu s čela.

— Mogu sebi i sam pomoći — rekao je gotovo neljubazno.

Molećivo ga je pogledala.

— Dajte da ja to učinim, Dan. Napokon, vi ste to prije učinili za mene.

— Ne, nisam. — Bacio je mokru maramu u kantu što je stajala kraj njega i ogledao se. Vani je bio mrak i bilo je veoma tiho. Prisutni ljudi bili su tihi. Opet je pogledao Kathy, koja je još čučala pored njega.

— Zašto ste jahali s Halom Farrowom? — upitao ju je. — Jeste li ga voljeli?

Kathy je malo oklijevala i pri tome lagano porumenjela. Zatim je ipak ustala i udaljila se od njega, ne odgovorivši ni riječi. Malo zbunjen Logan je gledao za njom.

Opet su se čuli bubnjevi Apaša. Bili su glasniji nego dosad i zacijelo da je bilo mnogo bubnjeva.

— Htio bih znati zbog čega još nisu napali? — pitao je Logan Big Tigosa koji je sjedio koso iza njega.

— Možda još čekaju pojačanje?

Logan se opet naslonio. Mukli zvukovi podsjetili su ga na opasnost koju je, pored ostalih događaja, gotovo zaboravio.

U međuvremenu se Geronimo nalazio na izbočenoj stijeni Black Mountaina. Bio je to debeo, veoma ružan čovjek, široka, spljoštena, izbrazdana lica. Žuta vrpca oko čela, što je držala njegovu krutu kosu, svjetlucala je u prvom mraku. Stigao je prije jednog sata s dvadesetoricom ratnika, a znao je da će

neprekidno pristizati i novi ratnici. Kad budu poubijali ove bljedolike tamo dolje, poći će dalje prema jugu gdje se nalazi još mnogo veći grad nego što je ovaj ovdje.

Upravo je pristupio Sachi, jedan od njegovih pomoćnih vođa, i čekao da Geronimo prema njemu okrene glavu. Zatim reče dubokim grlenim glasom:

— Konjanici su ulogoreni na onom brežuljku gdje su prije toga bili bljedoliki. Ali nema ih mnogo. Imat ćemo sedamnaest skalpova više.

Geronimo je neko vrijeme gledao dolje u pustinju što je sve više tonula u tamu.

— U prvo svitanje ubit ćemo bljedolike u kući gdje inače piju ognjenu vodu — reče napokon.

— Učinit ćemo to veoma brzo, jer će pucnji privući modrosuknaše. Ali dok oni stignu do kuća, drugi će svi već biti mrtvi, a konjanici će nam uletjeti u stupicu, jer ih mi očekujemo.

Sachi kimne nekoliko puta.

— Da, tako neka bude — potvrdio je. — Sa sljedećim suncem svi će bljedoliki umrijeti.

VIII

Više nije bilo dugo do mraka kad je kapetan Arthur sa svojim vojnicima stigao na onaj brežuljak s kojega je već Anse Rackett prethodno promatrao naselje. I Arthur se ondje zaustavio i promatrao kuće. Ali, kao što je Rackett planirao, Arthur nije opazio ni traga života u gradiću. Napola se okrenuo u sedlu i pozvao Flinta.

— Naredniče, čini se da je naselje pusto. Vjerojatno je i Rackett odavno odjahao dalje.

Narednik Flint se nakašljao.

— Da li bih smio o tome nešto reći, gospodine? Apaši im neće dopustiti da stignu daleko. To zna i Rackett. Čujete li bubnjeve? Crveni sjede gore na Black Mountainu. Ako Rackett i njegova banda nisu već mrtvi, onda se zacijelo nalaze u ovom naselju.

— Hm — promrmlja Arthur — zvuči uvjerljivo. Povedite Packeryja sa sobom i pokušajte izvidjeti kako izgleda u naselju. Ali ne budite prehrabri i vratite se odmah čim nešto saznate o Rackettovoj sudbini.

Narednik Flint pozdravi vojnički i okrene se.

Nakon kratkog vremena nestao je s Wardom Packeryjem, a Arthur je naredio da se podigne logor. Htio je ovdje čekati do zore.

Vrijeme je protjecalo, a kapetan Arthur postajao je sve nervozniji. Flintu i Packeryju ni traga ni glasa. Prema njegovoj procjeni odavno su se morali vratiti. Kad je prošla ponoć, umjesto nervoze obuzela ga je duboka potištenost. Možda je pogriješio što ih je obojicu pustio same, ali Flint je bio iskusan čovjek, čovjek koji bi mu nedostajao.

Ustao je s prvim rumenilom na istočnom nebu. Gotovo nije spavao i osjećao je u sebi prazninu. Još prije nego što se dovoljno razdanilo da se okoliš može razaznati, dao je da se raspreni logor i da se podijele zadnje zalihe što su ih još imali sa sobom.

Postalo je svjetlije, a jutro je bilo ugodno prohladno. Neki vojnici su čak zimogrozno podigli ramena. Kapetan je gledao

dolje prema naselju što je tiho i beživotno ležalo u blijedom jutru. Morali su računati da ih Apaši tamo čekaju.

— Uzjaši! — zapovijedio je.

Čulo se škripanje kože na sedlima, tiho zveckanje kad bi se tu i tamo dodirnula dva stremena i poneka slabo prikrivena psovka. Arthur je jahao naprijed, a na pola puta pustio je svoje konjanike da se prošire kako bi mogli opkoliti prve kuće.

IX

Zarobljenicima koje su noću svezali, ujutro su odvezali ruke kao bi mogli jesti. Dvojica razbojnika držala su ih na oku.

Anse Rackett gledao je zijevajući kroz vrata bara na ulicu, ali su mu se usta iznenada zatvorila kad mu je pogled dolutao do posljednjih kuća u ulici. Tamo su se rojili Arthurovi konjanici. Prokletstvo! Gravis i Ellis bili su na straži na krovovima. Zbog čega ih nisu upozorili? Ti momci će mu platiti. Bijesno je gledao nadstrešnicu na drugoj strani ulice, ali zbog onoga što je tamo vidio zastao mu je dah.

Fay Gravis ga nikad više neće upozoravati. Ležao je mrtav na nadstrešnici, a gornji dio tijela visio mu je napola preko ruba. Rackett još nije uspio shvatiti kako se to moglo dogoditi i žurno je istrčao napolje. Prešao je preko trijema i skočio na ulicu, odakle je bio slobodan pogled prema Patu Ellisu. Ali prije nego što ga je mogao točno prepoznati, začuo je oštar krik i vidio Pata Ellisa kako vičući glavinja preko krova. Iz njegovih leđa virio je pernati kraj apaške strijele. Ellis je uzalud pokušavao rukama dohvatiti strijelu.

Na kraju su se njegovi krikovi pretvorili u tiho cviljenje i on je pao.

Dok je Rackett još ukočeno stajao na ulici, oko njega je nastao pakao. Činilo se da Apaši stižu odasvud, iz svake udubine između kuća. Divlja horda jahača jezdila je niz ulicu, a oštri ratnički poklici ispunjavali su zrak između kuća.

Ansea Racketta obuzeo je hladni užas. Izvukao je revolver i vikao nešto što ni sam nije razumio. Ali prije nego što je stigao do spasonosnih vrata jedna strelica probila je njegov kratki vrat. Hitac što je prasnuo iz njegova oružja ispalio je mrtvac.

Muškarci u kantini skočili su i zgrabili oružje. Oba stražara buljila su prema ulici. U tom trenutku Logan i Nakai istovremeno su krenuli u akciju. Logan je ispustio dvopek na pod kraj limenke bresaka i bacio se u noge jednom stražaru. Nitko na njega nije obraćao pažnju. Svi su se sjurili prema prozorima i vratima. Žurno su otvorili vatru, a Logan je svojem protivniku oteo pušku iz ruke i oborio ga kundakom. Pogledao je prema Nakaiju, ali njemu pomoć nije bila potrebna. Upravo je brisao o hlače okrvavljeni nož, koji je prije toga držao negdje skriven. Njegov protivnik je ležao na podu.

Logan je ugledao Kathyne raskolačene oči, a zatim se okrenuo. Sad nije imao vremena da se bavi njome. Oko njega je bjesnila bitka.

S druge strane ulice počeli su po Apašima pljuštati meci, što ih je zbunilo. Nisu računali s tako ranim dolaskom vojnika.

Kapetan Arthur, vidjevši no-

vu situaciju, skupio je svoje jahače i poveo ih u napad. Jedno krilo Apaša okružilo je naselje i prišlo mu s boka. Ali ni oni nisu računali s vojnicima. Upali su u njihovu koncentriranu vatru i povukli se s velikim gubicima. Kapetan Arthur izgubio je jednoga od svojih konjanika. Odlučno su jahali ulicom, ali bili su potisnuti u jednu usku pokrajnu ulicu i ondje su zaustavili konje. Njihov prvi napad je prestao.

— Kapetane! — povikao je netko s druge strane. — Čini mi se da sam pronašao Packeryja, gospodine!

Arthur se s konjem progurao kroz skupinu svojih jahača. Zvukovi bitke čuli su se na ulici.

— Gospodine, mislim da je to Packery — rekao je vojnik uzbuđeno. Bio je veoma blijed. Arthur je kliznuo s konja i nagnuo se nad osakaćeni i skalpirani leš jednog vojnika.

— Da, to je Ward Packery — rekao je tiho. — O naredniku Flintu ne znate ništa?

— Ne gospodine!

Arthur se okrenuo. Osjetio je kako ga nešto guši i znao je da ovaj prizor neće tako brzo zaboraviti.

— Dvojica neka ostanu kod konja — naredio je. — Dalje ćemo se probijati pješice. — Njegov glas zvučao je čudno i malo promuklo.

Na njih se pucalo s ulice. Vojnici su sišli s konja i razišli se na obje strane uz ruševne zidove. Uporno su uzvraćali vatrom i polako napredovali. Apaši su se povukli. Arthur je naredio da stanu na uglu. Nije se dao namamiti u smrtonosnu vatru.

Horda jahača jurila je ulicom

gore-dolje i svaki put kad bi prošli pored bara, Apaši su izbacivali strijele i pucali iz pušaka. Arthur je čekao dok se nisu približili. Tada je naredio paljbu.

Prva salva izbrisala je gotovo trećinu jahača s konja. Jedan vojnik pored Arthura je pao. Htio ga je povući u zaklon, no čovjek je već bio mrtav. Apaši su ih pokušali preduhitriti izravnim napadom. Njihova vika im je odzvanjala u ušima, ali paljba vojnika je zaustavila napad. Apaši su okrenuli svoje šarene konje i potjerali ih natrag. Bitka je oslabila. Apaši su odustali i povukli se. Nepredviđeni napad vojnika oslabio je njihovu volju za borbom.

Kapetan Arthur se približio baru. Pucnjevi su zamrli. Od Rackettove bande preostala su još četvorica, ali njih su Logan i ostali već držali na oku. Kapetan Arthur začuđeno je nabrao obrve.

— Ovi ovdje su nas zarobili prljavim trikom i vjerojatno su i vas i vaše vojnike htjeli namamiti u zasjedu, kapetane — objasnio mu je Logan. — Ali napad Apaša upropastio je njihov plan.

Arthur ga je pomno promatrao.

— Zahvaljujem na uspješnoj pomoći — rekao je. — Već mjesecima tragam za ovim banditima. Zastavniče Shady, naredite da se ovi ljudi svežu!

Logan se nakašljao.

— Ne bih želio protusloviti vašoj odluci, kapetane. Apaši će se vratiti. Poseban položaj u kojem se nalazimo stvara od nas saveznike i zbog toga ne bi bilo pametno da jedan dio nas bude

izbačen iz bitke.

Kapetan je oklijevao trenutak. Očito mu nije bilo drago da ga civil nečemu uči. Ipak nije mogao poreći logičnost Loganove opaske.

— Shady — rekao je nevoljko — opozivam zapovijed. Ove ljude držite pod nadzorom i dajte im oružje tek ako bude zaista potrebno, i samo na moju izričitu naredbu!

Loganov pogled tražio je Kathy. Stajala je leđima prema zidu, pored stražnjih vrata. Za vrijeme napada Indijanaca držala se posve mirno, moralo se priznati. Odjednom je u prsima osjetio neobičan poticaj. Iznenada je osjetio potrebu da je zaštititi. Bila je sama i nije imala nikoga.

Ljutito se okrenuo. Ona je bila zla, posve pokvarena, inače se ne bi spetljala s ubojicom. Čak ni njezina ljepota nije ga u tom pogledu mogla prevariti. Odlučio je da to uvijek ima na umu.

Kapetan Arthur naredio je da se odvedu konji i poslao nekoliko ljudi da traže narednika Flinta. Zatim se okrenuo Loganu.

— Što se dogodilo s ljudima koji su ovdje živjeli?

Logan je slegnuo ramenima.

— Nemam pojma, kapetane. Kad smo došli ovamo, više nije bilo nikoga.

Arthur je pogledao prema blistavu suncu.

— Moramo stalno biti pripravnici — promrmljao je. — Kao što ste već rekli, oni neće tako brzo popustiti.

— Koliko poznajem Apaše — umiješao se Big Tigos — danas se više ne moramo bojati napa-

da. Sigurno će proteći neko vrijeme dok njihov vrač pronade neki novi hokus-pokus.

Dana se približio tezgi.

— Smijem li vas ponuditi pićem, kapetane? Danas kuća časti.

Arthur se blijedo nasmiješio, prvi put nakon dugog vremena.

— Da, mislim da je moje grlo najsuše u okrugu od tisuću kilometara.

Dan Logan izišao je na trijem. Upravo su vodili vojničke konje. Životinje su bile praktički dokrajčene. Izgledale su kao da se na njima posljednjih dana bez stanke oštro jahalo. Pokušaj bijega s takvim konjima nije davao nikakva izgleda. Bio im je potreban odmor.

Logan je mislio na dan kad je krenuo iz Globea i sad se sjetio zbog čega je krenuo na taj put. Sad je sve postalo bespredmetno, no začudo, nije žalio što je to učinio.

Okrenuo se i vidio Danu kako stoji pored Kathy i nasrtljivo joj nešto objašnjava, kao da je u nešto želi uvjeriti. Na Kathy-nom licu borili su se strah i bijes. Pobijedio je gnjev. Brzo se okrenula od njega i izišla na trijem.

— Što je htio od vas? — upita Logan.

Ona je oklijevala, a on je požalio što je postavio to pitanje. Što ga se ticalo ako Dana treba nešto raspraviti s tom ženom?

— Htio je da poslije, kad ode-mo odavle, krenem s njim. On ide na sjever.

— Taj je sasvim lud — zagundao je Logan.

Kathy ga je uhvatila za ruku.

— Čuvajte ga se, Dan — rekla je uvjeravajući ga. — On je

opasniji nego što mislite.

Dan Logan ukočeno je gledao pred sebe. Njegove misli rojile su se oko nečega drugog.

— Gdje ste sakrili zlato? — upitao je iznenada.

— Kakvo zlato? — začuđeno ga je pogledala.

— Zlatni prah, što ga je Hal Farrow oteo svojoj žrtvi.

Loganov glas bio je uzbuđen. Kathy je polagano odmahнула glavom.

— Mislim da se varate, Dan — rekla je s iskrenim izrazom lica, koji je povećavao Loganov bijes. — Hal Farrow nije ubio tog Raya Logana o kojem govorite. On nije imao nikakvog zlatnog praha. Ja bih to već opazila.

Logan je stisnuo usnice. Htio joj je pokazati da je sve što je govorila smatrao lažima. No šutio je i jednostavno ju je ostavio da stoji na trijemu.

X

Na olakšanje opkoljenih u naselju napad u zoru, kojeg su se bojali, izostao je. Proveli su nemirnu noć. Logan je nekoliko puta opazio kako je Arthur ustao i izišao. Vjerojatno su kapetana izluđivali bubnjevi Apaša, koji su zamuknuli tek pred zoru.

Dan je počeo krvavim crvenilom što se vuklo duž obzorja. U toku noći nebom je prošlo nekoliko oblaka, čiji ostaci su se žarili na svjetlu izlazećeg sunca.

Kapetan Arthur već je bio na nogama kad je Logan ustao. Kapetanovo lice izgledalo je usko i upalo. Prešao je rukom pre-

ko lica i krenuo prema vratima što su vodila u dvorište.

Dana, koji je posljednji držao stražu na ovoj strani, umorno se naslonio o zid pored prozora. Arthur je otvorio vrta, a Logan mu je doviknuo:

— Budite oprezni na putu do bunara! Nikad se ne zna!

Arthur je šuteći kimnuo glavom i htio je izaći, ali je zastao i zagledao se napolje.

Narednik Flint — promrmeljao je bezvučno. Zvuk njegova glasa privukao je Loganovu pažnju. U njemu je bilo nečega neobičnog. Tada je Arthur povikao:

— Flint, dolazim!

Logan je pojurio naprijed i nakon tri koraka sustigao Arthura, uhvatio ga za ruku i povukao natrag.

— Pustite me, prokletstvo! — dahtao je Arthur.

Lice mu je bilo blijede nego inače, a s njegovih usana kao da je nestalo posljednje kapi krvi.

Logan ga je čvrsto držao.

— Vratite se! — Pogledao je preko niskog zidića oko izvora. Nekoliko koraka dalje stajalo je od suše i vrućine smežurano drvo, uz čije deblo je bio svezan jedan čovjek. Bio je okrvavljen, a na sebi je imao razderanu, zaprljanu uniformu američke konjice.

Arthur se pokušao otrgnuti.

— Saberite se, čovječe! Pa to je klopka! — povikao je Logan. Činilo se da je Arthur te riječi shvatio tek nakon nekoliko sekundi. Odjednom se prestao braniti i bezvoljno je kimnuo.

— Da, mislim da imate pravo.

Logan ga je povukao za sobom i zatvorio vrata.

— Narednik Flint? — upitao je.

Arthur je kimnuo.

U međuvremenu su se svi ljudi okupili oko prozora i gledali napolje. Flint je mahnuo glavom.

— Živ je! — poviče neki vojnik. — Bezuvjetno mu moramo pomoći!

— Ne možemo do njega — rekao je Logan. Pošao je u kut gdje je spavao i podigao svoje oružje s poda. Kathy je sjedila tamo i plašno gledala prema prozoru.

Logan je rekao:

— Bit će bolje da sad ne gledate, gospodo. Ovako nešto se ne zaboravlja brzo.

Ona je kimnula i opet se okrenula.

— Oni su ga noću tamo privezali — rekao je Nakai. — Gadan apaški trik. Možete mu učiniti samo još jednu uslugu, kapetane. Bit će vam zahvalan ako dobije metak.

Ove su riječi bile grube, ali muškarci su šutjeli jer su znali da je to istina.

— Kaplare — naredio je Arthur promuklo: — Uzmite jednog čovjeka i popnite se s njim na krov. Pogledajte što biste odande mogli uraditi. Tucker, vi ćete motriti cestu.

Vani je Flint kriknuo od boli. U njegovu ruku zabola se strijela. Zacijelo su Apaši odnekud pucali na njega. Druga strelica ostala je zabijena u njegovu natkoljenicu. Arthur je stisnuo bljede usne.

— Zanima ih kako dobre živce imamo — reče Big Tigos. — Trebalo bi tome stati na kraj. Apaši to čine previše polagano. — Pričekajte da vidimo što kap-

lar Shady može učiniti tamo gore — odgovori Arthur tihim glasom.

Flint je stenjao od boli. Jedan vojnik krikne.

— Ovo više ne mogu izdržati!
— Izletio je kroz vrata i trčao preko dvorišta.

— Vratite se ! Naređujem vam! — vikao je Arthur za njim. Činilo se da ga vojnik ne čuje. Spotakao se, opet se uspravio i trčao dalje. Odmah iza bunara jedna ga je strijela pogodila u prsa. Njegov krik odjeknuo je dvorištem. Napravio je još dva koraka i stigao do drveta za koje je Flint bio svezan. Zatim se pola tuceta strelica zabolo u njegova leđa i on je pao.

Nekoliko trenutaka je u baru vladala tišina. Tada Arthur reče prigušeno:

— Bio je Flintov prijatelj.

Shady i drugi vojnik sišli su s krova.

— Ništa se ne može učiniti, gospodine — rekao je sliježući ramenima. — Približit ćemo se samo uz veliki gubitak vremena, ako uopće budemo mogli.

— Ne vjerujem da će nam dati vremena — reče Logan. — Ali moramo...

— Gospodine! — vikao je uzbuđeno neki drugi vojnik pored prozora.

Svi su opet pogledali napolje. Od zapaljive strijele buknuła je gomila suhoga granja ispod Flintovih nogu. Flint je urlao poput životinje. Nekoliko vojnika začepilo je uši. Big Tigos podigao je šuteći svoju vinčesterku, ali Arthur ga je zadržao.

— To je moja dužnost. — Zatim se obratio Loganu: — Dajte mi svoju pušku.

Vidjelo se da svoj vanjski mir

uspijeva sačuvati samo krajnjim naporom. To je bila vrsta bitke kakvu on nije poznavao i kojoj stoga nije bio dorastao. Nanišanio je, a ruke gotovo da mu pri tom nisu drhtale.

Pucanj je razbio neugodnu šutnju, zagrmivši prostorijom. Arthur je spustio ruke kao da je puška što su je držale bila preteška. Učinio je nešto što cijeli svoj život neće zaboraviti. Zar zaista nije bilo nikakve druge mogućnosti. Zar on nije bio kukavica, koja je htjela spasiti svoj život? Nije mogao spriječiti da mu se ne orose oči.

Ti vragovi! mrmlijao je — ti prokleti gadovi...!

Iznenada je gurnuo vrata i pojurio napolje. Vičući i pucajući trčao je preko dvorišta.

— Izgubio je živce — jauknuo je Dana, ali Big Tigos je već bio iza njega.

Bacio je kapetana na tlo i udario ga dlanom po licu. Na drugoj strani odjeknuli su pucnjevi. Indijanski strijelci dočekali su ono što su željeli. Big Tigos je vukao kapetana, koga su pljuske osvijestile. Oko njih je praštala prašina. Logan im je priskočio u pomoć i podigao svoju pušku, jer ju je Arthur ispustio. Dok su se obojica povlačila, on je pucnjevima pokrivao teren iza bunara. Prazne čahure letjele su brzo jedna za drugom. Ne prekidajući svoju divlju paljbu, brzo je pogledao preko ramena. Arthur je bespomoćno glavinjao. Nije mogao sam trčati, ali već su gotovo stigli do vrata.

Obarač Loganove puške udario je u prazno. Između metaka i strelica povlačio se cikcak skokovima. Na vratima je zastao

bez daha. Dogle nisu dosezale apaške strijele.

Big Tigos bio je ranjen u ruku, a kapetan Arthur bio je okrnut po glavi. Ali obojici su kosti ostale cijele. Polegli su Arthura na pod pored tezge, a Kathy se pobrinula za njegovu ranu.

— Vode — rekao je.

Logan se obratio Shadyju.

— Kaplare, povedite svoje ljude i obidite kuće. Morate doći Apašima iza leđa i odande ih potjerati. Pretpostavljam da ih nema mnogo.

Shady šuteći kimne.

— Vjerojatno su već otišli — rekao je Big Tigos kad su vojnici pošli.

Pete Olin opet je sjedio pored svoja tri momka uza zid. Blistavih očiju promatrao je Kathy, koja se brinula za rane obojice muškaraca i pokušavala zaustaviti krv.

Nakon nekog vremena pojavili su se konjanici iza bunara, a da nijedan hitac nije bio ispaljen. Apaši su se zaista povukli. Dva su vojnika zaostala i uklonila svojeg mrtvog druga s drveta. Ostali su došli prijeko. Dana je pošao k bunaru i oprao lice, a zatim je pušći stajao.

Kad je Kathy prišla da donese vode, rekao je:

— Nadživio sam tvojeg prijatelja Farrowa, a nadživjet ću i sve ostale koji još dolaze. Misli na to!

Kathy je uronila svoj kabao u vodu i izvukla pun. Ljutito ga je pogledala.

— Mogla bih te ubiti!

Dana se podrugljivo smiješio.

— Pokušaj, ti si vješta nožu. Ali budi oprezna, mene nećeš tako lako dobiti kao Farrowa.

— Zašutio je značajno. — A ni kao Raya Logana.

— Ja toga Raya Logana nisam ubila.

Dana je uživao u njezinu uzbuđenju.

— Možda si samo pomogla — rekao je polako kao da je želio uživati u učinku svake riječi.

— To je laž!

Dana pokaže pokretom glave prema baru.

— On barem tako misli. Logan.

— Logan? — ponovila je Kathy izvan sebe.

— Da, on je Rayev brat. Zar to nisi znala?

Duhom odsutna zatresla je glavom i okrenula se. Zbog toga ti neprijateljski pogledi i ne ljubazno držanje prema njoj.

Oko podne kapetan Arthur se gotovo posve oporavio od šoka i lake ozljede, pa je Logan mogao s njim raspravljati o položaju. Konji su se dobro oporavili i bilo je uputno da se više dugo ne ostaje ovdje. Ovdje nisu mogli računati ni s kakvom pomoći i morali su se odvažiti na jahanje kroz pustinju. Složili su se da to pokušaju iduće noći.

— Pretpostavljam da ćete izdržati jahanje — rekao je Logan na kraju njihova razgovora.

— Naravno. — Arthurov pogled tražio je Kathy. — Možemo biti sretni što je ona s nama. Vjerujem da će dati snage muškarcima da izdrže. Ona je veoma hrabra žena i nitko pred njom neće pokazati slabost. — Opipao je zavoj na glavi. — Uvjeren sam da nitko od nas to ne bi tako dobro uradio.

Logan nije rekao ništa, ali je uhvatio značajan, gotovo podrugljiv pogled Big Tigosa, i to je

za njega bio nov dokaz kako je Kathy vješto stjecala povjerenje muškaraca. Smrknut je izišao na trijem.

Slijeva je vidio kako Nakai dolazi uza zid kuće. Zastao je pored Logana.

— Sa zapada se upravo opaža oblak prašine. Apaši su dobili pojačanje.

Logan opsuje Činilo se da ipak neće više moći spasiti svoje skalpove.

— Naslućuješ li koliko? — upitao je.

Nakai zatrese glavom.

— Nije ih malo.

— Vrijeme je da nestanemo — reče Logan i uđe. Zastao je kraj vrata i osluškivao. Mukli ritmički udarci bubnjeva odjednom su utihnuli. I ostali su osluškivajući podigli glave. Nastupila je mukla tišina.

— Što sad ovo znači? — gundao je Dana nervozno.

— Dobili su pojačanje — rekao je Logan glasno. — Nakai misli da ih je mnogo.

Arthur ga je zbunjeno gledao.

— Ako nas otkriju vani na otvorenom, onda smo gotovi.

— Moramo jahati noću, a danju se ulogoriti na mjestima odakle se, bude li potrebno, možemo braniti — smatrao je Dana.

Big Tigos je odmahnuo glavom.

— Najprije mora pasti noć — predložio je. — Moramo računati s tim da će napasti još danas. Novi ratnici izuzetno potiču njihovu želju za borbom.

— Sad se osjećaju izrazito nadmoćnim, a bojim se da to i jesu.

Logan ni sam nije znao zbog čega je poslije Tigosovih po-

sljednjih riječi pogledao Kathy. Ona je gledala pred sebe u podlica blijeda, ali mirna. Iznenada je podigla vjede i otvoreno ga pogledala. U njenom pogledu bilo je neke tuge koju dotad nije zapazio. Opet je osjećao želju da je štiti. Izgledala je tako bespomoćno gledajući svojim velikim, tužnim očima.

Logan je brzo odvratio pogled od nje i upitao Big Tigosu:

— Imaš li kakvu ideju kad bi mogli doći?

— Neposredno prije zalaska sunca, kad je sunce veoma nisko. Tada dolaze sa zapada i imaju sunce za leđima, dok nas zasljepljuje. Apaši se često služe ovom prednošću. To sam već nekoliko puta doživio.

Nakon Tigosovih riječi nastala je mrzovoljna šutnja. Netko je opsovao. U tišini je Logan rekao:

— Znači da ne možemo izbjeći borbu. Osim ako se ti nisi prevario, pa će oni doći tek u zoru.

Big Tigos je odmahnuo glavom.

— Geronimo je lukav. Sigurno računa s tim da bismo mi noću pokušali pobjeći. Možemo samo pokušati da se održimo na životu do mraka. Tada će se Apaši povući.

Nitko na to nije ništa odgovorio. Svi su šuteći razmišljali o svojim izgledima. Nekima će možda uspjeti budu li imali sreće. No što onda? Do Tucsona bilo je barem još osamdesetak kilometara.

Žena ne smije živa pasti u ruke Indijanaca, mislio je Logan i opet izišao. Mrzio je ustajali zrak u baru. Polagano je prešao ulicu i stao pred dućanom na

drugoj strani ulice. Iz džepa je izvukao jednu od svojih tankih meksičkih cigara i pripalio je. Ulica je bila tiha. Bilo je mirno kao na groblju. Samo je vjetar uzdizao oblačiće fine prašine. Logan je mislio na to kako su ovu ulicu vidjeli prvi put. Tada su još imali nade, iako ne zadugo. Ali sad...?

Iznenada se nečega sjetio. Big Tigos je spomenuo nekoliko bačava petroleja što ih je vidio u nekoj brvnari. S tim se moglo nešto učiniti, a već je i znao što.

Odbacio je cigaru i brzim koracima prešao ulicu.

— Big! — povikao je. — Big, nešto si govorio o bačvama petroleja. Gdje si ih vidio?

Tigos ga je začuđeno pogledao.

— Tamo prijeko. — Pokazao je preko ulice. — U brvnari kraj dućana. Što ćeš s njima?

— Jesi li siguran da su bačve pune?

— Naravno da jesam. Ali što ćeš, do vraga, s tim? Hoćeš li zapaliti ovu prokletu jazbinu?

— Da, tako nekako — potvrdio je Logan. — Iskopat ćemo rov preko ulice i ispuniti ga balama tkanine i drvima. Sve ćemo zatim prelitati petrolejem. Kad polovica Apaša prođe, treba da samo sve upalimo i podijelili smo ih na dvije polovice. Isti takav rov iskopat ćemo nešto dalje. Tako možemo dio njih zatvoriti i uništiti. Vatra će ih toliko zbuniti da ćemo ih moći udesiti.

Odmah su se dali na posao. Kopanje nije bilo lako, ali nakon dva sata bilo je završeno. Bačve petroleja su pripremljene i otvorene, a neke manje posude poslane na krovove. Sva

raspoloživa vedra također su poslana na krovove pošto su bila napunjena vodom. Trebat će, vjerojatno, gasiti vatru kad prijeđe na kuću. Vjetar je puhao sa sjevera. Za njih je to bilo povoljno. On će nositi plamen više prema drugoj strani ulice. Već satima prije zalaska sunca završili su sve. Ako Apaši učine ono što je Big Tigos pretpostavljao, tada bi morali uskoro doći. Sunce je već bilo nisko i prilično je zasljepljivalo. Bit će još i gore. Većina ljudi je postavljena na krovove. Samo Logan, Dana, Tigos, Arthur i Kathy još su bili u točionici bara. Tigos je stajao kraj Logana i tiho mu rekao:

— Ne smijemo više Kathy ostavljati samu. Moramo paziti i da se Dana ne uortači s ostalim banditima. On nije sasvim čist. Veoma bih rado znao što drži u svojim pretrpanim bisagama, koje ne ispušta iz vida.

Logan je samo kimnuo i pogledao niz ulicu. Već je odavno bilo vrijeme. Zar se Tigos prevario?

— Nadam se da ljudi na krovu ne gledaju previše u sunce — progundao je — gotovo se ništa više ne vidi.

Vrijeme je prolazilo. Iznenada je jedan od vojnika na krovu povikao:

— Gospodine, dolaze ravno sa sjevera!

Arthur je pogledao Tigosa.

— Čini mi se da ste se preračunali — rekao je prijekorno, ali Big Tigos je mirno odmahnuo glavom.

— To je sigurno samo varka. Geronimo želi skrenuti našu vatru prema sjeveru da bi nas mogao s glavnom snagom na-

pasti sa zapada.

— Koliko ih ima? — povikao je Logan onima gore.

— Petnaestak.

Big Tigos je kimnuo.

— Sad počinje. Idite gore, kapetane. Dočekajte crvenokošce primjerno, ali najveći dio ljudi ostavite prema ulici.

Arthur se popeo na krov. Jahači su zastali iza skupine stijena. Odande se uzdigao sivi dim. Zatim su poletjele prve zapaljene strijele i pale na krov.

— Gasi, brzo! — povikao je Arthur uzbuđeno.

Ako kuću zahvati plamen, njihov dobro zamišljen plan otići će do vraga. Valjda nijedna strijela neće pogoditi posude s petrolejem na krovu, nakon čega bi se petrolej razlio.

Vojnici su čupali zapaljene strijele s krova i bacali ih dolje. Gasili su mjesta koje je zahvatio plamen, a sami su morali izmicati strijelama. Padalo je sve više zapaljenih strijela. Krov je na nekoliko mjesta počeo gorjeti. Morali su ga politi vodom da bi ugasili plamen. Jedan vojnik je jauknuo. Pogodila ga zapaljena strijela. Vičući se valjao po krovu i pao preko ruba. Nitko mu nije mogao pomoći. Nešto podalje sjenik je već bio u plamenu. Vojnici su dahtali i znojili se. Jedna zapaljena strijela se zaplela u Arthurov ogrtač. Odjeća mu je počela gorjeti. Uspio je odbaciti strijelu, valjao se na leđima, ugasio plamen i opet se uspravio.

Tada su jahači izašli iza stijena i u galopu krenuli prema stražnjoj strani bara. Neki su dalje ispaljivali svoje zapaljene strijele. Napadači su se brzo približavali. Njihovi prodorni

krikovi odjekivali su zrakom. S krova se slabo pucalo, jer su vojnici bili zaokupljeni gašenjem. Ali iz bara su šišтали dobro nanišanjani meci, stvarajući praznine u redovima crvenokožaca.

— Prokletstvo! — psovao je Logan — zapaljene strijele previše odvrćaju vojnike, pa oni premalo pucaju.

— To više neće dugo trajati — umirio ga je Tigos. — To je samo uvod. Poslije će im svaki ratnik biti potreban.

Neprestano su pucali. Kathy je čučala uza zid i punila prazne puške i revolvere.

Dim se vukao u gustim tromim oblacima kroz sobu. Kathy je kašljala. S krova se pucalo. I iza bunara je odjeknulo nekoliko pucnjeva. Neki od njih prozviždali su kroz prozor. Negdje se čula tutnjava kopita i prodorno njištanje konja. Apaši su dolazili niz ulicu, zrak je podrhtavao od njihove vike. Ljudi u baru su se okrenuli.

Kucnuo je čas!

— Dana, ostanite na ovoj strani! — povikao je Logan kroz buku. Kathy ga je pogledala očima raširenim od straha, ali nije rekla ništa. Masa inijanskih jahača preplavila je ulicu. Dvije prikaze na šarenim konjima, čija je duga griva lepršala. Rafali iz pušaka miješali su se s prodornim njištanjem konja i vikom jahača. Sve je bilo nalik na oluju koja je prijetila da ostavi pustoš.

Logan i Tigos su pucali što su više mogli. Ponekad je poneki Apaša pao s konja, a i konji su padali i udarali oko sebe.

— Prokletstvo! — zadihano je rekao Big Tigos. — Zar nitko

neće zapaliti taj petrolej!

Nekoliko je Apaša skočilo s konja i pokušalo napasti bar. Jedan, koji je došao sa strane, uspio se probiti do vrata prije nego što su ga meci oborili. Drugi je potjerao konja preko trijema i bacio se očajničkim, ludo hrabrim skokom kroz veliki prozor. Na Logana se prosula kiša stakla, a Biga Tigosa je oborio na pod. Kathy je vrisnula. Crvenokožac je skočio na noge i podigao ratnu sjekiru. No Danin metak ga je oborio. U tom času je Kathy na smrt blijeđa lica podigla revolver koji je upravo napunila. Teški kolt kalibra 45 opalio je gromko. Držala ga je s obje ruke. Metak je prozviždao pored Logana koji se pridigao. Straga ga je udario jedan Apaš, a nož kojim ga je htio ubiti samo je neznatno ogrebao njegov vrat. Ratnik je pao kraj njega u staklo. Kathyn metak ga je pogodio ravno u prsa. Sad je polako spuštala revolver dok se još dimio i zurila u mrtvog Indijanca, a zatim u Logana. Izgledala je tako bespomoćno, a ipak je upravo ustrijelila Apaša.

Njezine oči su gledale nešto iza njega, a na licu joj se ogledao užas. No vikati nije mogla. Očajnički je podigla revolver, ali Logan se već okrenuo. U okretu je pucao ispod ruke. Tek drugi metak pogodio je ratnika koji mu se već približio.

Gorući sjaj vani iznenada je obasjao sumarak što se spuštao. Široka traka vatre pucketajući i plamteći jurnula je preko ulice, točno po sredini skupine Indijanaca. Konji su ustuknuli, uplašili se i zbacali jahače. Zbunjenošć je stvorila nered i ratni-

ci su tjerovali konje dalje od vatre. Sad su se na drugoj strani ulice uzdigli plamenovi.

Zbrka je bila sve veća. Neprekidna puščana vatra s krova počela je proređivati indijanske redove. Na licu im se očitavao očaj. Oni koji su ostali iza vatrene barikade, a to je bio veći dio, okrenuli su konje i potjerovali ih natrag. Vojnici su s krova izlijevali petrolej iz manjih posuda i za njim bacali zapaljene komadiće drva. Ulica se pretvorila u plameno more. Vjetar je tjerao požar prema drugoj strani, gdje su neke kuće bile zahvaćene vatrom. I s ove strane drveni su se zidovi počeli dimiti. Nadstrešnica nad trijemom počela je gorjeti na jednom uglu. Ljudi su odozgo polijevali vodom, ali tinjalo je i dalje.

Apaši su pokušali naći zaklon iza kuća, ali su ih meci većinom obarali na tlo ili im je plamen prepriječio put.

Borbena se bitka stišavala ili ju je već nadglasavao prasak vatre. Ali puške su utihnule tek onda kad se više nijedan Apaš nije vidio u plamsajima vatre na ulici, što je izgledala sablasno. Oblaci dima skrivali su krovove susjednih kuća. Nastala je tišina. Čulo se samo plamsanje i pucketanje vatre. Slabi vjetar tjerao je dim, smrad i vrući zrak.

Sad je valjalo pogasiti vatru. Mogućnosti su im bile ograničene i prema mnogočemu su bili bespomoćni. Neke bi kuće mogle potpuno izgorjeti. Ograničili su se na to da sačuvaju od vatre malobrojne kuće s ove strane ulice.

Napokon su uspjeli. Muškarci su bili iscrpljeni i pocrnjeli od

dima. U međuvremenu se smračilo. Samo nemirno plam-sajući odsjaj vatre osvjetljavao je okoliš. Jedna krovna greda se slomila i iskre su proparale noćni mrak.

— Oni danas više neće napas-ti — pretpostavljao je Big Tigos. — Stari je lisac izgubio svu silu ratnika. Bit će veoma ljutit, pretpostavljam, ali on zna kad je bolje prestati i pričekati bolju priliku.

Kapetan Arthur imao je teških gubitaka među svojim ljudi-ma. Preostalo mu je još samo šest konjanika. Od toga su dvo-jica bila ranjena, ali će moći ja-hati. Oni drugi, što su bili na krovu, izginuli su.

Kathy se brinula o ranjenici-ma, a ostali su u lokvi umivali svoja pocrnjela lica.

— Mislim da ćemo ipak pro-vesti svoj plan — rekao je kape-tan Danu Loganu. Ovaj šuteći kimne i objema rukama zalije lice vodom. Trenutak nije bio gori od bilo kojega drugog. Na-protiv, vatra i pretrpljeni poraz držat će Geronima još neko vri-jeme podalje. Čuo je glas kape-tana, koji se bio malo udaljio.

— Kaplare, pobrinite se da se sve raspoložive boce napune vodom!

— Da, gospodine!

Logan je osjetio lagano žare-nje na vratu i to ga podsjetilo na Apaša koji bi ga ubio da nije bilo nje...!

Polagano je pošao prijeko prema baru i provirio kroz ot-vorena stražnja vrata. U plam-sajućem odsjaju vatre s ulice vi-dio je Kathyn vitki stas. Poma-gala je ranjenicima koliko je mogla i nije ni pomišljala da se i sama malo osvježi. Zar bi tako

postupala žena koja bi muškar-ca poticala na umorstvo?

Logan je već upoznao neke žene koje su bile lijepe i zle. Ali one su se po nečemu razlikova-le od Kathy. Maločas mu je spa-sila život. Da li bi to učinila i da je znala da je on brat Raya Lo-gana?

Vidio je njezin vitki, gipki stas ispred svjetla vatre, čvrste mla-denačke obline njezina tijela, koje su se ocrtavale ispod usko-ga gornjeg dijela njezine halji-ne. Sagnula se i raspuštena ko-sa pala joj je preko lica. Osjetio je kako ga je obuzela želja za nježnošću i brzo se okrenuo. Najradije bi joj rekao kako mu je svejedno što je sve prije učini-la. Ali nije se smio opustiti. Ona je bila zao čovjek, a pri pomisli na Raya grizla ga je savjest zbog osjećaja koji su ga ponovo obuzimali. Mora se držati poda-lje od te žene po svaku cijenu. Proklinjao je sudbinu koja ga je na ovaj način spojila s njom. On je sve to posve drugačije zamiš-ljao.

XI

Krenuli su nešto kasnije i otišli iz naselja pod zaštitom mraka. Big Tigos je izgledao po-tišteno. Bio je iscrpljeniji nego inače. Vjerojatno ga je mučila rana na ruci. Zavoj na Arthuro-voj glavi izgledao je prljav. Nje-govo usko lice bilo je još poma-lo blijedo, ali je uspravno sjedio u sedlu.

Morali su jahati cijelu noć da bi postigli što je moguće veću prednost. Kathy je sjedila u sed-lu malo nagnuta naprijed. Oči su joj se gotovo sklapale, ali držala se hrabro.

Ujutro su se ulogorili na pod-

nožju neke blago nagnute stije-
ne. izgledali su poput hrpice ne-
volje, iscrpljeni i prašni. Konji-
ma i jahačima bio je potreban
odmor. Big Tigos dobio je laku
groznicu, pa mu je Kathy stav-
ljala obloge iako su morali šted-
jeti vodu.

Logan je vidio da joj je Dana
zbog toga predbacivao. Pribli-
žio im se i još je čuo kako je Kat-
hy s mnogo pezira rekla:

— Uzimam vodu koja je pred-
viđena za mene i zato manje pi-
jem.

— Ostavite je na miru, Dana
— rekao je Logan.

Danin pogled upravio se pre-
ma njemu. Oči su mu bile od
umora crvene i zlobne.

— Nemojte se svuda uplitati!
— režao je. — Pomalo mi je do-
sta vašeg tutorstva.

Logan je mirno gledao u nje-
gove svijetle, hladne oči.

— Što ćete poduzeti protiv to-
ga, Dana? Hoćemo li pucati je-
dan u drugog?

Na trenutak ga je obuzeo os-
jećaj da će Dana to doista učini-
ti jer mu je ruka lagano gmiza-
la prema oružju, ali se predo-
mislio.

— Nisam tako mislio — rekao
je prigušeno i udaljio se.

Logan je pogledao Kathy koja
je čučala pored Tigosa na tlu.
Gurnuo je šešir na zatiljak i re-
kao:

— Dobit ćete svoj dio vode
kao i svaki drugi. — Zatim je
otišao preko do kapetana Ar-
thura, koji je upravo rasporedio
straže.

— Ovdje ćemo ostati cijeli
dan — objasnio mu je.

Arthur ga iznenađeno pogle-
da.

— Zar mislite da ljudi ne bi iz-

držali? Izgubit ćemo mnogo
vremena zbog toga.

— To je točno, kapetane, ali
imamo samo jedan izgled ako
Apaši ne nađu brzo naše trago-
ve. Naš oblak prašine, među-
tim, vide u krug od 15 kilometa-
ra. Zbog toga je korisno jahati
samo noću.

Arthur kimne.

— Imate pravo. Ne možemo
se upuštati više ni u kakav ok-
ršaj. Ako nas jednom stignu, vi-
še neće odustati.

Dana je stajao blizu i slušao
njihov razgovor.

— A kamo se kanite uputiti?
— upitao je Logan. — Prema
Tucsonu?

— Da. Znam da su čete iz Fort
Apache i Fort Starke krenule.
Nekoliko eskadrona zacijelo se
nalaze blizu Tucsona. Budemo
li imali sreće, naići ćemo na ne-
koga od njih. To bi za nas znači-
lo spas.

— Nadaймо se — reče Logan.
— Ako nas Apaši, suprotno oče-
kivanju, ovdje otkriju, sa stije-
nom u zaleđu mogli bismo se
držati neko vrijeme.

Arthur kimne i ode. Logan je
gledao za njim. Njegova je nada
bila manja nego što je priznao.

Njihov logor štitilo je nekoli-
ko grmova. Većina vojnika spa-
vala je u slabašnoj sjeni, koja
im je bila najbliža. Ležali su na
golom tlu, jer ih je iscrpljenost
učinila neosjetljivima. I Big Ti-
gos je čvrsto spavao ležeći s os-
talim ranjenicima u sjeni veli-
koga grma kamo ih je smjestila
Kathy.

Vidio je kako Pete Olin stoji
pored nje i razgovara s njom.
Izdaleka nije mogao čuti što je
čovjek rekao, ali njegovo prlja-
vo lice razvuklo se u podruglji-

vo smijuljenje. Jedanput se nasmijsao i obrisao nadlanicom usta. Činilo se da Kathy nije odgovorila ništa.

Kad je Dana stao pored nje, pažnja mu je bila skrenuta, ali on ga nije pogledao.

— Mala se sviđa muškarcima — rekao je Dana s neskrivenim prezirom. Kad Logan nije reagirao, nastavio je: — Htio bih vam nešto predložiti.

Logan ne reče ništa.

— Ovaj ludak hoće na jug, a to mi se nimalo ne dopada.

Logan je znao da ludakom smatra kapetana Arthura.

— Ne morate s nama ako vam to ne odgovara — rekao je neljubazno.

Dana se zagonetno smiješio.

— Nije baš osobito zadovoljstvo jahati sam kroz ovu zemlju. Ali s nekoliko sposobnih ljudi i bez ranjenika moglo bi se uspjeti. S ovim vojničkim ludakom izravno privlačimo Apaše.

— Vi biste htjeli da pođem s vama? — upitao je Logan.

— Da. Vi, žena i Nakai. Možda ćemo povesti i Petea Olinu. Vojnici će namamiti crvenokošce na svoje tragove, a nas neće nitko opaziti kad budemo jahali natrag u Globe.

Logan zatrese glavom.

— Ne budite budala, Logane — rekao je Dana nasrtljivo. — Zemlja na jugu je ravna, tamo će nas mnogo lakše otkriti nego na sjeveru. Brže ćemo napredovati i za nekoliko dana sve će proći.

— Ovo ovdje je beznadni pothvat. — Danin glas bio je nasrtljiv.

— Možda — priznao je Logan. Pogledao je Big Tigosa, koji je još čvrsto spavao. — Ja ni-

sam ništa izgubio u Tucsonu. Ako uspijete uvjeriti Arthura da jaše na jug, poći ću s vama. No u svakom slučaju ostat ću s ostalima.

— Da li je to vaša posljednja riječ?

— Jest — reče Logan kratko. Dana mu se podmuklo nasmijsuljio.

— Možda ćete svoju odluku još i požaliti.

Logan je gledao za njim kad je nestajao među grmljem. Malo poslije vidio ga je kako razgovara s Arthurom. Ni s njim neće imati sreće. Pogledom je tražio Kathy. Više nije razgovarala s Peterom Olinom i zadržavala se blizu ranjenika. Izgledala je veoma umorna. Ali Olin ju je gledao zažarenih očiju. Logan je znao da mora paziti na toga čovjeka.

Došlo je podne i ništa se nije dogodilo. Arthur je sebi priuštio malo odmora. Povremeno je pogledavao stražu i stalno osluškivao. Kathy je zaspala naslonjena na sedlo. I Big Tigos je još spavao. To je Loganu bilo drago. Oboje je trebalo odmora.

Poslijepodne se beskonačno razvuklo. Sunce je nemilosrdno sjalo s gotovo bijela neba, a zemlja je sjajila od vrućine.

Jedanput je Logan opazio daleko na sjeveru oblak prašine, ali on se pomicao samo komad puta zapadno i zatim je nestao. Logan je prešao rukom preko oznojena vrata. Rana se skorila.

Sišao je sa svoje promatračnice i potražio suho granje. Htio je predvečer riskirati da zapali vatru kako bi ljudi prije polaska popili malo kave.

Kad se vratio, Kathy je bila budna. Počešljala je svoju tam-

nu kosu, a lice joj je izgledalo svježije. Unatoč neugodnosti i naporu uvijek je nastojala biti veoma čista. Široko otvorenih očiju gledala je prema njemu, a kad je bacio naramak granja na tlo, ustala je i prišla. Pogledala je skorenu ranu na njegovu zatiljku i upitala:

— Kako je s ozljedom? Može li se izdržati, Dan?

— Može. Nabavite lonac, gospodo, najveći što ga možete naći.

Začudeno ga je pogledala.

— Zar ćete upaliti vatru? Postoji mogućnost da nas otkriju.

Logan se uspravio.

— Učinite kako sam vam rekao.

Nekoliko trenutaka mirno ga je gledala u lice, zatim se okrenula i otišla.

Sunce se već spustilo i približavao se čas pokreta. Kad se Kathy vratila s loncem. Dan je već raspalio vatru. Gorjela je tihim plamenom bez dima. Logan joj je prepustio mjesto pored vatre u pošao na kavu. Big Tigos sjedio je uspravno iza grma, pa Logan nije mogao točno vidjeti što je radio.

Trgnuo se zbog optužnoga krika kojota. Nehotice se obazirao oko sebe, ali vidjelo se nije ništa. Nakai je stajao pored konja.

— Ovo nije bio kojot — rekao je. — Još je prerano za to.

Logan je Kathy donio kavu, a zatim je pošao k Big Tigosu.

— Je li to bio Apaš? — upitao ga je.

Tigos slegne ramenima.

— Možda. Možda su poslali izvidnicu.

Usnice su mu od vrućce bile ispucane i opore, ali izgledalo

je da mu je bolje. Logan je sjeo kraj njega.

— Budemo li noću dobro odmakli, situacija će po nas već biti bolja.

Big Tigos kimne.

— Moramo stići do Big Wasaha. U ovo godišnje doba, doduše, presuši, ali na njegovu izvoru ima jezerce i tamo uvijek ima vode.

Glas kojota se ponovo začuo.

— Hoćeš li noću naći put do vode? — upitao je Logan.

— Vjerujem da hoću.

Kathy im je donijela kavu, sušeno meso i malo dvopeka. Kava je bila jaka i vruća. Raspoloženje je živnulo. Logan je bez teka žvakao suho, žilavo meso. Njegove su misli bile zabavljene kojotom, koji to vjerojatno nije bio. Budu li noću napadnuti, to bi moglo završiti veoma loše po njih. Općenito se govorilo da se Apaši nerado bore noću, ali nitko ne može jamčiti da to ipak jednom ne bi učinili.

Logan je malim gutljajima srkao vruću tekućinu. Odjednom je odjeknuo oštar, prodoran krik, krik najvećeg straha, a dolazio je iz trnovita grmlja s onu stranu logora.

— Kathy! — kriknuo je Logan, ispustio vrč i skočio. Vruća tekućina opekla mu je koljeno, ali on se nije obazirao na to već je pojurio. Big Tigos potrčao je za njim.

Već je pao suton, a okoliš je bio nejasan. U grčevitoj žurbi probijao se Logan kroz grmlje. Bodljikave grane razderale su mu kožu na licu i rukama. Još nije vidio ni traga Kathy. Strah da bi joj se nešto moglo dogoditi gušio ga je u grlu.

— Kathy! — vikao je promuk-

lo, ali nije dobio odgovor.

Bio je na rubu očaja i zakleo se da će ubiti svakog Indijanca. Zatim se prisilio da bude miran, stao je i osluškivao. Ali osim pucketanja grana što ga je izazvao Big Tigos nije razabirao nikakvog zvuka.

— Kathy! — povikao je još jednom, a u njegovu glasu odzvanjalo je nešto od straha što ga je obuzeo.

Upravo je htio potrčati dalje, kad je začuo slab šum slijeva, što je zvučilo kao tiho jecanje. Smjesta je krenuo, a kad je izišao iz grmlja, vidio ju je.

Kathy je zateturala prema njemu i bacila mu se na prsa. Drhtala je cijelim tijelom i izmučeno jecala. Logan je stao i držao je čvrsto. Big Tigosu je prepustio da pogleda tamni lik koji je nedaleko od njih ležao na tlu.

— Prokletstvo, gospodo — prozborio je Logan pošto je prevladao strah — mislili smo da vam se nešto dogodilo. Jeste li ranjeni?

Zatresla je glavom i nije bila sposobna progovoriti ni riječi. Logan ju je držao stegnutu uza se i osjećao je njezino mlado, uzdrhtalo tijelo na svojem i toplinu što je zračila iz njega. Nije imala prilike da se njeгуje, haljina joj je bila jадna i poderana. Morala je proći iste napore kakvi su muškarce doveli do iscrpljenosti. A ipak je sve na njoj bilo ženstveno nježno i poželjno. Osjetio je miris vatre u njezinoj kosi.

Odjednom je postao svjestan toga što čini i morao je misliti na svog brata. Istog časa ju je pustio i predao najbližem vojniku koji se pojavio iz grmlja.

— Odvedite je u logor. — Glas mu je zvučio oporo i strano, tiho je psovao kad je pošao prema Big Tigosu i nepomičnom biću.

— Arthur — rekao je Big Tigos s gorčinom u glasu. — Prokletstvo, bio je dobar čovjek.

Logan je ostao preneražen. Sagnuo se k pokojniku i stegao usne. Kapetan je proboden straga, a zatim skalpiran. Logan se polako uspravio.

— Apaši? — U njegovu glasu jasno se osjećala sumnja.

Big Tigos zatrese glavom.

— Ne znam — rekao je, također sumnjajući. — Ne odgovara njihovu načinu. Izvidnici se u pravilu nerado izdaju vlastitim akcijama. Možda ako nađu na pojedina čovjeka, ali ovdje oni žele napasti cijeli logor.

Logan odsutno kimne glavom.

— Odnijet ćemo ga u logor. — Riječi Big Tigosa trgnule su ga iz misli. Sagnuo se i podigli su mrtvaca. Usput je pitao Tigosa:

— Jesi li joj ti dao nož?

— Naravno. Pored ove gomile nikad se ne može znati protiv koga će se morati braniti. Nemoj samo dolaziti na lude misli!

Sa svojim teretom probijali su se kroz grmlje. Nekoliko vojnika šuteći ih je pratilo. Prije nekoliko minuta Logan je još osjećao strah zbog Kathy, ali sad ju je opet vidio u posve drugom svjetlu. Možda onakvu kakva je uistinu bila...?

Stigli su u logor i položili Arthura na tlo. Dana je prišao i promatrao mrtvaca.

— Odvratno — rekao je bez i najmanjeg tračka žaljenja. — Nije se smio toliko udaljiti od logora.

Logan se uspravio jednim trzajem. U njemu je kipio bijes.

— Možda ga je odmamio netko kome je smetao.

Dana nije ni trepnuo.

— Možda. Razmislite malco o tome. Ako je točno ono što kažete, onda je veoma nezdravo nekome stajati na putu.

Logan položi ruku na držak revolvera.

— Želite mi prijetiti, Dana?

Danine blijede oči zlobno su blistale, podmuklo se smijuljio.

— Ne, sasvim sigurno ne — potvrdio je. — Ja sam samo rekao što mislim.

Ako su htjeli još ove noći stići do Big Washa, Više nisu smjeli gubiti mnogo vremena. Iskopali su jamu i položili Arthura zamotana u pokrivač. Kaplar Shady izgovorio je nekoliko riječi nad grobom. Zatim se suha zemlja skotrljala na leš i pokri-la ga zauvijek.

Logan je pogledao prijeko prema Kathy. Sjedila je postrance na kamenu, a on nije mogao razabrati da li plače, jer se u međuvremenu smračilo. Ali i to mu je bilo svejedno. U njegovu srcu bila je gluha tvrdoća.

— Tako mi boga, zaslužio si bolji pogreb — mrmljao je Big Tigos pored njega.

Kad su osedlali konje, prišao je Dana i zastao pored Logana.

— Pretpostavljam da ste vi sad ovdje prva violina — zanimao se. — Znači, vi ćete odrediti i u kojem ćemo smjeru jahati.

— Prema jugu — odvratio je Logan hladno. Ako vam se ne svida, onda smjesta nestanite, Dana zajedno sa svojim Apaškim mješancem.

Dana uzmakne korak.

— Budem li spomenuo Nakaiju vašu izjavu, bit će veoma bijesan. A on je impulzivniji od mene, on ne čeka da dođe čas. Bilo kako bilo, ne bih želio da prodete kao jadni kapetan.

Loganove oči su se suzile i on je zgrabio Danu za revere njegove iznošene suknene vjetrovke.

— Radite što hoćete, Dana! — cičao je opasno uzbuđena glasa. — Ako nestanete nitko se neće žalostiti. Ali budete li mi još jednom prijetili, pucat ću bez upozorenja!

Pustio ga je, a on je uzbuđenim pokretima ravnao svoje revere prije nego što se okrenuo i nestao.

XII

Prošla je ponoć, a Apašima ni traga. Šuteći su jahali preko ravnice. Samo su se čuli zvukovi potkova i povremeno škripanje kože sedla.

U blijedom svjetlu mjeseca Logan je vidio Kathy, koja je jahala malo ispred njega. Big Tigos bio je na čelu, a Dana i Nakai bili su zadnji. Loganu je bilo svejedno hoće li ova dvojica zaostati i odvojiti se, ali jasna mjesčina zadavala mu je mnogo više briga. Bio je uštap, a pije-sak je u bijelom svjetlu izgledao gotovo bijel. Obrisii stijena ocrtavali su se kao crne crte i nezgrapne gomile. Ako su Apaši blizu, mogli su pod određenim okolnostima vidjeti kako blista oblak prašine.

Logana je obuzimao neugodan osjećaj da ih netko stalno promatra, ali ništa nije rekao o svojim bojaznima.

Pri svjetlu su brzo napredovali i već prije jutra stigli su do

izvora Big Washa. Prema sjeveru bio je zaklonjen zidom od crvena pješčanika. Iz jedne pukotine u toj pećini curkao je mlaz bistre vode, koji se skupljao u maloj, prirodnoj posudi iz koje je otjecao dalje i nakon otprilike jednoga kilometra nestajao u pjeskovitu tlu.

Sa sjevera se uzdigao vjetar i nosio fini pijesak zrakom.

Logan je naredio da se zaustave između niska grmlja što je okruživalo izvor i podignu logor. Nekoliko viših drveta dat će danju malo sjene. Njihove suhe krošnje sablasno su šušta-
le na vjetru.

Kad se na obzorju pojavio prvi trag novog dana, logor je bio podignut i ljudi su jeli prvi obrok. Big Tigosu je za vrijeme jahanja opet narasla temperatura, a Kathy mu je pripremala hladne obloge. Kad je završila, Logan je prišao k njoj.

— Dajte mi Bigov nož — rekao je. — Ne vjerujem da će vam biti potreban.

Predala mu je nož i rekla:

— Znam za koga me smatrate, Dan. Ne zamjeram vam, jer sam i sama za to kriva. Ali tko je mogao znati kako će stvari teći. — Htjela je poći, ali je još jednom zastala. — Rado bih još doživjela da uvidite svoju zablu-
du.

Logan ne reče ništa. Ljutito se okrenuo i prišao kaplaru Shadyju. Shady je bio od glave do pete prekriven prašinom, pa mu je uniforma izgledala siva. Lice mu je bilo umorno i odavalo je tragove teškog jahanja.

— Vjerujete li da su blizu? — upitao je. Loganovi mišići na licu su se napeli.

— Pretpostavljam. U svakom

slučaju, moramo držati otvorene oči.

— Kako je Big Tigosu?

— Ima vrućicu.

Shady pokaže rukom prema jugoistoku.

— Tamo straga su pećine — rekao je. — Zar ne bi bilo uputnije da se tamo ulogorimo? Tamo bismo se mogli duže održati.

— Kakvu ulogu to igra? — odvrati Logan, a njegove su riječi skrivale cijelu beznadnu istinu u sebi.

— Ali tamo se možemo lakše, braniti, a možda u međuvremenu stigne pomoć.

— U to i sami ne vjerujete — reče Logan oštro. — Potrebna nam je voda, a tamo je nema.

— Zbog Tigosa?

Logan kimne.

— Ono što možemo ponijeti u svojim posudama dovoljno je za kraće vrijeme za nas i za konje, ali ne i za obloge čovjeku u vrućici. A drugih lijekova nemamo.

— Zbog toga ipak ne možemo svi izginuti! — odvrati Shady srdito.

Logan nestrpljivo odmahne rukom.

— Dosad nismo vidjeli ni jednog Apaša. Ovo je ravnica. Budemo li ih opazili, možemo nestati odavde. Ali dotle ostajemo pored vode.

Udaljio se od Shadyja i pokušao se uspeti na pećinu. Svi su bili nervozni, bit će još i gore. Ovo je bio tek prvi skromni početak tragedije. Kad ih Apaši stignu, onda je kraj. Sad bi još mogli pokušati umaći. Ali tada neće potrajati dugo dok i posljednji konj padne pod njima.

Odozgo se pružao razmjerno dobar pregled. Ovdje je vjetar

jače puhao preko golog vrha i pomicao je Loganov ogrtač. Sunce je izišlo i stajalo poput vrele kugle iznad suhe, prazne zemlje. U daljini je zablistao oblak prašine. Još nije bio opasan po njih, ali mogao bi to postati. Logan još nije mogao utvrditi od čega potječe. Sišao je i potražio kaplara.

Našao ga je među iscrpljenim vojnicima. Tužna gomila dokrajčenih ljudi, koji je samo još najveći strah mogao podići na noge.

— Shady — rekao je — neka se za svaki slučaj osedlaju konji. Moglo bi koristiti budemo li morali brzo odavde.

Vojnici su mrmljali, ali su ustali. Nitko nije htio pasti u ruke Apaša. Logan je pomagao. Zatim je pošao do Big Tigosa i sjeo kraj njega na tlo. Tigos je spavao, a on je pokušao učiniti isto. Moglo bi se dogoditi da poslije više ne bude prilike.

Nije znao kako je dugo spavao. Prvim pogledom želio je utvrditi kako je visoko sunce. Zacijelo su u međuvremenu protekli sati. Big Tigos je sjedio kraj njega i kimnuo mu. Kathy mu je stavila svježi oblog, ali nje nigdje nije vidio.

— Bio ti je potreban san — rekao je Tigos.

Logan je sjeo.

— Kako ti je?

— Bolje. A znam kome to moram zahvaliti. Zanima me da li bi još neka žena ovo izdržala.

Logan slegne ramenima.

— Još je nisam pitao što je radila kraj ubijenog Arthura.

— Htjela mu je odnijeti vrč kave — objasnio mu je Tigos. — To je barem prirodno.

— Je li ti to ona pripoviedala?

— Nije, nisam je uopće pitao. Vidio sam pehar, a namirisao sam prolivenu kavu. I ti si to mogao, ali ti si slijep zbog svojih predrasuda.

— Nije ona takva kakvom je ti predstavljáš, inače ne bi bila ovdje — reče Logan kruto.

Ali Tigos je zatresao glavom.

— Zar nije svejedno što je ona učinila? Bilo što bilo, ona je mnogo toga popravila. Čovjek ne vrijedi po onome kakav je bio, nego kakav jest. Ono što ti smjeraš nije nikakva pravda nego osveta.

Logan je znao da Big Tigos ima pravo i to ga je ljutilo. Stoga je rekao:

— A zbog čega ti ubijaš svakog Apaša koji ti dođe na nišan? Možda zbog pravednosti?

Big Tigos ga je ozbiljno pogledao i kimnuo.

— Da, imaš pravo. I o tome sam razmišljao. Zbog toga sam zahvalan Kathy. Njezin slučaj stvorio je u meni razumijevanje, a da ona o tome ništa ne zna. Ako izidem živ odavde, započet ću nešto razborito. I ti bi morao početi. Ona te voli, Dan, i bila bi ti vječno zahvalna kad bi imao malo razumijevanja.

— Ti ne znaš što govoriš! — naljutio se Logan. Ogledao se. — Gdje je ona?

— Ne znam. Zar bih joj morao biti za petama? Ona je žena i htjet će nekad učiniti nešto što nitko ne treba da vidi. Možda je kraj vode.

Čudni nemir rastao je u Danu Loganu. Njegov pogled tražio je Petea Olina, ali nigdje ga nije bilo.

Ustao je i potrčao dolje prema vodi. Znao je da je Olin nakon borbe u Black Mountainu

zadržao svoj revolver. Momak je bio opasan i on je morao biti oprezan. Ali on je taj oprez zanemario i sad je pošao brzo do ruba pećinskog bazena. Ali tamo se ništa nije vidjelo. Ogleđao se u desno i opet ga je obuzeo strah zbog Kathy, iako je sebi neprekidno govorio da je ona bila zajedno s ubojicom njegova brata. Ali u takvim trenucima on je to zaboravljao. Ni ondje nije ništa našao i to je još pojačalo njegov nemir. Pogledao je na drugu stranu mirne vode. I tamo je bilo grmlja uz rub, a iza njega pećinsko kamenje oštarih rubova.

— Kathy — povikao je.

Kratko je zastao da čuje dolazi li odnekud odgovor. Ali sve je bilo tiho. Stigao je do grmlja na drugoj strani, a zatim do tamnih stijena. Ovdje je bilo teško nekoga naći. Možda ju je gad ubio i ona negdje leži.

Misao ga je ludo opsjela. Predbacivao je sebi, jer joj je oduzeo nož.

Odjednom je nešto začuo i zastao je. Zvučilo je poput tihog srkanja. A zatim se čulo muklo, prigušeno rezanje, kao da je netko htio vikati a usta su mu bila silom zatvorena. Logan pojuri u tom smjeru. Već nakon tri koraka spazio je kraj sebe neku osobu kako skače. Pred njegovim licem nešto je eksplodiralo. Svjetlo eksplozije zaslijepilo ga, a ostaci puščanog praha opržili su mu kožu.

Olin je htio pobjeći, ali Logan se već bacio na njega i udario ga. Olin je kriknuo poput bijesne zvijeri i zgrabio Logana. Borio se očajnički, jer je znao da je riječ o njegovu životu. Udario je Loganovom glavom o pećinu, a

zatim je pustio.

Dan Logan se omamljen htio uspraviti, ali Olin je skočio i udario ga glavom u želudac. Logan se odbacio i oborio ga. Zatim je udarao po njemu dok se Olin nije prestao braniti. Bijes mu još nije ispario, ali ustao je i ostavio čovjeka da leži u pijesku.

Borba nije dugo potrajala. Kathy je u međuvremenu ustala. Malo je drhtala i držala poderan gornji dio svoje haljine. Na njezinom licu vidjeli su se tragovi grubosti. Kut usana bio joj je krvav.

Pete Olin je ustao posrćući. Dohvatio je svoj revolver. Metak je probio Loganovu vjetrovku. Dan Logan je pograbio svoj pištolj i prije nego što je Olin uspio drugi put okinuti, oborio ga metak. Ležao je na leđima, disao plitko i s prekidima. Preostalo mu je još samo nekoliko trenutaka.

Jahači su nagrnuli iz logora. Big Tigos i nekoliko konjanika. U logoru je vladala zbrka.

— Apaši! — urlao je Tigos.

Poklik je elektrizirao Logana. Oblak prašine. Oblak prašine. Posve ga je zaboravio. Pucnji su iznenada odjekivali oko njih. Jedan se vojnik uz krik srušio s konja, a pao je i drugi. Logan je osjetio strah. Krikovi Apaša odjekivali su u njegovim ušima. Povukao je Kathy sa sobom na tlo i pucao brzo koliko mu je okidač stizao pod palac.

Oborio je dva Indijanca, a zatim je šaržer ostao prazan.

Big Tigos mu je prišao, sagnuo se sa sedla i vikao nešto što Logan nije mogao razumjeti zbog buke. Ali pomogao je Kathy da ustane i podigao je.

— Odvedi je — stenjao je.

Big Tigos podigao ju je k sebi u sedlo. Logan je opazio na njegovu licu grimasu od bola u ruci. Zatim je odjurio.

Logan je stajao sam. Oba vojnika su pala, a njihovi su konji nagnali u bijeg. Pojurio je prema logoru. Tamo se žestoko pucalo, ali kako dugo će se moći održati?

Pokušao je u trku gurnuti metak u revolver, ali mu je ispao iz ruke. Jahači su vičući jurili preko pećina. Jedna strijela probila je Loganovu hlačnicu i okrnula mu kožu ispod koljena. Bol ga je zapekla poput vatre. Izvukao je strijelu iz hlača i htio je trčati dalje, ali za njim je prašio jahač. Logan je izmakao koplju, zatim se Apaš s leđa konja bacio prema njemu i oborio Logana na tlo. Kotrljali su se po pijesku. Logan je čelično čvrsto držao tamnu ruku s nožem i gurnuo Apaša dalje od sebe. Crno i crveno obojeno lice bilo je divlje iscereno.

Loan je polako uzmicao dok je Apaš s nožem u ruci čekao priliku da skoči na njega.

Iznenada je spazio koplje što je ispalo Indijancu. Izvukao ga iz zemlje. Apaš je uvidio opasnost i skočio na njega. Ali Logan je bio brži. Okrenuo je vrh i zabio ga napadaču u prsa. Zatim je odglavinjao niz padinu i bacio se u grmlje pored vode. Tamo je ostao ležati puneći revolver.

Zatim se probio kroz šikarje do logora. Iza jednoga kamena vidio je Shadya i Danu. Zatim je vidio Kathy. Dakle, dotle je stigla. Tody Yates bio je mrtav. On je bio posljednji od bande Ansea Racketta.

Ljudi su se branili postojanošću kakvu Logan nije ni slutio. Ali nije to bila ni hrabrost ni nadmetanje. To je bio očaj.

XIII

Logan je traćao do svoga konja i izvukao vinčesterku iz navlaka. Jedan metak zaprašio je kraj njegovih nogu. Konji su se nervozno i preplašeno gurali amo-tamo. Čučnuo je iza jednog grma teško dišući i znojeći se. Prašina što je lebdjela zrakom prodirala mu je u pluća. Uperio je pušku u Indijanca i opalio, repetirao i opet pucao. Njegovi pucnji miješali su se u gotovo pravilnim razmacima s pucnjima ostalih. Konji su se prevrtali, jahači su letjeli kroz zrak i nestajali u uzvitlanoj prašini.

Shady je promuklim glasom kroz buku izvikivao zapovijedi. Bio je hrabar i sposoban čovjek. Logan je opazio da je i Kathy imala u ruci pušku i pucala.

Položaj male skupine bio je beznadan. Nisu točno znali koliko Apaša ih napada. Da se prije nisu uspjeli opskrbiti municijom, sad bi već odavno bili pobijedeni. Ali ni ova zaliha nije mogla vječno dostajati. Apaši su još imali lukove i strijele.

Logan potrči nekoliko koraka naprijed, gdje je imao bolji položaj. Pijesak je zaškripio među njegovim zubima kad se bacio na zemlju, a glava ga je boljela od borbe s Peteom Olinom. Hitac za hicem šibao je iz cijevi.

Apaši su se povukli, skupili se podalje i opet navalili na logor. Ali i ovaj je napad zapeo u žestokoj vatri. Jedan ratnik prilično se približio, bacio se iz sedla

i otpuzao iza jednog grma. Logan je vidio kako viri njegov mokasin. Ispalio je tri metka jedan za drugim kroz grane i vidio kako se mokasin trgnuo, a zatim ispružio.

Apaši su se opet povukli i nestali iza udubine. Pucnjava je zamuknula i nekoliko časaka je sve bilo mirno.

— Ovo je samo prethodnica! — vikao je Big Tigos. — Oni nas moraju uvući u borbu dok ne stigne Geronimo s glavninom svojih ratnika! Moramo odavde prema pećinama, koliko god nas to stajalo!

Shady je skočio.

— Brzo na konje, prije no što se vrate!

Ljudi su pojurili prema konjima. Neki su šepali. Logan se pitao ima li bijeg smisla, ali trčao je s ostalima. Moralo se pokušati.

Kathy je već sjedila u sedlu kad se on uspeo. Bez komande su pojurili. Shady je poveo i sve preostale konje, povezavši ih dugačkim užetom.

Jahali su kroz plitku, prskavu vodu Big Washa, gdje su zbog strmine ostali dijelom zaklonjeni. Zatim su izišli iz korita potoka i jahali ravnicom. Iza njih stizali su progonitelji, opazili jahače i krenuli za njima.

Logan je jahao posljednji. Imali su malu prednost, koja bi mogla biti dovoljna da stignu do pećina. A njihovi su konji zacijelo bili svježiji od apaških konja. Ipak nisu bili izvan dometa metaka. Iza njih odjekivali su pojedinačni pucnjevi. Nisu bili opasni, ali bi mogao pasti neki slučajni pogodak.

Prašina se izdizala poput dugačke zastave iza njih i spreča-

vala vidik. Logan je vidio Kathy podalje pred sobom. Čuo je zviždanje metka i vidio da se žena trgnula, ali je ostala u sedlu. Prestrašio se i obuzeo ga nelažodan osjećaj, ali pomoći joj zasad nije mogao. Apaši su izvlačili svu snagu iz svojih životinja i nisu se dali otresti. Možda bi ih mogao na trenutak zadržati.

Jdnim trzajem iznenada je zaustavio konja, pričekao da mirno stane, pažljivo je nanišanio i opalio.

Jedan je Apaš naglo trgnuo uzde, ali konj ispod njega se srušio i jahač je odletio nekoliko metara kroz zrak.

Logan je i dalje usmjerio pušku na konje. Oni su bili bolja meta i on je uspješnije zadržao Indijance nego kad je pokušao pogoditi jahače.

Drugi i treći konj valjali su se u prašini. Još jedan srušio se preko njih. Uspio je nekoliko trenutaka zaustaviti Apaše. Sad je i za njega bilo krajnje vrijeme. Ali prije nego što je okrenuo konja, dogodila se nesreća. Njegov konj bio je pogođen i pao je na koljena. Pravovremeno je Dan izvukao noge iz stremena i skočio u stranu. Ali prepao se spoznaje da je beznadno izgubljen. Trčati nije imalo smisla, postavio se dakle, u širokom raskoraku s puškom u ruci prema svojim protivnicima.

Ispalio je dva metka, a zatim je iza sebe začuo topot potkova i promukli zov.

— Hej, Dan! — Okrenuo se i spazio Big Tigosa kako juri s jednim slobodnim konjem. — Brzo, inače nas imaju obojicu! — urlao je Tigos.

Logan je skočio u sedlo, a Big

Tigos mu je dobacio uzde. Bespoštedno su tjeroali životinje kad su ih Apaši gotovo stigli. Meci su im zviždali oko ušiju. Imali su sreće što Apaši pri takvom tempu nisu mogli dobro nišani, pa ih je mogao dohvatiti samo slučajni pogodak. Logan je urlao kao lud. Imao je pod sobom sedlo tipa McClellan, a nije bio navikao na nj. Ali ta ga je okolnost sad malo smetala. Dohvatio se dobra konja i to je sad jedino bilo važno.

Uspjeli su povećati prednost i pridružiti se ostalima. Jedan je metak pogodio jednog vojnika i on je pao ranjen u leđa. Kathy se još držala uspravno. Loganu je odlanulo pri pomisli da njezina ozljeda nije teška.

Napokon su stigli do neke strme padine što je vodila gore prema pećinama. To im je usporilo tempo i Apaši su se primaknuli. Jedan od konjanika zapao je u njihovu vatru prije nego što su na gornjem rubu padine stigli go udubine. Skočili su sa sedla i tjeroali konje unazad, gdje su stali. Jahači su zašli iza gruba kamenja u zaklon i smjesta otvorili vatru. Ovdje su se mogli prilično dobro braniti, jer su se Apaši morali najprije uspeti preko gole padine da bi stigli do njih. Zestoka vatra prisilila je Indijance da se povuku dalje od zaklona. Tamo su sjeli i čekali. Imali su vremena, jer je njihovo ponašanje odavalo da su njihove žrtve pale u stupicu. Apaši su bolje poznavali kraj. Oni bi im već pokušali prepriječiti put za bijeg kad bi takva mogućnost postojala. Ali očito su posve mirno čekali da stigne glavnina njihovih ratnika.

Bijelci su se mogli neko vrije-

me održati ovdje gore, barem tako dugo dok ne potroše zalihe vode.

Kaplar Shady ostavio je dva čovjeka da promatraju Indijance na izlazu iz klanca. Ostali su se povukli još dalje natrag.

Logan je morao misliti na Kathy i okrenuo se za njom. Stajala je leđima oslonjena na zid pećine i čistila svoju ranu. Pomislio je što bi bilo da joj se nešto dogodilo i iznenada mu je postalo jasno da strasno želi tu ženu, kakva god bila. Pošao je k njoj s čvrstom nakanom da joj to kaže, ali činjenica da taj osjećaj više nije mogao svladavati, učinio ga je mrzovoljnim i ljutitim. Osjećao je da odjednom više nije gospodar samog sebe. Pa kad je pred njom stao i gledao je, samo je rekao:

— Sve u redu, lady?

Kimnula je, a on je vidio da površinska rana na njezinoj ruci više ne krvari. Sve ono što je želio reći bilo je zbog njezine blizine opet zaboravljeno i on se okrenuo.

— Čekajte, Dan!

Meki, lako podrhtavajući zvuk njezina glasa, pobudio je u njemu neobičan osjećaj. Okrenuo je glavu prema njoj, a zatim se uspravio.

— Moram vam još nešto reći, Dan.

Šutio je i gledao joj lice.

— Mi vjerojatno više nećemo stići u Tucson — nastavila je. — Zato bih željela da saznate sve.

— Što?

— Ja poznajem Slima Danu. Čak veoma dobro.

— To sam i mislio — dobaci Logan, ali konačna činjenica izazvala je u njemu neku gorčinu. — Ali mene se vaše privatne

stvari ne tiču.

— On je bio moj muž — izjavi-
la je ne zbunivši se.

Logan je osjetio kako se uko-
čio, ali nije rekao ništa.

— Odvojila sam se od njega
prije mnogo vremena, kad sam
uvidjela kakva je hulja. Otišla
sam, ali on me slijedio i prijetio
da će ubiti svakoga tko bi htio
zauzeti njegovo mjesto. Nakon
toga otišla sam u Prescott i na-
stupala u nekom salunu kao
pjevačica. — Vidjela je njegovo
skamenjeno lice i slegnula ra-
menima. — Nadala sam se da
ovo nikad nećete saznati, ali
sad to više ništa ne znači. Napo-
kon, od nečega sam morala živ-
jeti. Tamo sam upoznala Hala
Farrowa. Nikad mi nije bio
drag, ali kad se Dana opet poja-
vio, tražila sam Farrowljevo po-
znanstvo. Netko mi je bio potre-
ban, a Farrow je imao novca.
Dojadilo mi je da pjevam u sa-
lunu i htjela sam otići iz Pre-
scotta. Tada sam pripovijedala
Farrowu o Dani. Farrow je bio u
mene zaljubljen, ali nije bio ju-
nak. Uhvatio ga je strah i htio je
bježati sa mnom. Netko mu je
pripovijedao o malom, veoma
udaljenom naselju, i tako smo
krenuli. Nismo ni slutili kako je
velika bila opasnost. Htjeli smo
samo otići tako da Dana neko
vrijeme ne opazi da nas nema.
— Kathy ga je šutke promatra-
la, rezignirana izraza u očima.
— Znam da sam zacijelo mnogo
štošta učinila pogrešno, ali jed-
nostavno sam se bojala i htjela
sam otići. Otići od Dana i od
muškaraca u salunu. Ali Far-
row nije ubio vašega brata. Na
to se mogu zakleti.

— Kako znate...? — procijedio
je Logan.

— Dana mi je rekao. Zapravo
sam zadovoljna što se sve tako
zbilo. — Gledala je u zemlju, a
zatim dodala: — Farrow je na-
govorio dva čovjeka da vrebaju
Danu, koji će nas vjerojatno sli-
jediti, ali nikad više nismo o nji-
ma ništa čuli. Vjerojatno su po-
bjegli.

Logan se sjetio dvojice mrtva-
ca sa zlatnicima. Zacijelo su ga
zamijenili s Danom kad su ubili
njegova konja.

— Da, vjerojatno je tako — re-
kao je kratko. Misli su mu
zbrkano jurile glavom kad je to
rekao.

— Dana je prije dužeg vreme-
na u Tucsonu ubio šerifa i on-
dje ga traže. Zbog toga je bezuv-
jetno htio na sjever.

Loganovi mišići na bradi su
se napeli kad je pogledao pre-
ma njoj.

— S krasnim društvom ste se
upustili — rekao je. Glas mu se
učinio tuđ i opor. — Najprije bi-
tanga, a zatim ubojica. Ali dje-
vojci iz saluna to dobro pristaje.

Prestrašio se svojih vlastitih
riječi i istog časa požalio zbog
njih. Kathy je gledala njegovo
naborano, tvrdo lice, a bezgra-
nično razočaranje ogledalo se u
njezinim tamnim očima. Ali us-
ta su joj ostala čvrsto stegnuta.
Zatim joj je u očima planula
srdžba. Logan je osjetio udarac
njezine ruke na svom obrazu.
Znao je da joj je svojim riječima
zadao veliku bol i nanio veliku
nepravdu. Strastan osjećaj njež-
nosti opet se javio. Rado bi je
bio pomilovao po kosi, stisnuo
je u zagrljaj i rekao kako mu je
žao. Ali okrutni ponos stegao
mu je usne. Okrenuo se i njego-
ve su čizme brzo škripale po pi-
jesku. Prokleo je sebe sama, po-

trčao prema konjima i izvukao pušku iz navlake. Zatim je sjeo na tlo, provjerio šaržer, pa pušku oslonio na zid kraj sebe.

Vjetar je puhao iz ravnice prema brdima, vruć vjetar. Dana je trčao unaokolo poput razjarene životinje i kleo gotovo bez prestanka. Big Tigosu zrcalile su se na licu posljedice njegova ranjavanja i napora kojima je bio izložen posljednjih dana. Osjetno je izgubio na težini.

Logan je morao misliti na Prescott i na to kako je tada sve izgledalo jednostavno. Stići kući! Usne su mu se stegle, a pogled mu je potajno kliznuo do Kathy. Ona je još stajala oslonjena na susjednu stijenu. Gornji dio njezine haljine bio je malo poderan i otkrivao je više nego obično. Vjetar iz ravnice pritisnuo joj je suknju uz noge.

Iz klanca je dopro zov.

— Napadaju — rekao je Big Tigos, koji je stajao podalje. — Mislim da je sad stigao i Geronimo. Možda ćemo ih još ovaj put odbiti, ali onda...

Slegnuo je ramenima i progutao kraj rečenice.

Loganov pogled ponovo je prešao preko Kathyna stasa. Prokletstvo, ona ne smije živa pasti u ruke Indijanaca. Obuzeo ga je divlji očaj. On to nekako mora spriječiti, bilo kako ako je došao posljednji trenutak. Nije znao zbog čega ga je pogled na nju opet podsjetio na kuću u Prescottu, gdje je nekoć želio stanovati.

Tiho je kleo i posegnuo za puškom.

Zacijelo je i Big Tigos na isti način razmišljao o Kathynoj

sudbini, jer i on ju je pogledao neobičnim pogledom. Hoće li imati dovoljno živaca kad dođe onaj trenutak?

Broj Apaša znatno se povećao. Zacijelo je bilo najmanje četrdeset ratnika, premoć protiv koje nisu imali nikakvih izgleda. Bez žurbe su Indijanci formirali šiljasti klin, a zatim su isprva polako, pa zatim brže krenuli. Vjetar je donio divlje krikove i topot mnogih kopita.

Logan je zurio u sliku svojevrsne okrutne ljepote koja će im donijeti smrt.

— Onaj na čelu je Geronimo — objasnio je Big Tigos mračno.

Logan je gledao tog jahača. Njegov žarkožuti povez na čelu blistao je na suncu, a činilo se da je svojim ratničkim žarom poveo ostale za sobom. Mahao je kopljem okićenim šarenim perjem. Činilo se da iz njega izvire neobična snaga, snaga koja je cijelo pleme obuzimala.

Plan napada Apaša mogao se jasno zapaziti. Htjeli su snažnim naletom zauzeti padinu i pregaziti malobrojne protivnike. Mogli su i pričekati da bljedoliki dođu sami, ali njihov je plan očito bio tako dobar da su se odlučili za napad.

Vojnici su bili nervozni. Počeli su pucati prije nego što su se njihovi napadači dovoljno približili, pa su njihovi meci bili nedjelotvorni.

Sunce je već bilo nisko na zapadu i gotovo dodirivalo obzorje, koje se u plavičastoj pari daljine gotovo rastopilo. Za jedan sat će se smračiti, mislio je Logan, bude li im uspjelo... Ali je opet odbacio tu misao. Nikako se neće moći održati cijeli sat protiv četrdeset ili više Apaša.

Kraj sebe je začuo dahtanje Slima Dane.

— Vidite li koliko sam imao pravo, vi, prokleta budalo — kreštao je promuklo. — Da smo odjahali na sjever, ne bismo sad sjedili u ovom metežu.

Logan je samo iskosa prijezirno pogledao.

— Ili bi naši skalpovi već visjeli o Geronimovu koplju. — Podigao je pušku, repetirao i stavio je na kameni blok iza kojeg se skrutio.

Skupina Apaša raspršila se poput bujice niz padinu. Hoće li još jednom doći?

Paljba što je udarala sa suprotne strane postala je jača. Konji su se prevrtali, jahači su padali i nestajali u uzvitlanoj prašini. Ali u divljoj hordi nisu ostajale praznine. Kad bi jedan ratnik pao, smjesta se našao drugi koji bi ispunio njegovo mjesto. Mali šareni konji dahtali su uz padinu. Vatra branilaca bila je prerijetka da bi mogla zaustaviti takav napad. Činilo se da ne postoji ništa na svijetu što bi ta divlja, vrišteća bića moglo zaustaviti.

Logan se ogledao. Kathy je čučala na tlu i punila Tigosovu pušku dok je on pucao iz revolvea. Lice joj je bilo sabrano i nije pokazivalo očaj. U tom času Logan se divio toj ženi. Treba li da ustane i potrči k njoj? Kakvog su smisla još imale riječi? Gorčina ga je gušila u grlu. Nije našao prave riječi kad su još imali vremena za život, a sad je sve bilo prekasno!

Stisnuo je prašne usnice i opalio. Geronimo je odavno nestao među gomilom svojih ratnika. Tako izgleda kraj, ali trebalo je da dođe još mnogo prije.

Onda, u Black Mountainu, ne bi umro s toliko gorčine u srcu, sa spoznajom da je sve učinio pogrešno.

Jedan od vojnika pao je pred njim pogođen u glavu. Prvi Apaši uskoro će biti gore. Tada će biti još samo kratka konačna borba, čovjek na čovjeka!

Promukli glas iznenada je nadjačao grmljavinu. Zar je to bio Geronimov glas? Logan to nije znao, ali je vidio kako su jahači iznenada trgnuli konje da bi jurnuli niz padinu uz koju su se boreći uspeli.

Logan nije vjerovao svojim očima. Već se pobojavao da su mu živci u odlučujućem trenutku otkazali. Što bi moglo ponukati Apaše da poklone sigurnu pobjedu?

Sad je vidio. Prašina se uzvitlala iz jednog procijepa dalje dolje. Tada su iza jednog brežuljka iskrsnuli jahači. Logan je vidio modre uniforme i sablje kako blistaju u sjaju zalazećeg sunca. To je morao biti cijeli eskadron konjice, koja je s boka napala Apaše u bijegu.

Logan se nije mogao sjetiti da je ikad vidio uzbudljiviji prizor. Zurio je ukočeno dolje u ravnicu i polagano shvatio da će ostati živ. Zdesna je čuo promukle krikove kaplara Shadyja. I drugi su urlali. I tek nekoliko trenutaka poslije Logan je opazio da se i njegov glas pomiješao s njihovima.

Kad je Geronimo spazio eskadron konjice, zacijelo je pretpostavio da je namamljen u zamku. U dolini su još bjesnjele divlje pojedinačne borbe u posljednjem svjetlu dana. Tko je god od Apaša mogao bježati, učinio je to. Uspjela je to samo

mala skupina, a Logan je vidio da je Geronimo bio među njima. Još jednom je vidio kako je zablistala vrpca oko čela prije nego što je nestala u sumraku.

Nije imalo smisla započeti potjeru, jer uskoro će se posve smračiti.

Malo zatim, kad je trubač za-
trubio na okupljanje, Big Tigos
je prišao Loganu.

— Opasnost je prošla — rekao je
mirnim glasom. — Ali samo prolaz-
no, dok Geronimo opet ne okupi do-
voljno ratnika. On se nikad ne pred-
aje.

Logan je kimnuo ne pogledavši
ga.

Jedan mladi poručnik popeo se
do njih i prenio poruku da ih major
Hawkins čeka u armijskom logoru i
želi čuti njihov izvještaj.

Logor je bio podignut između
onoga klanca i bojišta. Vojnici su se
brinuli za ranjenike.

Mala skupina u zaklonu slijedila
je majorov poziv. Povelili su konje na
uzdama i sišli strmim putom. Logan
je bio zadnji. Kathy je morala proći
pored njega, ali ga nije željela po-
gledati. Sad je trčala nekoliko kora-
ka ispred njega na umornim, malo
nesigurnim nogama. Ona je bila
Danina žena, mislio je Logan, a Da-
na je dojahao u pustinju da bi je sli-
jedio. Dakle, on je onda lagao. Nije
bio na putu s nekim kolima iz Tuc-
sona već je također stigao iz Pre-
scotta. Logan je htio postaviti Dani
nekoliko pitanja.

Okrenuo se za njim, ali ga nigdje
nije mogao opaziti. Zacijelo je još
zaostao u klancu. Nije vidio ni Na-
kaija. Imali su razloga da se drže
podalje od vojničkog logora, gdje će
se postavljati neugodna pitanja.

Logan je pustio konja da kasa da-
lje s ostalima i potrčao pješice niz
padinu. Bio je umoran i stenjao je

od napora. Sumrak je već ispunio
klanac kad je onamo stigao. Oprez-
no se kretao i gledao gdje su Dana i
Nakai.

Dalje dolje frktao je konj, tamo se
vjerojatno zadržavaju. Logan je pri-
šao bliže i opazio njihove spodobe.
Nakai je sjedio na kamenu i pušio,
a Dana je nešto petljao oko konja.

Zar nećete poći s nama, Dana? —
upitao je Logan.

Još ga samo nekoliko koraka dije-
lilo od njega.

Nakai odbaci cigaretu i polagano
ustane. Dana je sebi uzeo jednoga
vojničkog konja, koji je bio u boljem
stanju od njegova. Očito je htio ne-
stati zajedno s Nakaijem. Upravo je
htio svoje pune bisage prebaciti
preko konja. Ali na Loganove riječi
se trgnuo i krenuo. Bisage su tresle
o tlo. Jedna od kožnatih vezica se
otrgla i žuta prašina je procurila.

Zlatni prah!

Spoznaja da pred sobom ima Ra-
yeva ubojicu pogodila je Logana
kao udarac maljem. No pogodila ga
je prekasno, jer već je gledao u cijev
Danina revolvera i stajao posve
mirno. Beskonačne kilometre jahao
je s tim čovjekom kroz pustinju ne
znajući da je to čovjek kojeg se želio
domoći makar po cijenu života.

Zurio je u Danino lice, koje se raz-
vuklo u cinično smijuljenje, što mu
je bilo svojevrsno otkako ga je Lo-
gan pozvao.

— Vaš brat je bio budala, Logane.
— Činilo se da Danin glas dolazi iz
daljine. — Previše je pio kad smo
one večeri u salunu igrali poker. Ni-
je trebalo da mi pripovijeda o veli-
koj količini zlata, ne takvom čovje-
ku kakav sam ja. — Dana slegne ra-
menima. Očito je osjećao zadovolj-
stvo da čovjeku koji je bespomoćno
stajao ispred cijevi njegova revolve-
ra pripovijeda te pojedinosti. — A vi
ste bili isto takva budala kao i osta-

li, koji su sumnjičili Hala Farrowa. Farrow mi nije mogao učiniti veću uslugu nego da preko noći nestane iz Prescottta, jer te je noći umro vaš jadni brat, Logane. Ali uskoro ćete se sastati s njim. — Podigao je bisage i učvrstio ih uz sedlo, a Nakaija je držao Logana na oku.

Logan je gotovo podlegao iskušenju da sve stavi na kocku, ali nije imao ni najmanjeg izgleda.

Dana je spretno uzjahao.

— Kad mi pucanj ne bi navukao na vrat one odozdo, ja bih te vlastoručno ubio — rekao je iznenada promijenjenim tonom, iz kojeg je izbijala najdublja mržnja.

Logan je još stajao na istom mjestu. Gorki bijes kuhao je u njemu. U sumraku je vidio Nakaijevu spretanu, brzu kretnju i nagoni se maknuo u stranu. Veliki nož pogodio ga je postrance u prsa, kliznuo kraj rebra i razderao široku ranu u mesu. Od šoka je Logan pao na koljena i klonuo naprijed. Nešto je plesalo pred njegovim očima. Izvukao je nož, pustio ga da padne na tlo i pritisnuo lijevom rukom ranu koja je krvarila. Nejasno je shvatio da su konji odjurili najvećom brzinom.

Smatrali su ga mrtvim, ali se u žurbi nisu osvjedočili.

Kad se Logan napokon posrćući digao, nije znao kako je dugo čučao na tlu. Oteturao je prema izlazu iz klanca, spoticao se preko padine, paq je i nejasno opazio kako ga je netko prihvatio. Tada je pored uha začuo glas Big Tigosa.

— Vidio sam tvoga konja, a tebe više nije bilo ovdje, pa sam mislio...

Ostalo se stopilo u nejasno mrmljanje. No iznenada je prevladao slabost i bio je opet budan.

— On je Rayev ubojica, on ima zlato, Dana...

Bolovi su mu istisnuli zrak iz pluća.

U armijskom logoru bolničar mu je stavio čvrsti zavoj. Bio je to malen, slab čovjek, s naočalima, zbog kojih su njegove oči izgledale neobično velike.

— Nije tako strašno — rekao je. — S tim možete deset puta jahati do Tucsona i natrag ako morate.

— Tko kaže da ja želim u Tucson? — rešao je Logan razdraženo. Bolničar je zatresao glavom, ali nije dalje ispitivao.

Kathy je razgovarala s poručnikom. Samo jednom površno pogledala Logana, ali mu nije prilazila. Izbjegavala ga je kao da ima kugu.

Logan je noću spavao čvrsto i mirno. Jutro mu je vratilo snagu. Nije mu bilo osobito teško zauzdati i osedlati svoga konja. U logoru je vladalo sveopće raspoloženje za pokret. Eskadron je htio bez odlaganja krenuti u Fort Starke.

Kad je Logan pritegao stremen, prišao mu je Big Tigos.

— Ona neće s vojnicima u Fort — saopćio mu je. — Mislim da ćemo je mi povesti u Tucson.

Logan je pogledao preko ramena i vidio Kathy kako stoji pored vatre. Polagano je spustio stremen.

— Ti ćeš je odvesti tamo i morat ćeš se pobrinuti za nju dok se ja ne vratim. Ona sigurno nema nikoga — odvratio je Logan.

Big Tigos skupio je obrve.

— Pa valjda te nije obuzela luda misao da sam jašeš za ovom dvojicom lešinara? — prasnuo je. — Ne budi lud, Dan!

— On je ubio Raya, a Ray je bio moj brat — reče Logan.

Dohvatio je sedlo, ali Big Tigos ga je zgrabio za ruku i srdito ga povukao dolje.

— Ja prestajem živjeti za osvetu, a ti počinješ. Ništa ti to neće donijeti, Dan. Ni meni nije ništa donijelo. — Njegov je glas zvučio usrdno, go-

tovo prekljinjući. — Imaš kuću u Prescottu i možeš imati ženu. — Pogledao je Kathy kratko. — Što hoćeš više? Oni će te ubiti, a onda je sve svršeno. Ni nadgrobni kamen nećeš dobiti.

Logan je mislio na kuću u Pascottu ali kako bi mogao tamo živjeti s mišlju da ubojica njegova brata slobodan luta unaokolo i s njegovim zlatom provodi ugodan život. Ne, on mora privesti kraju stvar koja ga je više puta dovela do ruba smrti, pa i uz istu cijenu. A ni Dana neće mirovati. On će opet naći Kathy i onda...

— Ovdje nije riječ o osveti, Big — objasnio je mirno. — Posrijedi je pravda. Ne bih želio da mi Dana jednog dana puca u leđa kad bude čuo da sam još živ.

Big Tigos je ispustio Loganovu ruku dok se on uspinjao u sedlo i gledao prema Kathy. Tek suočen sa smrću postao je svjestan da tu ženu voli i da ne može poželjeti bolju. Prije nego je krenuo u potjeru za Danom, morao je ovdje još nešto razjasniti.

Potjerao je konja kraj Tigosa i stao uz Kathy. Gledao ju je odložio sa sedla.

— Možete li zaboraviti ono što sam rekao ako vas zamolim da mi oprostite, lady? — upita je.

Podigla je pogled.

— Lady iz saluna. To mislite svaki put kad izgovorite tu riječ — odgovorila je s gorčinom u glasu.

Gledao je fini oval njezina lica i zašutio. Još nikad mu nije bila tako privlačna kao sad.

— Da li biste me htjeli čekati u Tucsonu, Kathy Leclair? — rekao je polagano. — Kad biste me htjeli čekati, onda bih vas zamolio da budete moja žena.

Njezino lice poprimilo je čudan izraz, koji nije znao protumačiti, a

zatim su joj se iznenada oči napunile suzama.

— Ja želim samo jedno: da vas nikada više u životu ne susretnem, Dane Logan.

Glas joj je zamuknuo i ona se okrenula.

Logan je htio još nešto reći, ali usne mu se nisu otvarale. Sve je očekivao, ali da je jednako ponosna kao i on, to nije. Šuteći joj je kimnuo i povukao svoga konja u stranu.

Big Tigos prepriječio mu je put i zatresao glavom.

— Ti si najsmiješnije čudo koje mi je ikad stiglo pred oči, Dan. Iz sedla se ni jednoj ženi ne nudi brak.

— Idi do vraga sa svojim savjetima! — režao je Logan razdraženo.

Podigao je glavu, a pri pogledu na Kathy nešto se u njemu zgrčilo. Kathy je još stajala okrenuta leđima, ali Logan je vidio da joj se ramena tresu.

Big Tigos ga je pogledao i njegove su oči ljutito sjajile.

— Izgledaš sebi veoma važan? Sve napore i sve strahove prebrodila je bez prigovora. Ali sad plače, a što ti misliš, zbog koga?

— Predložio bih da je pitaš, možda će ti reći — odvratila je Logan zajedljivo.

— Ti si nevidena budala, Dan.

— Brini se o svojim vlastitim nevoljama, a što se mene tiče i o njoj. Ali mene pusti na miru. Nisam ja toliko puta riskirao svoju kožu da bih sad odustao. Sve je bilo uzalud ako sad ne uhvatim gada. Htio sam se vratiti, ali...

Mahnulo je šakom po zraku.

— Nikad se nećeš vratiti, Dan, jer jašeš u smrt. Pun si prkosa i ogorčenja, i to svakog muškarca čini slijepim za svaku opasnost. Ja to dobro znam.

Logan je još jedanput površno pogledao Kathynu vitku pojavu. Pro-

šlost, mislio je, i glasno rekao:

— Neka! I nemoj da ti padne na um da me slijediš, izaći ću na kraj i bez tebe. I čovjek s bijesom u srcu također je opasan.

— Bez brige — puhao je Big Tigos ljutito. — Radije ću se brinuti o Kathy. Mislim da joj je potreban netko tko je neće ostaviti na cjedilu.

Logan je stisnuo, naglo potjerao konja i odjahao u dalek, pusti kraj. Bio je takva raspoloženja da je poželio da vrag odnese cijeli svijet.

XIV

Kad je Dan Logan stigao blizu Black Mountaina, postao je oprezniji. Dana je imao još prednosti, ali jedanput se i on i Nakai moraju odmoriti. A Logan je vjerovao da se skrivaju u preostalom dijelu naselja. Vjerovatno su već odavno zapazili oblak prašine koji je podizao njegov konj, a među ruševinama Black Mountaina moglo se na čovjeka uspješno vrebati. Možda bi mogli smatrati da je on Big Tigos, ali ne bi ništa promijenilo u njihovoj odlučnosti da i njega ubiju. Od sad se morao prokleta čuvati, jer je imao posla s protivnicima koji su bili lukavi i beskrupulozni.

Stigao je do male udoline iza poštanske stanice, gdje je rasla visoka, suha stepska trava. Dalje gore bilo je nekoliko korala, koji su sad stajali prazni. Zdesna su se nalazile voćke i nekoliko zapuštenih gredica povrća. Mještani su ovdje pokušali nešto izvući iz škrtog pustinskog tla.

Logan je jahao kroz kamenito korito potoka što je protjecao kroz udolinu. Završavalo je na mjestu gdje je kamenje još bilo malo vlažno. U drugo godišnje doba ovdje je vjerojatno bilo vode, ali sad je presušila.

Voda bi se mogla iskopati, mislio

je Logan kad je sjahao, ali sad je imao drugih briga. Privezao je konja za trnovit grm i izvukao pušku. Pješice je potrčao dalje. Noge su mu dodirivale rijetku, dugovlatu travu. Od naselja su ga štitili ostaci napola raspadnuta zida. Žuti crepovi bili su vrući i lomljivi. Na nekim mjestima Logan se morao malo sagnuti, jer zidovi više nisu bili dovoljno visoki. Pouglijenjene grede stršale su uvis, a od plamena pocrnjeli zidovi pružali su mračnu, otužnu sliku. Vjetar se uzdigao i tužno fijukao kroz zidove mrtvoga grada, dižući oblačke prašine.

Logan je prekoračio izgorjelu ogradu korala i zastao leđima oslonjen o zid kuće. Imao je neugodan dojam da je odnekud na njega usmjerena cijev oružja. Čelo mu se orosilo, a prašina se čvrsto lijepila za znoj. Rukavom je obrisao lice i oprezno ušao u malu, sjenovitu ulicu. I ovdje su kolibe bile porušene, a ostaci zidova prekriveni čađom. Samo na drugoj strani glavne ulice još su stajale kuće, mali bar i nekoliko brvnara.

Logan je stigao da kraja ulice što je ulazila u glavnu, zastao i brzo se stisnuo uza zid. Jedva se usudio disati. Ispred bara bila su privezana dva konja, a iza jednog sedla kočile su se bisage.

Logan uzdahnu. Nije se usudio repetirati pušku, jer se bojao da bi se šum mogao čuti u tišini. Tamo prijeko, u tim bisagama, nalazilo se njegovo zlato, i trebalo je da povjeruje da se Dana i Nakai nalaze u krčmi. Znao je da je to zamka. Čim bi krenuo preko ulice, s krova bi odjeknuli pucnji, a on bi mrtav ležao u prašini. Možda je strijelac sjedio na nekom porušenom zidu iznad njega?

Loganu je bilo jasno da se nalazi u nepovoljnoj situaciji. Njegovi su

protivnici sjedili negdje i čekali ga, a on se morao kretati. Oni će ga prvi vidjeti i prvi pucati grozničavo je razmišljao dok je oznojenim rukama držao pušku. Zatim se oprezno naslonio na zid.

Nije bilo druge, morao je izmamiti svoje protivnike i prepustiti im prvo pucanje. Izvukao je revolver i brzo iskočio do sredine ulice. Tamo se bacio potrbuške i odvaljao u stranu.

Negdje je prasnula puška i pijesak mu je prsnuo u lice. Opazio je čovjeka između pougljenjenih greda i opalio, skočio je i vidio kako čovjek pada. S nekog drugog mjesta takoder je zapucalo na njega, ali on više nije mogao ustanoviti odakle. Skočio je u zaklon susjednih kuća dok su mali pješćani vodoskoci prskali uvis. Tamo se teško dišući naslonio na zid.

Čovjek koji je na drugoj strani ležao mrtav bio je Nakai. Preostao je još samo Dana. Ali Logan nije znao gdje se skriva. Pune bisage bile su na konju samo nekoliko koraka dalje. Ako im se približi, to će zacijelo biti posljednje što će u životu uraditi. Možda se Dana više i ne nada da će on tako postupiti, pa mu pokušava prići s leđa?

Logan se ogledao oko sebe, ali sve je bilo tiho. Samo je vjetar tiho fujukao kroz raspadnute zidove i raznosio oblak pijeska preko puste ulice. Boljela ga je rana na prsima i osjetio je kako svježa krv natapa zavoju.

Jedan konj udarao je kopitom i mahao repom.

— Dana! — povikao je Logan glasno. — Pokažite se, dokrajčit ćemo stvar!

Znao je da Dana neće doći.

Sve je ostalo tiho. Dana nije htio odati svoj položaj, i to je Loganu pokazalo da je položaj postao opasan

po njega. Dana je znao gdje se on nalazi.

Polagano se vukao uza zid i ušao u prostoriju, a predmeti koji su ga okruživali pobudili su površna sjećanja u njemu. Došao je do stražnjih vrata i stao. Pogledavao je i po dvorištu sve do onog bunara.

I ondje se ništa nije micalo.

Malo je ispružio glavu da bi bolje vidio obje strane.

Tada je metak udario pored njegova lica o zid, a pucanj je odjeknuo preko dvorišta. Prestrašeno se trgnuo i naglo istrčao na ulicu. Dana će učiniti isto i tko bude prvi, imat će adute u rukama. Dani još ni traga ni glasa.

Logan je jurio preko srušene verande, skočio preko nekoliko slomljenih greda i zaustavio se u svom zaletu kraj nekog balvana.

Između kuća bila je mala udubina. Metak je otrgnuo dugačko iverje s grede za koju se Logan držao. Logan je ugledao Danu... Pažljivo je nišanio prije nego što će opaliti. Sva tri metka pogodila su Danu u prsa i bacila ga o zid tako da se beživotno složio na tlo.

Logan je polako spustio ruku s revolverom što se dimio potrčao kroz uski prolaz. Čizmom je okrenuo Danino tijelo i pogledao u njegove prazne oči. Opet mrtvac kojega je trebalo pokopati!

Zatim je pošao do konja pred barom i odvezao bisage s Danina konja. Pustio je životinje. One će same potražiti svoj put.

Zbog tog zlata morao je Ray umrijeti. Logan se više nije radovao zlatu, ali bit će mu potrebno za novi početak njegova života. Dosad je bio litalica, ali sad bi se to moralo promijeniti.

Kad je stigao do svog konja, pričvrstio je bisage iza sedla, odjahao u naselje i pustio životinju da se na-

pije na bunaru. Do vrha je napunio posudu za vodu i opet uzjahao. Nekoliko trenutaka je neodlučno sjedio ne znajući kamo da usmjeri konja. Nikad mu se još nije činilo da je tako usamljen kao sad. Nije dobro da muškarac uvijek bude sam. Što će sam u Prescottu? U Tucsonu je bilo ljudi koje je poznavao. Tamo je bio Big Tigos... a možda i Kathy...

Pomisao na nju bila je poput crva i stalno ga je opsjedala. Big Tigos se zacijelo brinuo o njoj, mislio je ogorčeno. Možda ju je Tigos zavrijedio, on je imao drugačiji način nego Logan.

Ako je tako on će mu poželjeti sreću. Odlučno je povukao uzde i potjerao konja preko pješčanih brežuljaka. Morao se uvjeriti ako je htio steći mir.

Bilo je neizdrživo vruće kad je Dan Logan stigao u Tucson. Pustinski vjetar ga je isušio, usnice su mu ispucale poput isušene zemlje. Grad je kuhao ispod staklastih velova vrućine i ulice su bile gotovo prazne. Samo nekoliko muškaraca uzdisalo je u sjeni nadstrešnice. Znatizeljno su okrenuli glavu prema jedinom jahaču koji je bio tako lud da za podnevne vrućine sjedi na konju.

Logan se nije obazirao na njih. Zanimalo ga je samo kako da se okupa i popije nešto hladno.

Odveo je konja u staju za iznajmljivanje i još ga nije ni rasedlao kad je čuo kako netko dolazi. Već po koraku je osjetio da je to Big Tigos.

— Očito se brzo razglasilo da sam opet ovdje — režao je loše raspoloženi Logan.

Big Tigos pljune u razgaženu slamu na tlu.

— Znao sam da ćeš se vratiti, osim ako te lešinari ne raznesu.

— Vjerojatno sam im bio prežilav.

— Ili previše tvrdoglav. — Tigos zavrne nosom. — Možda ih je potjerao tvoj miris. Bilo kako bilo, sad si opet ovdje. Ali ovako kako izgledaš i kako mirišiš, nijednoj ženi ne možeš izjaviti bračnu ponudu, dragi prijatelju.

— O kome ti, zapravo, pripovijedaš? — upita Logan s tihom srdžbom u glasu.

— Ne pretvaraj se da ne znaš. — Big Tigos povuče njegova konja iz boksa u kojem je stajao. — Za cijeloga tog prokletog jahanja ni na što drugo nisi mislio. Uostalom, ni njoj nije bolje. Pomisao da ti se nešto dogodilo učinilo ju je napola bolesnom. Bez tebe joj nije dobro. Nikad ništa nije rekla. — Jednim zamahom nabacio je životinji sedlo. — Ali ja imam oči u glavi. Ona je luda za tobom, Dan! Možeš mi vjerovati! Samo je preponosna da to kaže. — Zašutio je načas, stegao vezice dok ga je Logan blistavih očiju gledao. Iznenada je nestalo umora s njegova prašnjog lica. — Sad će se ipak sve raščistiti.

Logana je gušilo u grlu.

— Prokletstvo, odakle ti to možeš znati? — režao je.

Big Tigos se znalački smijuljio.

— Takav veliki magarac ne možeš biti čak ni ti pa da bez nje ponovo odjašeš. Naći ćeš je u salunu Eagle. Tamo pjeva. Napokon, od nečeg mora živjeti.

— A, ja sam mislio da ti...

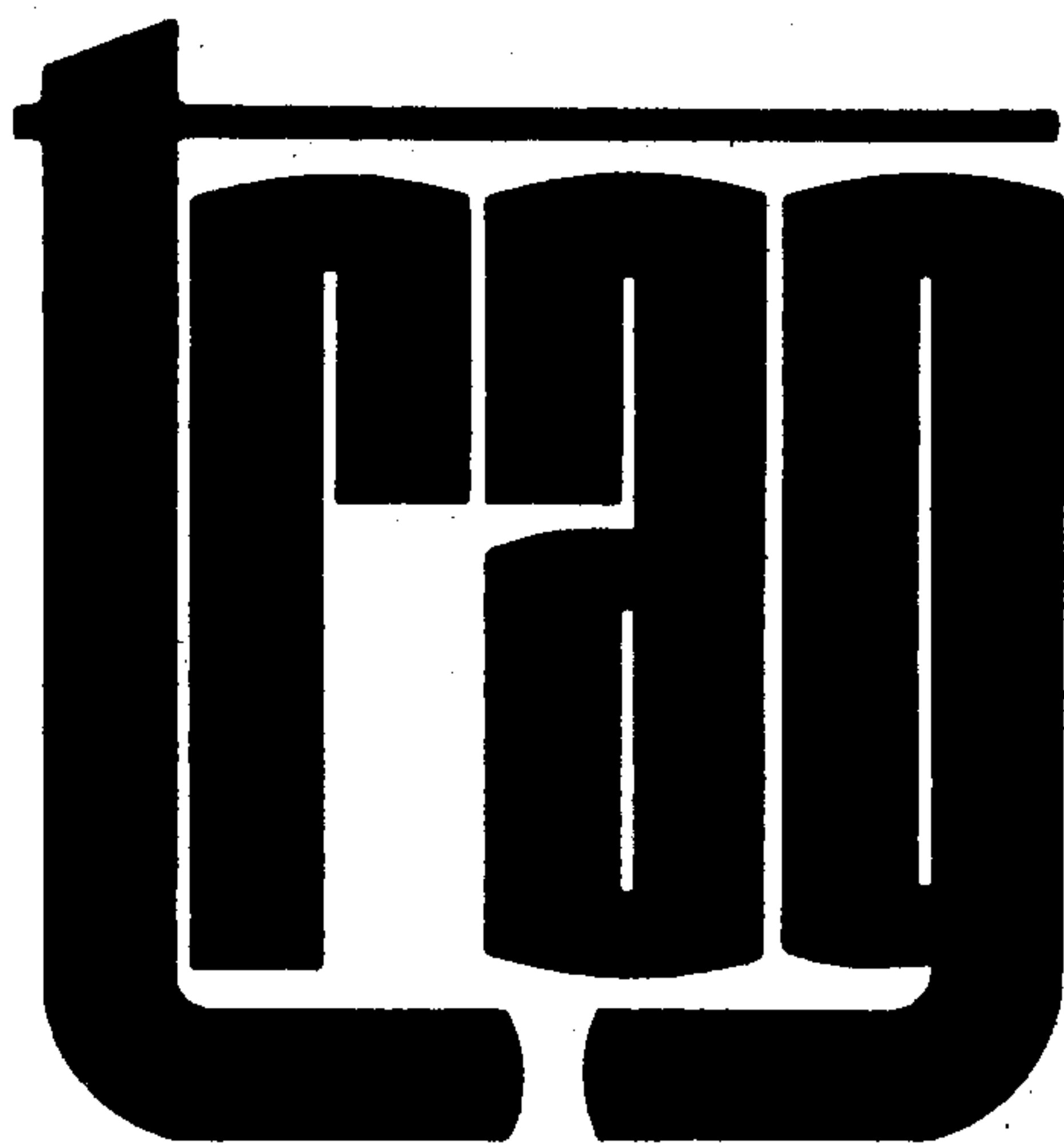
Tigos zatrese glavom.

— Ona juri za tvojim skalpom. I treba da ga dobije.

— Zbog čega ti se toliko žuri? — upita Dan oporo.

Big Tigos se uspeo u sedlo.

— Znaš, ja sam čovjek koji hoće da mu vjetar puše u lice, a obzorje da mu bude pred očima. Na Zapadu ima mnogo mjesta koje ne poznam. Ali, prokletstvo, zbog čega toliko

TRAG
SERIJA KRIMINALISTIČKIH BESTSELERA U DŽEPNOJ
KNJIZI!

Glasovita djela u dostupnim izdanjima svakog 13.
u mjesecu, na povećanom broju stranica!
»Vjesnikova« biblioteka TRAG opravdava književnu
vrijednost trivijalnog žanra krimića!

govorim? Ionako sam se već predu-
go ovuda potezao.

Potjerao je svoga nemirnog konja
prema vratima.

— Sačuvaj kosu! — doviknuo mu
je Logan.

— Sigurno ću je još imati kad se
budemo susreli u paklu. — Zatim je
Big Tigos otišao, a udarci kopita
njegova konja utihnuli su brzo u
vrelom zraku.

Logana je put odveo u udruženje
Wells Fargo. Usput je susreo ljude s
poštanskom kočijom koji su u Black
Mountainu htjeli nastaviti rad na
postaji. Poštanska će kočija opet
voziti.

Logan je izgledao prašan i is-
crpljen, a čovjek iza rešetaka sum-
njičavo ga je procjenjivao preko
tankih rubova naočala.

— Imate li još dva mjesta u kočiji
za Prescott? — upitao je Logan.

Čovjek kimne i reče kreštavim
glasom:

— Možete dobiti i više, ali...

— Bez brige, prethodno ću se op-
rati — presiječe ga Logan, dobro
raspoložen. Platilo je, uzeo vozne
karte i htio otići. Na vratima se još
jednom ogledao. — Kad polazi koči-
ja?

— Mislim za tri sata — odvrati
čovjek pogledavši na zidni sat.

Tri sata, to će biti dovoljno. Pre-
šao je prljavu ulicu. Nekoliko pilića
protrčalo je ispred njega.

U prodavaonici mješovite robe
Logan je kupio košulju. Kod brijača
je isprao pijesak iz pora i dao da mu

izbriju danima staru bradu s lica.
Na ranu je stavio svježi zavoj i obu-
kao novu košulju.

Zatim je pošao u salun Eagle. Pri-
gušeno svjetlo što je padalo kroz
mutna stakla ponukalo ga je da ne-
sigurno zastane. Prostorija je bila
prilično puna i većina gostiju je sta-
jala.

Kathy je sjedila za glasovinom i
pjevala. Na sebi je imala usku crve-
nu haljinu s dubokim izrezom. Izne-
nada je zamuknula kad je spazila
Dana Logana. Progurao se kroz
mnoštvo koje je gundalo, probijaju-
ći sebi bezobzirno put laktovima.

Kad je podigao Kathy od glasovi-
ra, nastala je tišina.

Podigla je glavu prema visokom
muškarcu, a u njezinim vlažnim
očima opet se pojavio onaj isti izraz
kao i onda kad ju je pitao da li želi
postati njegovom ženom. Ali nešto
je ipak bilo drugačije, nešto što on
nije znao protumačiti. Činilo mu se
da su joj oči danas svjetlije nego
inače.

— Nije se moglo izbjeći da se opet
ne sretnemo.

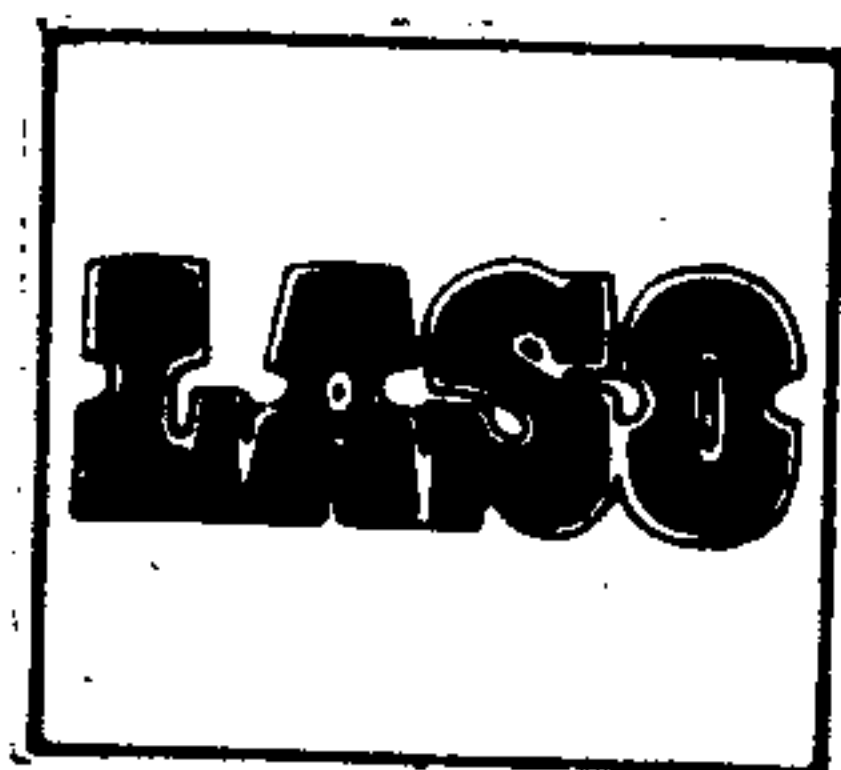
Ona je kimnula. Nije rekla ništa.
Do vraga, on se nije snalazio s
tim ženama. Ali posve je sigurno da
ona ne pripada ovamo. Jednostav-
no je ovio ruku oko njezinih nježnih
ramena i privukao je k sebi.

— Dodi, lady — rekao je. — Koči-
ja polazi za pola sata. Idemo kući.
Zajedno su išli uskim prolazom
između onih što su unaokolo stajali
i koji su im se nevoljko i šutke mica-
li.

KRAJ

U PRIPREMI:

**Gordon F. Uralde:
RIO KID**

Cijena pretplate za godinu dana iznosi 4.680.- d, a za 6 mjeseci 2.340.- d. U cijenu je uračunat popust. Pretplata se uplaćuje općom uplatnicom u korist računa SOUR »Vjesnik«, Interna banka, Zagreb, broj 30101-833-1216 »za Laso«.

Cijena za inozemstvo: DM 2,00, ASCH 10,00, SFRS 2,00, HFL 2,50. Cijena inozemne pretplate za šest mjeseci: DM 36,00, SKR 63,00, ASCH 250,00, FF 74,00, SFRS 36,00, HFL 37,00, US 15,00.

Uplata na devizni račun 30101-620-16-25730-3252051 kod — Zagrebačke banke Zagreb (za »Laso«).

Ekonomska propaganda: »Vjesnik«, Agencija za marketing, Zagreb, Trg bratstva i jedinstva 6.

Zadnja kolor stranica 55.000 d, c/b stranica 40.000 d.

Oslobodeno plaćanja poreza na promet mišljenjem Republičkog sekretarijata za prosvjetu, kulturu i fizičku kulturu SRH broj 2935/701973. od 26. XI 1973.

Rukopisi se ne vraćaju.

**NA SVIM KIOSCIMA
NOVI BROJ MAGAZINA**

erotika

**UZ NOVU GODINU
POSEBNA ČESTITKA:
DAR ČITATELJIMA
- DVANAEST STRANICA
PRILOGA U BOJI!**

PROČITAJTE:

- Zašto djevojke vole djevojke?
- Seks za trpezom
- Tko su obdareni muškarci?
- Zašto je penis u strahu?
- Što kažu Milena Zupančič i Jane Birkin?
- Priče Fadila Hadžića i Tomislava Sabljaka

POSEBNI PRILOG:

- Sve o SIDI

**I JOŠ MNOGO ZANIMLJIVOG ŠTIVA
NA 144 STRANICE**